

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2000. június 24.,
szombat

65. szám

Ára: 385,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2000: XCI. tv.	A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról 3966
2000: XCII. tv.	A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény módosításáról .. 3967
2000: XCIII. tv.	Az egyes fontos tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történelmi Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény módosításáról 3967
2000: XCIV. tv.	Az állami tulajdonban lévő ingatlanok pártok által történő használatáról 3869
2000: XCV. tv.	Az állam tulajdonában és pártok használatában álló ingatlanok hasznosításának rendezéséről 3970
2000: XCVI. tv.	A helyi önkormányzati képviselők jogállásának egyes kérdéseiről 3972
2000: XCVII. tv.	A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény és a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosításáról 3975
2000: XCVIII. tv.	A biztosítóintézetekről és a biztosítási tevékenységről szóló 1995. évi XCVI. törvény módosításáról 3981
2000: XCIX. tv.	A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 1997. évi CXXI. törvény, valamint a hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény módosításáról 4012
	A Központi Kárrendezési Iroda közleménye 4020

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2000. évi XCI. törvény

a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról*

1. § (1) Az Alkotmány 19. §-a (3) bekezdésének *j*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E jogkörében az Országgyűlés)

„*j*) az Alkotmányban meghatározott esetek kivételével dönt a fegyveres erők országon belüli vagy külföldi alkalmazásáról, külföldi fegyveres erők magyarországi, vagy az ország területéről kiinduló alkalmazásáról, a fegyveres erők békefenntartásban való részvételéről, külföldi hadműveleti területen végzett humanitárius tevékenységéről, valamint a fegyveres erők külföldi, illetve a külföldi fegyveres erők magyarországi állomásozásáról;”

(2) Az Alkotmány 19. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdés *g*), *h*) és *i*) pontjában meghatározott döntéshez az országgyűlési képviselők kétharmadának a szavazata szükséges.”

(3) Az Alkotmány 19. §-a új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A (3) bekezdés *j*) pontja szerinti döntéshez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának a szavazata szükséges.”

2. § Az Alkotmány 19/B. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Rendkívüli állapot idején a Honvédelmi Tanács dönt

a) a fegyveres erők országon belüli, vagy külföldi alkalmazásáról, a fegyveres erők békefenntartásban való részvételéről, külföldi hadműveleti területen végzett humanitárius tevékenységéről, valamint külföldi állomásozásáról,

b) a külföldi fegyveres erők magyarországi, vagy az ország területéről kiinduló alkalmazásáról, illetve magyarországi állomásozásáról,

c) a külön törvényben meghatározott rendkívüli intézkedések bevezetéséről.”

3. § Az Alkotmány 19/C. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szükségállapot kihirdetésekor az Országgyűlés akadályoztatása esetén a köztársasági elnök dönt a fegyveres erők 40/B. § (2) bekezdése szerinti felhasználásáról.”

4. § Az Alkotmány 19/E. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Külső fegyveres csoportoknak Magyarország területére történő váratlan betörése esetén a támadás elhárítására, illetőleg az ország területének a honi és szövetséges légvédelmi és repülő készülségi erőkkel való oltalmazására, az alkotmányos rend, az állampolgárok élet- és vagyonbiztonsága, a közrend és a közbiztonság védelme érdekében a Kormány a köztársasági elnök által jóváhagyott védelmi terv szerint — a támadással arányos és erre felkészített erőkkel — a szükségállapot vagy a rendkívüli állapot kihirdetésére vonatkozó döntésig azonnal intézkedni köteles.”

5. § Az Alkotmány 40/A. § (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő mondat lép:

„A fegyveres erők (Magyar Honvédség, Határőrség) alapvető kötelessége a haza katonai védelme, valamint nemzetközi szerződésből eredő kollektív védelmi feladatok ellátása.”

6. § Az Alkotmány 40/C. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„40/C. § A szövetséges fegyveres erők az ország területének a légvédelmi és repülő készülségi erőkkel való oltalmazása érdekében — a 19/E. § megfelelő alkalmazásával — a Kormány engedélyével láthatnak el őrző feladatokat.”

7. § Ez a törvény a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba. Ezzel egyidejűleg hatályát veszti

a) az Alkotmány 40/B. §-ának (1) bekezdése,

b) az Alkotmány módosításáról szóló 1989. évi XXXI. törvény 4. § (2) bekezdésének az Alkotmány 19. § (3) bekezdés *j*) pontját megállapító szövegrésze, 5. §-ának az Alkotmány 19/B. § (1) bekezdését és 19/C. § (1) bekezdését megállapító szövegrésze, valamint az Alkotmány VIII. fejezetét megállapító 26. §-ának az Alkotmány 40/A. § (1) bekezdésére, a 40/B. § (1) bekezdésére, valamint 40/C. §-ára vonatkozó szövegrésze, illetve

c) az Alkotmány módosításáról szóló 1993. évi CVII. törvény 2. §-ának az Alkotmány 40/A. § (1) bekezdésének első mondatát megállapító szövegrésze.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. június 13-i ülésnapján fogadta el.

2000. évi XCII. törvény

a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény módosításáról*

1. § A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény (a továbbiakban: Hvt.) 259/A. §-a a következő *e*) és *f*) ponttal egészül ki:

(A honvédelmet érintő törvények alkalmazásában)

e) *külföldi hadműveleti területen végzett humanitárius tevékenység*: a fegyveres erők részvétele a szemben álló felek fegyveres összeütközése miatt veszélyeztetett területen, a polgári lakosok élete, testi épsége, egészsége, az életfenntartáshoz szükséges alapvető javak biztosítása érdekében;

f) *békefenntartás*: a fegyveres erők nem alkalmazás körébe tartozó, a szemben álló felek hozzájárulásával történő tevékenysége, amelynek célja a felek megállapodása végrehajtásának elősegítése.

2. § Ez a törvény a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba. Ezzel egyidejűleg hatályát veszti a Hvt. 259/A. §-ának *b*) pontja.”

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XCIII. törvény

az egyes fontos tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény módosításáról**

1. § Az egyes fontos tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló, többször módosított 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: törvény) címe a következők szerint módosul:

„egyes fontos, valamint közbizalmi és közvélemény-formáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról”

2. § A törvény 2. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:
„2. § (1) Az 1. §-ban meghatározott ellenőrzés — a (2) bekezdésben meghatározottak kivételével — az Országgyűlés vagy a köztársasági elnök előtt eskütelre kötelezett, illetve

az Országgyűlés által megválasztott, valamint a (3) bekezdés 14—22. pontjában felsorolt személyekre terjed ki.

(2) Az ellenőrzés nem terjed ki azokra az (1), (3) és (5) bekezdésben meghatározott tisztséget betöltő személyekre, akik 1972. február 14. napja után születtek.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott személyek ellenőrzését az alábbi sorrend szerint kell elvégezni:

1. az országgyűlési képviselők,
2. a köztársasági elnök,
3. a Kormány tagjai,
4. az Állami Számvevőszék elnöke, alelnökei,
5. az állampolgári jogok országgyűlési biztosa és helyettese, a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosa, az adatvédelmi biztos,
6. az Alkotmánybíróság tagjai,
7. a Legfelsőbb Bíróság elnöke,
8. a Legfőbb Ügyész,
9. az államtitkárok,
10. a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese,
11. a Legfőbb Ügyész helyettesei,
12. a Magyar Nemzeti Bank elnöke, alelnökei, a Jegybank Tanács tagjai,
13. a Gazdasági Versenyhivatal elnöke, alelnökei,
14. a Magyar Távirati Iroda Részvénytársaság vezérigazgatója és igazgatói,
15. a Magyar Rádió Részvénytársaság, a Magyar Televízió Részvénytársaság, a Duna Televízió Részvénytársaság elnökei, alelnökei, valamint valamennyi további — az 1996. évi I. törvény 2. §-ának 31. pontja szerinti — műsorszolgáltató elnöke és alelnöke, illetve annak megfelelő vezető tisztségviselői,

16. a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 2. §-ának 31. pontja szerinti műsorszolgáltatók azon főszerkesztői, főszerkesztő-helyettesei, szerkesztői és rovatvezetői, akik a politikai közvélemény alakítására közvetve vagy közvetlenül befolyást gyakorolnak,

17. az országos, regionális, megyei és helyi terjesztésű közéleti lapok azon főszerkesztői, főszerkesztő-helyettesei, szerkesztői, olvasószerkesztői, rovatvezetői, valamint főmunkatársai, akik a politikai közvélemény alakítására közvetve vagy közvetlenül befolyást gyakorolnak,

18. az arra illetékes hatóság által nyilvántartott, magyar honosságú, legalább országosan elérhető internetes hírszolgáltatók azon főszerkesztői, továbbá hírkiadási joggal felruházott helyettesei, illetőleg megbízottai, akik a politikai közvélemény alakítására közvetve vagy közvetlenül befolyást gyakorolnak,

19. az állami költségvetési támogatásra jogosult pártok megyei és országos elnökségének tagjai, vagy annak megfelelő vezető testületi tisztségviselők,

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. június 13-i ülésnapján fogadta el.

** A törvényt az Országgyűlés a 2000. június 13-i ülésnapján fogadta el.

20. a hivatásos bírák,

21. az ügyészek,

22. az 1—21. pontokban fel nem sorolt (1) bekezdés szerinti személyek.

(4) E törvény alkalmazásában

a) országos, regionális, megyei és helyi terjesztésű közéleti lapok: azok a napi, heti és havi lapok, amelyek gazdasági, társadalmi, politikai és kulturális kérdésekben alkalmasak a politikai közvélemény formálására,

b) *befolyás gyakorlása*: az 1986. évi II. törvény 20. § e) pontja szerinti minden olyan tájékoztatás, amely közvetve vagy közvetlenül alkalmas a politikai közvélemény formálására.

(5) A Történeti Hivatal elnökének és helyettesének ellenőrzését a kinevezésüket megelőzően kell elvégezni.”

3. § (1) A törvény 5. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) Az ellenőrzést két vagy több, a 18. § (4) bekezdése szerinti igazolások kiállítását egy — három bíróból álló — bizottság hajtja végre. A bizottságok a Legfelsőbb Bíróság elnökének egyetértésével, az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottsága által jelölt és az Országgyűlés által határozott időre megválasztott bírákból állnak.”

(2) A törvény 5. §-ának (7) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(7) Az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyeket ellenőrző bizottság, a központi költségvetés Országgyűlés fejezetének „Országgyűlés Hivatali szervei” alcímen belül szerepel. A bizottság tagjának munkavégzési jogviszonyára a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvényt (a továbbiakban: Ktv.) kell alkalmazni úgy, hogy a bizottság tagját az éves költségvetési törvényben meghatározott illetményalap tizenkétszeresének megfelelő havi díjazás és az alapszabadságon felül tizenöt munkanap pótszabadság illeti meg. A bizottság tagjaival kapcsolatos munkáltatói jogokat az Országgyűlés elnöke gyakorolja.”

4. § A törvény 10. §-ának (2), (3) és (4) bekezdései helyébe az alábbi rendelkezések lépnek, egyúttal a § a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A bizottság az ellenőrzés megkezdéséről írásban, haladéktalanul értesíti az ellenőrzés alá vont személyt, egyben tájékoztatja az 1. §-ban meghatározott tevékenységre utaló adatokról, illetőleg arról, hogy ilyen adat nem merült fel.

(3) Az 1. §-ban meghatározott tevékenységre utaló adatokról tájékoztató értesítésben a bizottság az ellenőrzés alá

vont személlyel közli, hogy az értesítést legkevesebb 15 nappal követő időpontban a bizottság előtt álláspontjának előadása céljából megjelenhet, illetőleg azt írásban benyújthatja. Ebben az esetben az ellenőrzés alá vont személy a bizottság értesítésében meghatározott időpontig a bizottságtól 15 napon belüli újabb időpontot kérhet a személyes megjelenésre, illetőleg álláspontjának írásbeli benyújtására, melynek elmulasztása jogvesztéssel jár.

(4) Az 1. §-ban meghatározott tevékenységre utaló adatok felmerüléséről szóló nemleges tájékoztató értesítésben a bizottság az ellenőrzés alá vont személlyel közli, hogy álláspontjának előadása céljából 15 napon belül a bizottság előtti személyes megjelenését kérheti, valamint, hogy ilyen kérelme hiányában a bizottság a rendelkezésre álló adatok alapján zárt ülésen hozza meg a 14. § szerinti döntését.

(5) Az 1. §-ban meghatározott tevékenységre utaló adatokról tájékoztató értesítéssel megindult eljárásban, továbbá ha az ellenőrzés alá vont személy a bizottság előtti személyes megjelenését kérte, de ennek ellenére a bizottság előtt nem jelenik meg és álláspontját írásban sem nyújtja be a (3) bekezdésében meghatározott időpontig, a bizottság a rendelkezésre álló adatok alapján zárt ülésen hozza meg a 14. § szerinti döntését.”

5. § A törvény 18. §-a az alábbi (3)—(7) bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A bizottság által nyilvánosságra hozott adatok közérdekű adatok, amelyek megismeréséhez és terjesztéséhez mindenkinek joga van.

(4) Bármely

— ügyvéd,

— közjegyző,

— egyházi személy, valamint

— a 2. § (3) bekezdésének 16—18. pontjaiban szereplő műsorszolgáltatók, közéleti lapok, internetes hírszolgáltatók azon munkatársa, aki az ott meghatározott tisztségek egyikét sem tölti be,

kérelmére igazolást kaphat arról, hogy az 1. §-ban meghatározott tevékenységet nem végzett.

(5) Az igazolás igénylésére nem jogosultak az 1972. február 14. napja után született személyek.

(6) Az igazolás kiadása iránti eljárást a kérelmek beérkezésének sorrendjében kell lefolytatni. Egyebekben az igazolások kiadása során az ellenőrzésre vonatkozó szabályok szerint kell eljárni, az igazolást kérő személyre pedig e törvénynek az ellenőrzött személyre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(7) Ugyancsak az ellenőrzésre vonatkozó szabályok szerint jár el a bizottság, ha eljárása során megállapítja, hogy az igazolást kérő személy végzett az 1. §-ban meghatározott tevékenységet.”

6. § A törvény 27. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) A törvény — a 24—26 §-ok kivételével — 2004. június 30-án hatályát veszti.”

7. § Ez a törvény 2000. június 30-án lép hatályba.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XCIV. törvény

az állami tulajdonban lévő ingatlanok pártok által történő használatáról*

1. § (1) Az állam az országgyűlési képviselők általános választásán országos listát állító és az Országgyűlésben képviselőcsoport alakítására jogosultságot szerző párt (a továbbiakban: párt) részére ingyenes használatot (a továbbiakban: használat) biztosít iroda rendeltetésű, állami tulajdonban és a Kincstári Vagyoni Igazgatóság (a továbbiakban: KVI) vagyonkezelésében lévő ingatlanokon, vagy közös tulajdonú ingatlanok esetében az állami tulajdoni hányadhoz tartozó ingatlanrészekben (a továbbiakban együtt: ingatlan).

(2) Az (1) bekezdésben biztosított használat pártonként legfeljebb 30 db — ebből Budapesten maximum 10 db, illetőleg 2000 m² —, összesen 5000 m²-t meg nem haladó bruttó alapterületű ingatlanra terjed ki.

(3) Amennyiben a párt az állam tulajdonában és pártok használatában álló ingatlanok hasznosításának rendezéséről szóló 2000. évi XCV. törvény (a továbbiakban: ingatlanrendezési tv.) 3. § (4) bekezdésben előírt birtokba adást határidőben nem teljesíti, vagy utóbb derül ki, hogy az ingatlanrendezési tv. 3. § (1) bekezdése szerinti jegyzék nem tartalmazta az ingatlanrendezési törvény hatálya alá tartozó valamennyi ingatlant, akkor a bejelenteni, vagy birtokba adni elmulasztott ingatlanok bruttó alapterületének nagyságával csökken az általa használható ingatlanok bruttó alapterületének nagysága.

(4) E törvény alkalmazásában iroda rendeltetésű ingatlannak kell tekinteni a párt működéséhez egyértelműen kapcsolódó, e célra kialakított helyiséget, helyiségcsoportot, amelyben a párt folyamatosan ügyviteli, ügyintézési, tanácskozási tevékenységet végez, ideértve a kiszolgáló helyiségeket is.

Az ingatlanhasználat gyakorlásának feltételei

2. § (1) A párt az ingatlanhasználati igényét írásban jelenti be a KVI részére.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt igénybejelentésnek minősül az ingatlanrendezési tv. 3. § (1)—(2) bekezdése szerinti jegyzékben történő érvényes kijelölés. Ezen ingatlanok használatának jogcíme és tartalma e törvényrendelkezéseinek megfelelően módosul, és a használat eddigi jogcíme megszűnik.

(3) A párt és a KVI írásbeli szerződésbe foglalják az ingatlanhasználati jog (a továbbiakban: használati jog) gyakorlásának feltételeit.

3. § Az 1. § (1) bekezdése alapján biztosított ingyenes használatra az e törvényben foglalt eltérésekkel a Polgári Törvénykönyvről szóló — módosított — 1959. évi IV. törvénynek a haszonkölcsön-szerződésre vonatkozó rendelkezései az irányadóak.

4. § (1) A párt használati díjat nem fizet, de viseli az ingatlan fenntartásával és felújításával járó terheket, valamint az ingatlan közterheit.

(2) Az ingatlant per-, teher- és igénymentesen, rendeltetészerű használatra alkalmas állapotban kell a párt birtokába adni, illetőleg a KVI részére visszaadni.

5. § A párt az ingatlant kizárólag az 1. § (1) bekezdésében meghatározott rendeltetésének megfelelően használhatja, bérbe nem adhatja, haszonélvezetet nem létesíthet rajta, használatát más módon, illetőleg jogcímen sem engedheti át harmadik személynek.

6. § A KVI félénként köteles ellenőrizni az ingatlan használatát és állagát.

7. § (1) A párt köteles az ingatlan jogszerűtlen használatából vagy hasznosításából elérhető jövedelem kétszeresét befizetni a KVI által meghatározott számlára.

(2) A jövedelmet a piaci viszonyokra alapozott szakértői értékbecslés alapján kell megállapítani.

8. § (1) Amennyiben a párt használati joga megszűnt, de az ingatlant a KVI-nek történő birtokbaadásra előírt határidőt követően a KVI felszólítása ellenére tovább használja, akkor a párt — a 7. §-ban foglaltakon felül — a (2) bekezdés szerinti mértékű használati díjat fizet.

(2) A használati díj mértéke

- a) az első hónapban a piaci bérleti díjnak megfelelő;
- b) a második hónaptól a piaci bérleti díj kétszerese;
- c) a hetedik hónaptól a piaci bérleti díj háromszorosa.

(3) A KVI a párt által történő birtokbaadásra előírt határidőt követő egy hónapon túl használt ingatlan tekintetében köteles az ingatlan bírói úton történő birtokbaadását kezdeményezni.

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. június 13-i ülésnapján fogadta el.

A birtokbaadásra vonatkozó eljárás

9. § (1) A KVI az ingatlant a 2. § (3) bekezdése szerinti szerződés megkötését követő 15 napon belül adja birtokba a pártnak.

(2) A párt az ingatlant a használati jog megszűnését követő 45 napon belül adja birtokba a KVI-nek.

10. § A birtokbaadásakor jegyzőkönyvben rögzíteni kell különösen az ingatlan állagára és a közművekre vonatkozó adatokat, valamint át kell adni az ingatlan műszaki dokumentációját.

A használati jog megszűnése

11. § (1) A használati jog — értelemszerűen a párt által használt valamennyi ingatlanra, vagy valamely meghatározott ingatlanra — megszűnik, ha a párt

a) két egymást követő esetben az országgyűlési képviselők általános választásán nem állít országos listát, vagy a választás eredményeként nem jogosult képviselőcsoport alakítására az Országgyűlésben;

b) lemond használati jogáról;

c) jogutód nélkül megszűnik;

d) az ingatlant bérbe adta, vagy más módon hasznosítja, illetőleg nem a rendeltetésének megfelelően használja;

e) a KVI második írásbeli felszólításában közölt határidőre sem gondoskodik megfelelően az ingatlan karbantartásáról, felújításáról;

f) az ingatlan tekintetében fennálló, lejárt közteher vagy közmű tartozását 3 hónapot meghaladóan nem rendezi.

(2) Amennyiben a párt az ingatlanrendezési tv. 3. § (1), illetőleg (4) bekezdésében előírt kötelezettségeit nem teljesíti, vagy késedelmesen teljesíti, akkor a használati jog az 1. § (3) bekezdése szerinti mértékben szűnik meg.

Egyéb rendelkezések

12. § (1) A KVI a törvény hatálybalépését követő 120 napon belül nyilvános jegyzéket készít azon ingatlanokról, amelyeket elkülönítve kezel a pártok részére történő ingyenes használat biztosítása céljából, és azt megküldi a pártoknak.

(2) Amennyiben a párt — a használatában álló ingatlanokon túl — az 1. § (2) bekezdése alapján további ingatlanhasználatra is jogosult, a KVI-től kapott nyilvános jegyzék alapján kiegészítő ingatlanigénylést nyújthat be.

(3) A törvény hatálybalépését követően keletkezett, illetőleg a (2) bekezdés szerinti kiegészítő igényeket a KVI egyeztetési és a párttal egyetértésben kijelöli azokat az ingatlanokat, amelyek ingyenes használatára a párttal szerződést köt.

(4) Ha több párt azonos ingatlan igénylése tárgyában nem tud egyetértésre jutni, akkor közöttük sorsolással kell dönteni.

13. § (1) Az e törvényhatálya alá tartozó vagyon a kincstári vagyon része, amelyre e törvény rendelkezésein túlmenően a kincstári vagyonra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(2) A KVI e törvény alkalmazása során tulajdonosi jogkörben jár el.

(3) A KVI és a párt közötti jogvitára a polgári eljárás általános szabályait kell alkalmazni.

Az egyéb pártok ingatlanhasználatára

14. § Az 1. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek meg nem felelő pártoknak az ingatlanrendezési tv. hatálya alá eső ingatlanai használatának jogcímére és tartalmára — ideértve a használati jog megszűnését is — a jelen törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Hatálybalépés

15. § Ez a törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XCV. törvény

az állam tulajdonában és pártok használatában álló ingatlanok hasznosításának rendezéséről*

A társadalmi szervezetek kezelői jogának megszüntetéséről szóló — módosított — 1990. évi LXX. törvény (a továbbiakban: Tász. tv.) 6. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint a törvény alapján megszünt kezelői joggal érintett ingatlanok hasznosításának módjáról törvényt kell alkotni. A Tász. tv. hatálya alá tartozó ingatlanok döntő többségének helyzete az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvénnyel, illetőleg a társadalmi szervezetek által használt állami tulajdonú ingatlanok jogi helyzetének rendezéséről szóló — az 1999. évi CVII. törvénnyel módosított — 1997. évi CXLII. törvénnyel megoldódott. A folyamat lezárásaként, a Tász. tv. hatálya alá tartozó pártok által használt

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. június 13-i ülésnapján fogadta el.

ingatlanok hasznosításának rendezése érdekében — a tárgykör szerinti összefüggésekre tekintettel az állami tulajdonban lévő egyéb ingatlanokon pártok javára fennálló használati jogviszonyokat is érintően — az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. § (1) A törvény hatálya alá tartoznak azon állami tulajdonban lévő ingatlanok vagy közös tulajdonú ingatlanok esetében az állami tulajdoni hányadhoz tartozó ingatlanrészek (a továbbiakban: ingatlan), amelyekre vonatkozóan a Tász. tv. alapján pártnak ingyenes használati joga keletkezett, illetőleg amelyeket párt bármilyen jogcímen használ, kivéve a piaci feltételek szerint bérelt ingatlanokat.

(2) A törvény alkalmazásában az ingatlant a párt használatában állónak kell tekinteni akkor is, ha a párt annak használatát bármely jogcímen másnak átengedte.

2. § (1) A pártoknak a törvény hatálya alá tartozó ingatlanokon fennálló, a (2) bekezdésben meghatározott mértéket együttesen meghaladó használati joga e törvény erejénél fogva kártalanítás nélkül megszűnik. Ezen ingatlanok hasznosításáról a Kincstári Vagyoni Igazgatóság (a továbbiakban: KVI) külön törvény, illetőleg a kincstári vagyonra vonatkozó szabályok szerint gondoskodik.

(2) Az (1) bekezdés szerinti mérték pártonként legfeljebb 30 db — ebből Budapesten maximum 10 db, illetőleg 2000 m² —, összesen 5000 m²-t meg nem haladó bruttó alapterületű iroda rendeltetésű ingatlan.

(3) E törvény alkalmazásában iroda rendeltetésű ingatlannak kell tekinteni a párt működéséhez egyértelműen kapcsolódó, e célra kialakított helyiséget, helyiségcsoportot, amelyben a párt folyamatosan ügyviteli, ügyintézési, tanácskozási tevékenységet végez, ideértve a kiszolgáló helyiségeket is.

3. § (1) A párt a törvény hatálya alá tartozó használatában álló ingatlanokról a törvény *melléklete* szerinti jegyzéket készíti, és azt a törvény hatálybalépését követő 45 napon belül megküldi a KVI részére.

(2) A párt a jegyzéken kijelöli azokat az ingatlanokat, amelyeket a 2. § (2) bekezdésében meghatározott mértékig továbbra is használni kíván. A kijelölés nem terjedhet ki azokra az ingatlanokra, amelyek használatát a párt az 1. § (2) bekezdésében jelölt módon másnak átengedte, vagy használati jogáról lemondott. A kijelölés érvényességéhez a KVI e törvény rendelkezései alapján megadott egyetértése szükséges.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt határidő elmulasztása a további használat tekintetében jogvesztő.

(4) A párt köteles a 2. § (2) bekezdésében meghatározott mértéket meghaladó, illetőleg a (3) bekezdés szerinti jogvesztő rendelkezés hatálya alá eső ingatlanokat a törvény hatálybalépését követő 90 napon belül kiürítve, rendeltetészerű használatra alkalmas állapotban a KVI részére átadni.

(5) A (4) bekezdésben foglalt kötelezettség nemteljesítése esetén a párt a piacon elérhető bérleti díjnak megfelelő mértékű kártérítésre köteles.

(6) A KVI és a párt közötti jogvitára a polgári eljárás általános szabályait kell alkalmazni.

4. § Ez a törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet a 2000. évi XCV. törvényhez

JEGYZÉK az állam tulajdonában és a(z) párt használatában álló ingatlanokról, ingatlanrészekről¹

Sorszám	Az ingatlan(on)										
	címe	hrsz.-a	állami tulajdoni hányada	a földrészlet		az épület		funkciója	fennálló jog, tény	tényleges használó neve, a használat mértéke (bruttó m ²)	fennálló használati jogcíme ²
				művelési ága	területe (m ²)	száma (db)	területe (bruttó m ²)				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

¹ A párt által a törvény 3. § (2) bekezdése alapján kijelölt ingatlanokról a sorszám megjelölésével külön táblázatot kell a teljes jegyzékhez mellékelni.

² Az egyes jogcímek szerint különállóan kell csoportosítani az ingatlanokat.

2000. évi XCVI. törvény

a helyi önkormányzati képviselők jogállásának egyes kérdéseiről*

Az Országgyűlés a demokratikus közélet tisztaságának további előmozdítása, a helyi önkormányzás gyakorlásában a közérdek érvényesülése, a helyi önkormányzati képviselőknek a választók érdekeit szolgáló tevékenysége biztosítására a következő törvényt alkotja:

A megbíztatás keletkezése és megszűnése

1. § (1) A helyi önkormányzati képviselő (a továbbiakban: önkormányzati képviselő) megbíztatása, jogai és kötelezettségei a megválasztásával keletkeznek, jogai és kötelezettségei a megbíztatás megszűnésével szűnnek meg.

(2) Az önkormányzati képviselő a képviselő-testület, a közgyűlés (a továbbiakban együtt: képviselő-testület) alakuló ülésén, időközi választás esetén a megválasztását, illetőleg a kislistán, a kompenzációs listán, a megyei közgyűlési listán mandátumhoz jutott képviselők esetében a megbíztatólevelének átvételét — a választás eredménye elleni jogorvoslat esetén a jogorvoslati eljárás befejezését — követő ülésen esküt tesz a képviselő-testület előtt. Az eskü letételéig az önkormányzati képviselő nem gyakorolhatja jogait.

2. § Az önkormányzati képviselő megbíztatása megszűnik:

- a) a megválasztását követő helyi önkormányzati általános választás napján,
- b) a választójogának elvesztésével,
- c) az összeférhetetlenség kimondásával,
- d) lemondással,
- e) ha az önkormányzati képviselő egy éven át nem vesz részt a képviselő-testület ülésén,
- f) a képviselő-testület feloszlásával,
- g) a képviselő-testület feloszlása esetén,
- h) az önkormányzati képviselő halálával.

3. § (1) Az önkormányzati képviselő a képviselő-testület ülésén jelentheti be lemondását. A lemondást és a megbíztatás megszűnésének időpontját az ülés jegyzőkönyvében rögzíteni kell.

(2) Az önkormányzati képviselő lemondhat a képviselő-testülethez intézett írásbeli nyilatkozatával is, melyet a polgármesternek, a főpolgármesternek, a közgyűlés elnökének (a továbbiakban együtt: polgármester) ad át vagy juttat el. Az írásbeli nyilatkozatot a képviselő-testület következő ülésén ismertetni kell.

(3) A lemondás nem vonható vissza.

- (4) Az önkormányzati képviselő megbíztatása megszűnik
- a) a képviselő által meghatározott, a lemondást követő egy hónapon belüli időpontban, ennek hiányában
 - b) a lemondás bejelentésének, illetve az írásbeli nyilatkozat átvételének napján.

4. § (1) Az önkormányzati képviselői megbíztatás megszűnését a 2. § c) és e) pontja esetén a képviselő-testület a határozatában állapítja meg.

(2) A képviselő-testület (1) bekezdés szerinti határozatát az ülést követő munkanapon kézbesíteni kell:

- a) az érintett önkormányzati képviselőnek,
- b) a választási bizottságnak,
- c) a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetőjének.

Összeférhetetlenség

5. § Az önkormányzati képviselő nem lehet:

- a) központi államigazgatási szerv köztisztviselője,
- b) a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője, köztisztviselője, továbbá annak a területi, helyi államigazgatási szervnek a köztisztviselője, amelynek feladatkörébe az adott önkormányzatot érintő ügyek tartoznak és illetékessége az önkormányzatra kiterjed,
- c) jegyző (főjegyző, körjegyző), aljegyző, továbbá ugyanannál az önkormányzatnál a képviselő-testület hivatalának köztisztviselője,
- d) a területileg illetékes területfejlesztési tanács munkaszervezetének munkavállalója,
- e) aki, illetve akinek a személyes közreműködésével működő gazdasági társaság önkormányzati feladatot a képviselő-testülettel vagy a képviselő-testület szervével kötött vállalkozási, megbíztási szerződés vagy munkaszerződés alapján lát el,
- f) kuratóriumi tagság kivételével a képviselő-testület által létrehozott közalapítvány kezelő szervének tisztviselője,

g) a képviselő-testület által alapított önkormányzati vállalat vezérigazgatója, vezérigazgató-helyettese, igazgatója, igazgatóhelyettese, igazgatótanácsának, vezető testületének tagja,

h) az önkormányzat tulajdoni részesedésével működő gazdasági társaság vezető tisztviselője, igazgatótanácsának, igazgatóságának vagy vezető testületének, valamint a társasággal munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló más jogviszonyban álló vezetője (vezérigazgatója),

i) az önkormányzat tulajdoni részesedésével működő gazdasági társaság által alapított gazdasági társaság vezérigazgatója, vezérigazgató-helyettese, igazgatója, igazgatóhelyettese, igazgatótanácsának, igazgatóságának vagy vezető testületének tagja,

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. június 20-i ülésnapján fogadta el.

j) helyi és körzeti műsorszolgáltató, lapkiadó, lapterjesztő vezetője, vezető testületének tagja, ügyvezetője, ezek vezető állású alkalmazottja.

6. § Az önkormányzati képviselő tiszteletdíjat, más járandóságot — a költségtérítés kivételével — nem vehet fel az önkormányzat által létrehozott közalapítványban, közhasznú társaságban végzett tevékenységéért.

7. § (1) Az önkormányzati képviselő, a képviselő-testület bizottságának nem képviselő tagja jogi képviselőként nem járhat el, és perbeli képviseletet — a törvényes képviselet kivételével — nem láthat el az önkormányzattal, annak intézményével, illetve a képviselő-testület hivatalával szemben.

(2) Az önkormányzati képviselő szakmai vagy üzleti ügyben önkormányzati képviselői minőségére nem hivatkozhat, önkormányzati képviselői megbízatásának felhasználásával jogosulatlanul bizalmas információkat nem szerezhet és nem használhat fel.

Összeférhetlenségi eljárás

8. § (1) Az önkormányzati képviselő a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot köteles haladéktalanul bejelenteni a polgármesternek.

(2) Az önkormányzati képviselő a megbízólevelének átvételét, illetve az összeférhetetlen helyzet keletkezését vagy annak az önkormányzati képviselő tudomására jutását követő 30 napon belül köteles a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot megszüntetni, az összeférhetetlen tisztségről való lemondását írásban benyújtani és annak másolatát átadni a polgármesternek.

9. § (1) Az önkormányzati képviselő összeférhetlenségének a megállapítását bárki kezdeményezheti a polgármesternél.

(2) A polgármester az összeférhetlenség megállapítására irányuló kezdeményezést a szervezeti és működési szabályzatban meghatározott bizottságnak adja át kivizsgálásra.

(3) A bizottság, ennek hiányában a polgármester előterjesztése alapján a képviselő-testület a következő ülésén, legkésőbb az összeférhetlenség megállapításának kezdeményezését követő 30 napon belül határozattal dönt az összeférhetlenségről.

Jogorvoslat

10. § (1) Az érintett önkormányzati képviselő az összeférhetlenségét megállapító, illetőleg a megbízatása meg-

szűnését a 2. § e) pontja alapján kimondó képviselő-testületi határozat felülvizsgálatát kérheti — jogszabálysértésre hivatkozással — a határozat kézhezvételétől számított 8 napon belül a fővárosi, megyei bíróságtól.

(2) A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője a fővárosi, megyei bíróságnál kezdeményezheti az önkormányzati képviselő összeférhetlenségének a kimondását, ha a képviselő-testület nem dönt az összeférhetlenségről, vagy döntése jogszabálysértő.

(3) A bíróság a kérelemről — annak beérkezésétől számított 30 napon belül — nemperes eljárásban, három hivatalos bíróból álló tanácsban határoz. A bíróság az érintett önkormányzati képviselőt, a polgármestert vagy a keresettel megtámadott határozatot hozó képviselő-testület képviselőjét, illetőleg a kereset előterjesztőjét meghallgathatja. A bíróság döntése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

A képviselő-testület bizottságának nem képviselő tagjára vonatkozó rendelkezések

11. § (1) A képviselő-testület bizottságának nem képviselő tagja (a továbbiakban: a bizottság tagja) a megválasztását követően köteles esküt tenni a képviselő-testület előtt. Az eskü letételéig a bizottság tagja nem gyakorolhatja jogait.

(2) A bizottság tagja nem lehet az 5. §-ban meghatározott köztisztviselő, tisztségviselő vagy egyéb személy.

(3) A bizottság tagja a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot köteles haladéktalanul bejelenteni a bizottság elnökének és a polgármesternek. Az önkormányzati képviselő, a bizottság elnöke és tagja a tudomására jutott összeférhetlenségi okot a bizottság elnökének vagy a polgármesternek bejelentheti.

(4) Ha a bizottság tagja 30 napon belül nem szünteti meg a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot, a képviselő-testület köteles a határidő lejártát követő ülésén az érintett bizottsági tagságát megszüntetni.

Képzés, továbbképzés

12. § Az önkormányzati képviselők képzéséről, továbbképzéséről a feladataik eredményes ellátása érdekében a képviselő-testület gondoskodik.

Hatálybalépés

13. § E törvény a kihirdetését követő önkormányzati általános választás napján lép hatályba.

Módosuló rendelkezések

14. § A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény 46/A. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a jelölt a listáról és a megyei jogú város képviselő-testülete tagjaként egyaránt mandátumot kapna, úgy nyilatkoznia kell, hogy melyiket fogadja el. Az el nem fogadott mandátumot törölni kell.”

15. § A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 10. §-a az *l)* pontot követően az alábbi rendelkezéssel egészül ki, és egyidejűleg az eredeti *m)* pont megjelölése *n)* pontra változik:

(A képviselő-testület hatásköréből nem ruházható át:)

„*m)* a települési képviselő, a polgármester összeférhetetlenségi ügyében való döntés; a 33/A. § (2) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott hozzájárulással kapcsolatos döntés;”

16. § Az Ötv. 33/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33/A. § (1) A polgármester nem lehet:

a) köztársasági elnök, az Alkotmánybíróság tagja, az állampolgári jogok országgyűlési biztosa, a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosa,

b) az Állami Számvevőszék elnöke, elnökhelyettese és számvevője,

c) a Kormány tagja, államtitkár, helyettes államtitkár, központi államigazgatási szerv köztisztviselője,

d) az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság igazgatóságának és felügyelő bizottságának elnöke és tagja, vezető alkalmazottja és munkavállalója,

e) bíró, ügyész, közjegyző, bírósági végrehajtó,

f) a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagja,

g) más önkormányzatnál polgármester, alpolgármester,

h) más települési önkormányzat képviselő-testületének tagja,

i) a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője, köztisztviselője; annak a területi, helyi államigazgatási szervnek a köztisztviselője, amelynek feladatkörébe az adott önkormányzatot érintő ügyek tartoznak, és illetékessége az önkormányzatra kiterjed,

j) jegyző (főjegyző, körjegyző), aljegyző, a képviselő-testület hivatalának köztisztviselője,

k) a területileg illetékes területfejlesztési tanács hivatali szervezetének munkavállalója,

l) a képviselő-testület által alapított költségvetési szerv vezetője, vezetőhelyettese, gazdasági vezetője, továbbá olyan közalkalmazott, aki kinevezését, megbízását a képviselő-testülettől kapja,

m) ak, i illetve akinek a személyes közreműködésével működő gazdasági társaság önkormányzati feladatot a képviselő-testülettel vagy a képviselő-testület szervével kötött

vállalkozási, megbízási szerződés vagy munkaszerződés alapján lát el,

n) kuratóriumi tagság kivételével a képviselő-testület által létrehozott közalapítvány kezelő szervének tisztségviselője,

o) a képviselő-testület által alapított önkormányzati vállalat vezérigazgatója, vezérigazgató-helyettese, igazgatója, igazgatóhelyettese, igazgatótanácsának, vezető testületének tagja,

p) az önkormányzat tulajdoni részesedésével működő gazdasági társaság vezető tisztségviselője, igazgatótanácsának, igazgatóságának vagy vezető testületének, valamint a társasággal munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló más jogviszonyban álló vezetője (vezérigazgatója),

r) az önkormányzat tulajdoni részesedésével működő gazdasági társaság által alapított gazdasági társaság vezérigazgatója, vezérigazgató-helyettese, igazgatója, igazgatóhelyettese, igazgatótanácsának, igazgatóságának vagy vezető testületének tagja,

s) helyi és körzeti műsorszolgáltató, lapkiadó, lapterjesztő vezetője, vezető testületének tagja, ügyvezetője, ezek vezető állású alkalmazottja.

(2) A főállású polgármester:

a) a tudományos, oktatói, lektori, szerkesztői, művészeti és jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység kivételével egyéb, munkavégzésre irányuló jogviszonyt — az országgyűlési képviselői megbízás kivételével — nem létesíthet;

b) a képviselő-testület hozzájárulása nélkül nem lehet

ba) vállalatnak vezérigazgatója, vezérigazgató-helyettese, igazgatója, igazgatóhelyettese, igazgatótanácsának, vezető testületének és felügyelő bizottságának tagja,

bb) gazdasági társaság vezető tisztségviselője, igazgatótanácsának, igazgatóságának vagy vezető testületének, felügyelő bizottságnak tagja, valamint a társasággal munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló más jogviszonyban álló vezetője (vezérigazgatója),

bc) szövetkezet tisztségviselője,

bd) alapítvány kezelő szervezetének tagja, tisztségviselője.

(3) A polgármester az összeférhetlenségi okot a megválasztásától, illetve az összeférhetlenségi ok felmerülésétől számított 30 napon belül köteles megszüntetni.

(4) Ha a polgármester a (3) bekezdésben foglalt kötelezettségének nem tett eleget, bármely képviselő indítványára — a száznál kevesebb lakosú község kivételével a képviselők közül választott háromtagú bizottság javaslata alapján — a képviselő-testület a következő ülésén, legkésőbb az összeférhetlenség megállapításának kezdeményezését követő 30 napon belül határozattal megállapítja az összeférhetlenség alapjául szolgáló körülmények fennállását, és kimondja az összeférhetlenséget, illetőleg dönthet a hozzájárulás megadásáról, ha e törvény ezt lehetővé teszi. A képviselő-testület határozatát az ülést követő munkanapon a polgármesternek kézbesíteni kell.

(5) A polgármester az összeférhetlenségét, illetőleg a megbízás megszűnését megállapító képviselő-testületi határozat felülvizsgálatát kérheti — jogszabálysértésre hi-

vatkozással — a határozat kézhezvételétől számított 8 napon belül a fővárosi, megyei bíróságtól.

(6) A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője a fővárosi, megyei bíróságnál kezdeményezheti a polgármester összeférhetetlenségének a kimondását, ha a képviselő-testület nem dönt az összeférhetetlenségről, vagy döntése jogszabálysértő.

(7) A bíróság a kérelemről — annak beérkezésétől számított 30 napon belül — nemperes eljárásban, három hivatalos bíróból álló tanácsban határoz. A bíróság a polgármestert, a keresettel megtámadott határozatot hozó képviselő-testület képviselőjét, illetőleg a kereset előterjesztőjét meghallgathatja. A bíróság döntése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.”

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XCVII. törvény

a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény és a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény módosításáról*

Az Országgyűlés a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvényt (a továbbiakban: Ftv.), valamint a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvényt (a továbbiakban: Kt.) a következők szerint módosítja:

I.

1. § Az Ftv. 9/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A hallgatók állami támogatásának előirányzatát az (1) bekezdésben megjelöltek létszáma, a költségvetési törvényben az egy főre megállapított hallgatói normatíva és a doktori képzésben résztvevők támogatási normatívája határozza meg. A hallgatói előirányzat másik részét képezi a hallgatók pénzbeli és természetbeni juttatásaira fordítandó egyéb állami támogatás: a köztársasági ösztöndíj, a tankönyv- és jegyzettámogatás, valamint a diákokthoni (kollégiumi) elhelyezés vagy az ezt kiváltó lakhatási támogatás is.”

2. § Az Ftv. 9/H. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az egyházi jogi személyek által létesített államilag elismert felsőoktatási intézmények (a továbbiakban: egyházi felsőoktatási intézmények) működéséhez, a volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló

1991. évi XXXII. törvényben meghatározott kárpótlásban érdekelt egyházak jogi személyei által létesített egyházi felsőoktatási intézmények fenntartásához és fejlesztéséhez — a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény rendelkezéseinek szem előtt tartásával, továbbá a Magyar Köztársaság és az Apostoli Szentsek között a Katolikus Egyház magyarországi közszolgálati és hitéleti tevékenységének finanszírozásáról, valamint néhány vagyoni természetű kérdéssel 1997. június 20-án, Vatikánvárosban aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 1999. évi LXX. törvényre, és az abban foglaltaknak az azonos jogok érvényesítése érdekében az érintett egyházakra történő kiterjesztésére tekintettel — az állam a költségvetési támogatásokat azonos mértékben, a felsőoktatási célú pályázatokon való részvétel lehetőségét ugyanazon elvek szerint biztosítja, mint az állami felsőoktatási intézményeknek. Az egyházi felsőoktatási intézmények hittudományi és hitélettel összefüggő egyetemi szintű képzésére vonatkozó képzési és fenntartási normatíva megegyezik az egyetemi szintű bölcsész szakokra, a főiskolai szintű képzésben pedig a főiskolai szintű bölcsész-tanár szakokra nyújtott képzési és fenntartási normatívával.”

3. § (1) Az Ftv. 10/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény alapján pályázati rendszerben Széchenyi István ösztöndíjban részesíthetők azok a minősített oktatók, akiket az oktatási miniszter által létrehozott kuratórium tudományos és oktatói teljesítményeik alapján arra érdemesnek ítél.”

(2) Az Ftv. 10/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ösztöndíj odaítélésének részletes rendjét, az ösztöndíjra jogosultak körét és a pályázat feltételeit miniszteri rendeletben kell megállapítani.”

4. § (1) Az Ftv. 17. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Egyetemi tanárrá az nevezhető ki, aki — a 14. § (1) bekezdésében foglaltakon túl — doktori fokozattal és habilitációval rendelkezik, tudományágának, illetve művészeti területének mértékadó hazai és nemzetközi körei előtt ismert, kiemelkedő tudományos kutatói, illetve művészi munkásságot fejt ki, iskolateremtő egyéniség, oktató és tudományos, illetve művészi tevékenységével igazolta, hogy alkalmas a hallgatók, a doktori képzésben résztvevők, a tanársegédek tanulmányi, tudományos, illetve művészi munkájának vezetésére, továbbá, aki idegen nyelven is képes előadás megtartására. Az egyetemi tanár jogosult a professzori cím használatára.”

(2) Az Ftv. 17. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Állami felsőoktatási intézményekben az egyetemi tanárt a köztársasági elnök az (1) bekezdésben meghatáro-

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. június 20-i ülésnapján fogadta el.

zott eljárás alapján a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvényben (a továbbiakban: Kjt.) meghatározott esetekben felmentheti.”

5. § Az Ftv. 18. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Főiskolai tanárrá az nevezhető ki, aki — a 14. § (1) bekezdésében foglaltakon túl — doktori fokozattal rendelkezik, szakmai (művészeti) tevékenysége kiemelkedő és szakterületének mértékadó körei előtt ismert, oktató, tudományos vagy szakmai, illetőleg művészeti tevékenységével igazolta, hogy alkalmas a hallgatók, a tanársegédek tanulmányi, tudományos, illetve művészi munkájának vezetésére, idegen nyelven is képes előadás tartására. A habilitált főiskolai tanár jogosult a professzori cím használatára.”

6. § Az Ftv. 51. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Szabályzat tartalmazza és meghatározza a felsőoktatási intézmény oktatási és tudományos kutatási feladatait, az intézmény oktatóinak, tudományos kutatóinak, hallgatóinak jogait és kötelességeit, az intézmény vezetésének, ezen belül az önkormányzati szervek, a testületek és a vezetők feladat- és hatáskörét, az intézményi testületekben a képviselő és a választás rendjét, az intézmény szervezeti tagozódását, a hatáskörök intézményen belüli megoszlását, az intézményhez tartozó szervezeti egységeket; a működés és más intézményekkel létesített együttműködés szabályait, az intézmény által meghatározott más feladatok ellátásának szabályait; a Szabályzatba e törvény szerint tartozó más rendelkezéseket, így különösen a gazdasági vezető más jogszabályokban meghatározott jogainak gyakorlását. A felsőoktatási intézmény Szabályzatában a felsőoktatás minőségpolitikai követelményrendszerének megfelelően meghatározza minőségbiztosítási rendszerét.”

7. § (1) Az Ftv. 59. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A felsőoktatási intézmény az általa ellátott, a 7. § (1) és (2) bekezdésében rögzített feladatai folyamatos — a felsőoktatási minőségpolitikai követelményrendszernek megfelelő — ellenőrzésére külön bizottságot hoz létre. A bizottság az intézményi tanács javaslattevő testülete, elnökét és tagjait az oktatók és kutatók köréből a tanács három évre választja. A hallgatói önkormányzat e bizottságba — az intézményi tanács egyetértésével — képviselőt delegálhat.”

(2) Az Ftv. 59. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A felsőoktatási intézményben — a Szabályzatában meghatározott módon — a társadalmi-gazdasági szféra képviselőiből és külső szakemberekből tanácsadó testület-

ként Társadalmi Tanács működik. Feladata a társadalmi-gazdasági igények kielégítésére irányuló intézményi tevékenység figyelemmel kísérése, értékelése, a képzés és képzésfejlesztés véleményezése, az intézmény oktató és tudományos munkájával, fejlesztési tervével kapcsolatos javaslatok kidolgozása és a fejlesztési tervek véleményezése. Az állami támogatásban nem részesülő, valamint azon felsőoktatási intézményekben, amelyek kizárólag a 114. § szerinti hitellel összefüggő képzést végeznek, a Társadalmi Tanács megalakításának kötelezettségétől a fenntartó egyetértésével el lehet térni.”

8. § (1) Az Ftv. 67/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A felsőoktatási intézmények hallgatóinak országos képviselőjét a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája (a továbbiakban: HÖÖK) látja el. A testület véleményt nyilváníthat, illetve javaslatot tehet a felsőoktatást irányító közigazgatási és egyéb szervek részére a felsőoktatást érintő bármely kérdésben, továbbá ellátja a hallgatók képviselőjét a felsőoktatás országos szervezeteiben.”

(2) Az Ftv. 67/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A HÖÖK a felsőoktatási intézményi hallgatói önkormányzatok küldötteiből álló testület, amely önmaga határozza meg szervezeti és működési szabályzatát. A szabályzatban rendelkezni kell a tisztagú elnökség és az elnök megválasztásának rendjéről, feladatairól. A felsőoktatási intézményi hallgatói önkormányzatokat intézményenként, illetve karonként egy-egy küldött képviseli.”

(3) Az Ftv. 67/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A HÖÖK, illetve elnöksége döntéseinek meghozatala előtt köteles a felsőoktatási intézmények adott kérdésben érdekelt szakmai hallgatói rétegszervezetek véleményét kikérni.”

(4) Az Ftv. 67/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A HÖÖK működésének pénzügyi fedezetére az éves hallgatói normatíva országos keretösszege másfél ezrelékének megfelelő összeget kell az Oktatási Minisztérium fejezetében előirányzatként biztosítani.”

(5) Az Ftv. 67/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A felsőoktatási intézmények doktori képzésben részt vevő (a továbbiakban: doktorandusz) hallgatóinak képviselőjét a Doktoranduszok Országos Szövetsége látja el. A testület a doktoranduszok sajátos — kutatói és oktatói feladatokból fakadó — helyzetét érintő kérdésekben véleményt nyilváníthat, illetve javaslatot tehet a felsőoktatást irányító közigazgatási és egyéb szervek részére.”

9. § Az Ftv. 72. §-a az alábbi *o*), *p*) és *r*) ponttal egészül ki:

[*A Kormány a felsőoktatással kapcsolatos feladatai körében*]

„*o*) meghatározza a felsőoktatás minőségpolitikai követelményrendszerét.

p) meghatározza a képesítési követelmények egységes irányelveit, szerkezeti és elkészítési rendjét,

r) meghatározza az egyes tudományterülethez tartozó tudományágakat.”

10. § (1) Az Ftv. 74. §-a (1) bekezdésének *c*), *d*), *g*) és *i*) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, illetve az alábbi *s*), *t*) és *u*) ponttal egészül ki:

[*(1) Az oktatási miniszter a felsőoktatással kapcsolatos állami feladatai körében*]

„*c*) törvényességi felügyeletet lát el a felsőoktatási intézmények felett, és ebben a jogkörében megsemmisíthet minden olyan intézményi szabályzatot, döntést, amely jogszabályba ütközik, továbbá a jogszabálysértő állapot megszüntetése érdekében intézkedhet. A nem állami felsőoktatási intézményeknél a jogsértő állapot megszüntetését a fenntartónál kezdeményezi;

d) az FTT képzési szakirányok fejlesztéséről kialakított véleménye figyelembevételével, a MAB állásfoglalása alapján engedélyezi alapképzésben a szak indítását, illetőleg visszavonja az engedélyt;

g) az FTT állásfoglalása alapján dönt a különféle képzési szintek első évére felvehető államilag finanszírozott hallgatói létszámról, annak szakok, szakcsoportok és intézmények közötti megosztásáról. Az egyházi felsőoktatási intézmények esetében, az egyházi fenntartókkal — a Magyar Köztársaság és az Apostoli Szentsek között, valamint a Kormány és az egyházak között létrejött megállapodásokban rögzített létszámárányokat figyelembe véve — előzetes egyeztetést folytat az államilag finanszírozott hallgatói létszám intézmények közötti megosztásáról, majd ennek alapján az államilag finanszírozott intézményi létszámról megállapodást köt az egyházi felsőoktatási intézmények vezetőivel;

i) ellenőrzi az állam által rendelkezésre bocsátott támogatások és eszközök felhasználásának hatékonyságát, továbbá jogszerűségét és a képesítési követelményeknek való megfelelést. Kialakítja az ellenőrzés szervezetét és biztosítja az ellenőrzés eredményeinek — a vizsgált intézmény állásfoglalásának is helyet adó — nyilvánosságra hozatalát;

s) az állami felsőoktatási intézményekben az intézményi tanács előterjesztése és a MAB egyetértő véleménye alapján — a törvényi feltételek fennállása esetén — előterjeszti az egyetemi és főiskolai tanárok kinevezését. A MAB ellenvéleménye esetén az előterjesztést újabb megfontolásra az intézménynek visszaküldi;

t) meghatározza az egyetemi és a főiskolai szintű alapképzési szakokból álló szakcsoportokat;

u) meghatározza a képzéssel, illetve az intézmény működésével kapcsolatos intézményi nyilvántartások és adat-szolgáltatások körét és feltételeit.”

(2) Az Ftv. 74. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az oktatási miniszter előterjesztésében vagy döntésében eltér a MAB állásfoglalásától, köteles azt indokolni.”

11. § Az Ftv. 76. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az FTT az oktatási miniszter felsőoktatással és tudományos kutatással kapcsolatos feladatainak ellátását segítő, javaslattevő, döntés-előkészítő és véleményező testülete.

(2) Az FTT az oktatási miniszter tanácsadó testületeként

a) véleményezi a felsőoktatás intézmény- és szakképzési rendszerének fejlesztésére, korszerűsítésére vonatkozó koncepciót;

b) állást foglal a felsőfokú szakemberképzés állami támogatásának, a támogatási rendszer korszerűsítésének elveiről;

c) véleményezi a teljesítménymutatók felsőoktatás területén érvényesítendő rendszerét;

d) munkaerő-piaci előrejelzések, az elhelyezési statisztikai adatok és a felsőoktatásba jelentkezők szakterületi megoszlása alapján készített szakterületi prioritásokat véleményezi és állást foglal a hallgatói létszám középtávú fejlesztésének elveiről;

e) véleményezi a felsőoktatás területén az Oktatási Minisztérium fejezetében finanszírozott tudományos kutatások prioritási szempontjait, összehangolva más országos kutatási programokkal;

f) javaslatokat dolgoz ki a felsőoktatással kapcsolatos bármely tárgyban;

g) ajánlásokat dolgoz ki a felsőoktatási intézmények részére a kormányzati szervek vagy felsőoktatási intézmények kezdeményezése alapján.

(3) Az FTT az oktatási miniszter felkérésére

a) véleményezi állami felsőoktatási intézmény, továbbá a karok létesítésére, megszüntetésére vonatkozó kérelmeket;

b) állást foglal az alapképzési és szakirányú továbbképzési szakok képesítési követelményeinek és az alapképzési szakok indításának elveiről;

c) véleményt nyilvánít a felsőoktatás költségvetéséről, illetve a költségvetés végrehajtásáról szóló beszámolórol;

d) véleményt nyilvánít az évenként felvehető államilag finanszírozott hallgatólétszámról és annak megosztásáról;

e) véleményt nyilvánít a felsőoktatás területén a kutatási tevékenységet érintő valamennyi országos, állam által finanszírozott pályázat kiírásának feltételeiről és végrehajtásáról.

(4) Az FTT szakbizottságai a szakképzéssel kapcsolatos állásfoglalásaik meghozatalakor, kötelesek konzultálni az

Oktatási Minisztérium, és a képzésben érdekelt egyes minisztériumok képviselőivel, és véleményüket kikérve, velük egyetértésben alakítják ki állásfoglalásukat.

(5) A felsőoktatási intézményeket érintő stratégiai jelentőségű állásfoglalásait és javaslatait az FTT nyilvánosságra hozza.”

12. § (1) Az Ftv. 77. §-ának (1), (3), (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az FTT huszonegy tagból áll. Az FTT tíz tagja a felsőoktatás által választott tudományos fokozattal rendelkező szakértő. Az FTT további tíz tagja a különböző felhasználói szervezetek szakértő képviselője, akiket a szakmai kamarák, a munkaadók, tudományos testületek (Magyar Tudományos Akadémia, kutatóintézetek), a budapesti és vidéki önkormányzatok választanak annak az elvnek a figyelembevételével, hogy a bizottságban bekövetkező személyi változások esetén minden képviselt rétegnek legalább egy képviselője maradjon. Az FTT egy tagja az oktatási miniszter küldötte. Az FTT tagja nem lehet a MAB tagja.

(3) Az FTT tagjait az oktatási miniszter három évre bízta meg. Az FTT elnökét tagjai közül — a tagok javaslataira — egyetértése esetén az oktatási miniszter bízta meg.

(4) Az FTT szakbizottságainak szakképzéssel kapcsolatos ülésén állandó meghívottként részt vesznek a képzésben érdekelt minisztériumok képviselői.

(5) Az FTT tagjainak névsorát a Magyar Közlönyben és az Oktatási Közlönyben közzé kell tenni.”

13. § Az Ftv. 78. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az FTT-nek és szakbizottságainak a működését az FTT Titkársága segíti. A Titkárság dolgozói közalkalmazottak. A Titkárság vezetője pályázat útján, az FTT javaslata alapján az oktatási miniszter által kinevezett főtitkár. A főtitkár felett a munkáltatói jogokat — a kinevezés és felmentés kivételével — az FTT elnöke gyakorolja.”

14. § (1) Az Ftv. 80. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A felsőoktatásban a képzés és a tudományos tevékenység minőségének hitelesítésére és a minősítés elvégzésére a Kormány Magyar Akkreditációs Bizottságot hoz létre. A MAB a felsőoktatási intézmények, a tudományos kutatóintézetek és a felhasználói szféra legalább doktori fokozattal rendelkező képviselőiből áll. A MAB tagjai közül maga választja elnökét, aki nem lehet köztisztviselő.”

(2) Az Ftv. 80. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A MAB külső tagok bevonásával szakbizottságokat hoz létre. A szakbizottságokban a felhasználói szféra képviselői és esetenként külföldi személyek is részt vesznek.”

(3) Az Ftv. 80. §-ának (7), bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A MAB szervezetének, működésének, valamint akkreditációs eljárásának szabályait, kormányrendelet állapítja meg. A MAB működése felett a törvényességi felügyeletet az oktatási miniszter gyakorolja.”

(4) Az Ftv. 80. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A MAB tagjainak névsorát a Magyar Közlönyben és az Oktatási Közlönyben közzé kell tenni.”

(5) Az Ftv. 80. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A MAB, illetve az FTT tagság összeférhetetlen a rektori, főiskolai rektori és a főiskolai főigazgatói tisztséggel. Az összeférhetetlenség létrejöttével a MAB, illetve az FTT tagjának megbízatása megszűnik.”

15. § (1) Az Ftv. 81. §-ának (2) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

[(2) A MAB az oktatási miniszter, az FTT vagy felsőoktatási intézmény felkérésére véleményt nyilváníthat]

„j) az egyetemi, illetve a főiskolai tanárok kinevezéséről a 17. § (4) bekezdése, illetve a 18. § (2) bekezdése alapján.”

(2) Az Ftv. 81. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A MAB rendszeresen, de legalább nyolc évenként hitelesíti (akkreditálja) az egyes felsőoktatási intézményekben a képzés és a tudományos tevékenység minőségét. Az alapképzési és a szakirányú továbbképzési szakok, továbbá az akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzések, valamint a doktori iskolák működése alapján véleményt nyilvánít arról, hogy az egyetemen mely tudományterületen, művészeti területen, főiskolán mely tudományágban, művészeti területen van meg az alapképzés, a szakirányú továbbképzés, az akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzés, továbbá a doktori képzés feltétele. Az oktatási miniszter felkérésére soron kívül folytatja le az említett körbe tartozó és felkérésben megjelölt vizsgálatot, és adja meg értékelését. Ha a MAB azt állapítja meg, hogy a képzés színvonala miatt a felsőoktatási intézmény vagy annak bizonyos szakjai, programjai nem felelnek meg a képzési célnak, dönt a doktori iskola működésének felfüggesztéséről, illetve javaslatot tesz

a) az adott szakon (szakokon) a záróvizsgáztatási és oklevél kiadási jog gyakorlásának meghatározott időre történő felfüggesztésére vagy visszavonására, illetve nem állami intézmények esetében az állami elismerés visszavonására;

b) a felsőoktatási intézmény megszüntetésére vagy az állami elismerés visszavonására;

c) a szükséges intézkedések végrehajtásának meghatározott időn belüli ellenőrzésére.”

(3) Az Ftv. 81. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A MAB ügyintézésének feladatait titkárság látja el. A titkárság vezetőjét — a MAB elnökének egyetértésével — az oktatási miniszter nevezi ki és menti fel, és adja ki részére a magasabb vezetői (főtitkári) megbízást. A titkárság dolgozói közalkalmazottak, a velük kapcsolatos munkáltatói jogokat — a gazdasági igazgató esetében a kinevezés és felmentés kivételével — a főtitkár, a főtitkár esetében — a kinevezés és a felmentés kivételével — a MAB elnöke gyakorolja. A titkárság vezeti az országos habilitációs és az országos doktori nyilvántartást, amelyek nyilvánosak.”

(4) Az Ftv. 81. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A MAB az (1), (2), (3), (4) bekezdésekben foglalt feladatai ellátásának módjáról és követelményeiről részletes folyamatleírást és eljárási időtartamot is tartalmazó eljárásrendet, valamint akkreditációs követelményrendszert dolgoz ki. A kidolgozott eljárási rendet és követelményrendszert nyilvánosságra hozza. Ezen szabályok megsértése esetén az Oktatási Minisztérium az eljárás megismétlésére kötelezheti a MAB-ot.”

16. § (1) Az Ftv. 83. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felsőoktatási intézmény a felvételt az (1) bekezdésben meghatározott feltételeken túl — külön jogszabályokban meghatározott módon — további követelményhez, különösen az érettségi minősítéséhez, a középiskolai tanulmányok, középiskolai tanulmányi versenyek, illetve a felvételi vizsga, továbbá az e törvény szerinti akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzés során elért eredményekhez, alkalmassági vizsgálatokhoz, munkaviszonyhoz, meghatározott munkakör betöltéséhez, meghatározott időtartamú szakmai gyakorlathoz, végzettséghez kötheti. A felsőoktatási intézmény a felvételi vizsgakövetelményeket legalább két évvel, az egyéb feltételeket legalább egy évvel a bevezetésük előtt nyilvánosságra hozza. Az államilag finanszírozott és a költségtérítéses képzésre jelentkezők azonos követelmények és feltételek alapján vesznek részt a felvételi vizsgákon.”

(2) Az Ftv. 83. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A felsőoktatási intézmény — az oktatási miniszternek az első évre felvehető államilag finanszírozott hallgatói létszám képzési szintek, valamint szakok, szakcsoportok szerinti megosztásáról az FTT állásfoglalásának figyelembevételével hozott döntése alapján — évenként állapítja meg a szakra, szakcsoportra, karra, intézménybe felvehető hallgatók létszámát.”

(3) Az Ftv. 83. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A felvételi eljárás általános szabályait és a felsőoktatási intézmények feladatait az FTT állásfoglalása alapján

a Kormány rendeletben állapítja meg. A felvételi vizsgák megszervezése és lebonyolítása — a rendeletben meghatározottak szerint — a felsőoktatási intézmények feladata. A kormányrendelet meghatározza azokat a minőségi követelményeket, amelyeket mind az államilag finanszírozott hallgatói létszámkeretre, mind a költségtérítéses képzésre történő felvétel esetében teljesíteni kell, továbbá a külföldi állampolgárok magyar felsőoktatási intézménybe történő felvételi eljárásának általános szabályait. A hitéleti képzés tekintetében a kormányrendelet nem tartalmazhat előírást.”

(4) Az Ftv. 83. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az érettségi vizsga évében a felsőoktatási intézmény a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 9. § (8) bekezdése alapján nem írhat elő írásbeli felvételi vizsgát a jelentkezőnek abból a vizsgatárgyból, amelyből az a magasabb szintű követelmények alapján tett érettségi vizsgát. A jelentkező azonban kérheti, hogy részt vehessen az írásbeli felvételi vizsgán.”

17. § Az Ftv. 84. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Távoktatásban a képesítési követelményekkel meghatározott, illetve szakindítási engedéllyel rendelkező alapképzési vagy szakirányú továbbképzési szakok vagy akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzések akkor indíthatók, ha a Magyar Akkreditációs Bizottság a felsőoktatási intézmény kérésére a képzés tananyaga, az oktatásban alkalmazott ismeretátadási, tanulási módszerek, az ehhez készített speciális taneszközök alapján azokat olyannak ítélte, amelyek birtokában a képesítési, illetve képzési követelmények teljesíthetők.”

18. § Az Ftv. 108. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az elismert oklevél birtokosa, az Oktatási Minisztérium döntésében foglaltak szerint eredeti címét, illetőleg szakképesítését vagy annak magyar megfelelőjét viselheti.”

19. § (1) Az Ftv. 114. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egyházi egyetemek, főiskolák, teológiai karok, illetőleg szakok állami elismerésekor a hitélettel összefüggő tárgyak, ismeretek tartalma nem vizsgálható. A hitéleti képzés tekintetében a képesítési követelményeket az egyházi egyetemek és főiskolák a rájuk vonatkozó egyházi szabályok alapján határozzák meg.”

(2) Az Ftv. 114. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A hittudományi képzést folytató egyházi egyetemek és főiskolák tekintetében a 3. § (1) bekezdésének bevezető szövegrészeiben és a) pontjában, valamint 4. § (1) bekezdésének bevezető szövegrészeiben, valamint a) és c) pontjaiban meghatározott feltételektől el lehet tekinteni.”

20. § (1) Az Ftv. 114/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyházi felsőoktatási intézmények nem hitéleti képzésben és az e törvény 31. § (6) bekezdése szerint tandíjmentességben részesülő államilag finanszírozott hallgatólétszámáról (az egyházak javaslatainak figyelembevételével — az oktatási miniszter évente dönt a 74. § (1) bekezdésének g) pontjában biztosított hatáskörében annak az elvnek a figyelembevételével, hogy a fenntartó egyházanként évente felvehető államilag finanszírozott hallgatói helyek aránya nem lehet kisebb, mint az 1997/98-as tanévre az adott egyház összes intézményébe felvett hallgatóknak az összes államilag finanszírozott hallgatókhoz viszonyított aránya. Finanszírozás az állami intézményekkel azonos rend szerint felvételt nyert hallgatók után jár.”

(2) Az Ftv. 114/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti (az egyházakkal kötött megállapodások szerint változó) arányok betartását — a 74. § (1) bekezdésének g) pontjában foglaltak szerint, a fenntartó egyházakkal folytatott előzetes egyeztetést követően — az oktatási miniszter érvényesíti az egyházi felsőoktatási intézmények vezetőivel évenként köteendő megállapodásában.”

(3) Az Ftv. 114/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hitéleti, illetve hitélettel összefüggő képzésben részesülő hallgatók államilag finanszírozott létszámát, beleértve a határon túl élő magyar nemzetiségű hallgatókat is — az egyházakkal való megállapodások szerinti felső létszámhatár keretei között —, az intézmények az Oktatási Minisztériumnak évente jelentik be olyan időpontban, hogy a létszámok a költségvetési tervezés során figyelembe vehetők legyenek.”

21. § Az Ftv. 124/E. §-ának d) l) és m) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, illetve az alábbi n), o), p), q), r), s), t), u), v) és z) pontokkal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„d) *első alapképzés*: alapképzési szakon az első egyetemi vagy főiskolai szintű végzettség és szakképzés megszerzésére irányuló képzés, amelyre a hallgató a felvételi eljárás során először nyer felvételt és létesít hallgatói jogviszonyt a felsőoktatási törvényben foglaltak szerint, beiratkozással. A hallgató az első felvételi eljárás során — a vonatkozó jogszabályok szerint — kétszakos képzésre is nyerhet felvételt. A hallgató és a képzés támogatásának részletes szabályait — a végzettség és a szakképzés megszerzése előtti szakváltás, illetve a kétszakos képzés esetében — a Kormány rendeletben határozza meg.”

l) *tudományág*: a felsőoktatási képzés szempontjából a tudományágakat kormányrendelet sorolja fel;

m) *tudományterület*: a bölcsészettudományok, a hittudomány, az agrártudományok, a műszaki tudományok, az orvostudományok, a társadalomtudományok, a természettudományok és a művészetek;

n) *diákothon (kollégium)*: a felsőoktatási intézmény, továbbá annak fenntartója által létesített intézmény, amely azok hallgatóinak elhelyezésére, lakhatására szolgál, valamint minden olyan diákothon (kollégium), amellyel, vagy amelynek fenntartójával az Oktatási Minisztérium megállapodást köt az államilag finanszírozott képzésben részt vevő hallgatók elhelyezésére szolgáló férőhelyek költségvetési támogatásáról. A megállapodás tartalmi követelményeit jogszabályban kell rögzíteni;

o) *közös képzés*: felsőoktatási intézmények szerződése alapján folyó, közösen meghirdetett — egyik szakon nem hitéleti, másik szakon hitoktató, illetve hittanár — két szakos képzés. A hallgató mindkét intézménnyel hallgatói jogviszonyban áll, a két szak tanulmányi követelményeinek eredményes teljesítéséről külön-külön oklevelet kap. Az államilag finanszírozott hallgatói létszám után a hallgatói normatívára az állami felsőoktatási intézmény, képzési és fenntartási normatívára mindkét intézmény jogosult;

p) *minőségbiztosítási rendszer*: az egész intézményre kiterjedő, tudatos és szervezett tevékenységek rendszere, amely a felsőoktatási intézmény szakmai céljainak és tényleges működésének állandó közelítését szolgálja, és amelynek középpontjában a közvetlen és közvetett partnerek igényeinek kielégítése áll, különös tekintettel a hallgatókra (beleértve a továbbtanuló felnőtteket), a munkaadókra, a kutatások megrendelőire, és a nemzetközi és hazai tudományos közösségre;

q) *minőségellenőrzés*: a felsőoktatási intézmény működésének a hatályos jogszabályoknak, illetve belső dokumentumoknak való megfelelését vizsgálja törvényességi, gazdasági és képzési-képesítési szempontokból;

r) *minőségértékelés*: szakmai célkitűzéseket vet össze a tényleges intézményi működéssel, eredményességi, hatékonysági és a minőségi szempontok szerint, az érintett szakmai közösség bevonásával elkészített mutatórendszer alapján;

s) *minőségihitelesítés (akkreditáció)*: a MAB azon eljárása, melynek során — intézményi és programakkreditáció keretében — vizsgálja, hogy a felsőoktatási intézmény képzési és tudományos tevékenysége, illetve a képzési programok szakmai és infrastrukturális színvonala, valamint az intézmény személyi és szervezeti feltételei megfelelnek-e a MAB által kidolgozott és nyilvánosságra hozott akkreditációs követelményeknek;

t) *párhuzamos képzés*: a hallgatónak több felsőoktatási intézményben vagy karon vagy szakon egyidejűleg folyó, főiskolai vagy egyetemi szintű alapképzési oklevél megszerzésére irányuló tanulmánya, amelyben a szakokra való felvétel eltérő időpontban történt, kivéve, ha a két szak eltérő időpontban való felvételét külön jogszabály írja elő. A hallgatónak csak egyik képzése lehet államilag finanszírozott;

u) *szakcsoport*: az egyetemi vagy főiskolai szintű szakok szakterület szerinti csoportosítása, amelyben a felvételi eljárás azonos elvek alapján történik. Az egyes szakcso-

portba tartozó szakokat az oktatási miniszter határozza meg;

v) *székhelyen kívüli képzés*: valamely szakindítási engedéllyel rendelkező alapképzési szaknak olyan képzése, amelynek során az oktatás (konzultáció) és/vagy a vizsgáztatás (beleértve a záróvizsgát is) részben vagy teljes egészében a képzést folytató egyetem/főiskola székhelyén (karokra tagozódó, több városban működő intézmény esetében az egyetem/főiskola karainak működési helyén) kívül folyik;

z) *távoktatás*: sajátos információ-technológiai és kommunikációs taneszközök, valamint ismeretátadási-tanulási módszerek használatával az oktató és hallgató interaktív kapcsolatára és az önálló hallgatói munkára épülő képzés, amelynek időtartamát, az ismeretátadás és a tanulmányok teljesítése ellenőrzésének formáit a hallgatóval kötött — egyéni tanulmányi rendre vonatkozó — megállapodásban a felsőoktatási intézmény határozza meg.”

II.

22. § (1) A Kt. 94. §-ának (1) bekezdése a következő 1) ponttal egészül ki:

[94. § (1) *Az oktatási miniszter szabályozza*]

„1) azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén a kiemelt munkavégzésért járó kereset-kiegészítést meg kell állapítani, valamint a kereset-kiegészítés legkisebb összegét.”

(2) A Kt. 118. §-a (10) bekezdésének utolsó mondata a következők szerint módosul:

„A kiemelt munkavégzésért járó kereset-kiegészítés feltételeit — ha jogszabály másként nem rendelkezik — a kollektív szerződésben, ennek hiányában a szervezeti és működési szabályzatban kell meghatározni.”

III.

23. § (1) Ez a törvény a kihirdetést követő 8. napon lép hatályba.

(2) A felsőoktatási intézményeknek az Ftv. 51. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerinti minőségbiztosítási rendszerüket 2001. december 31-ig kell bevezetniük.

(3) Ezen törvény 4. és 5. §-át, továbbá az Ftv. 74. §-a (1) bekezdésének s) pontját és az Ftv. 81. §-a (2) bekezdésének j) pontját az e törvény hatálybalépésének napján folyamatban lévő kinevezési javaslatok tekintetében abban az esetben kell alkalmazni, ha az oktatási miniszterhez történő előterjesztés a hatálybalépés napja után érkezett meg.

(4) A törvény hatálybalépésekor az Ftv. 124/E. §-ának z) pontja szerint folyó távoktatási képzéseket 2002. június 30-ig kell akkreditálni.

(5) E törvény 14. §-ának (5) bekezdése 2001. január 1-jén lép hatályba.

(6) Az 1999. június 12-ig hatályos törvényi feltételeknek megfelelően kiadott, doktori programot akkreditáló, doktori képzésre és fokozatadásra felhatalmazó MAB állásfoglalás (a továbbiakban: akkreditált doktori program) alapján folytatott PhD és DLA képzésre doktorandusz hallgatót utolsó alkalommal a 2000/2001-es tanvére lehet felvenni, és a képzés legkésőbb 2003. december 31-ig folytatható. A hallgató a 2003/2004-es tanévtől kizárólag akkreditált doktori iskola keretében folytathatja tanulmányait.

(7) Az 1999. június 12-ét követően hatályos jogszabályi feltételek szerint kiadott doktori iskolát akkreditáló MAB határozatban rendelkezni kell az akkreditált doktori program alapján folytatott képzés lezárásának és a doktori fokozat odaítélésének módjáról.

(8) Azon tudományterületen és tudományágban, amelyben az egyetem akkreditált PhD, illetve DLA programmal rendelkezett, de 2002. június 30-ig nem szerzett jogosultságot doktori iskola működtetésére, valamint doktori, illetve mesterképzésre, valamint fokozatadásra, e határidőt követően

- a) PhD, illetve DLA fokozatadásra,
- b) habilitációs eljárás lefolytatására, valamint
- c) külföldön szerzett tudományos fokozat honosítására az egyetem nem jogosult.

Hatályukat veszítő rendelkezések

24. § 2000. szeptember 1-jétől hatályát veszti az Ftv. 32. §-ának (4) bekezdése, valamint 2001. szeptember 1-jétől 113. §-ának (4) bekezdése.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XCVIII. törvény

a biztosítóintézetekről és a biztosítási tevékenységről szóló 1995. évi XCVI. törvény módosításáról*

Az Országgyűlés a biztosítóintézetekről és a biztosítási tevékenységről szóló, többször módosított 1995. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Bit.) módosítására — az európai közösségi jogszabályokkal való részleges összeegyeztethetőség érdekében is — a következő törvényt alkotja:

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. június 20-i ülésnapján fogadta el.

1. § A Bit. 1. §-ának (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi d) és e) pont jelölése e) és f) pontra változik:

(E törvény hatálya — a 2. §-ban foglaltak kivételével — kiterjed:)

„d) kizárólag a kiszervezett tevékenységre annál a szervezetnél, amely az ügymenet kiszervezése esetén ennek elvégzésére megbízást kapott, ”

2. § A Bit. 2. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Nem terjed ki e törvény hatálya a közúti gépjármű balesete vagy üzemzavara esetén a biztosítónak nem minősülő szervezet belföldön teljesített segítségnyújtási tevékenységére, ha az a következő szolgáltatásokra korlátozódik:

a) helyszíni üzemzavar-elhárítás, amennyiben a segítségnyújtási tevékenységet folytató vállalkozás elsősorban a saját felszerelését és személyzetét használja,

b) a meghibásodott gépjármű átszállítása a szükséges javítás végrehajtására alkalmas legközelebbi helyre,

c) a jármű vezetőjének és utasainak elszállítása a legközelebb fekvő helységbe, ahonnan utazásukat más közlekedési eszközzel folytathatják, vagy

d) a meghibásodott gépjármű, vezetője, utasa elszállítása a gépjármű üzemmentartója, vezetője, utasa belföldi lakóhelyére (székhelyére), az utazás kiindulási helyére vagy célállomására.

(4) Nem terjed ki e törvény hatálya a (3) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott tevékenységre abban az esetben sem, ha a közúti gépjármű balesete, üzemzavara külföldön következik be, feltéve, hogy a szolgáltatás igénybevevője tagja segítségnyújtási tevékenységet folytató szervezetnek és a segítségnyújtásra

a) kölcsönösségi megállapodás alapján,

b) pótlólagos díjfizetés nélkül,

c) kizárólag a tagsági igazolvány felmutatására, és

d) a baleset vagy üzemzavar bekövetkezésének helye szerinti ország hasonló segítségnyújtási tevékenységet folytató szervezete által történik.”

3. § A Bit. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § E törvény alkalmazásában

1. *alárendelt kölcsöntőke*: minden, a ténylegesen a biztosító rendelkezésére bocsátott kölcsön, ha a kölcsönszerződés tartalmazza, hogy a kölcsön a biztosító adósságának rendezésébe bevonható; a kölcsönt nyújtó követelése a törlesztések sorrendjében a tulajdonosok előtti legutolsó helyen áll, valamint a kölcsön eredeti futamideje az öt évet meghaladja. Hitel esetében a tőketörlesztés az eredeti le-

járat vagy a szerződésben kikötött felmondási idő előtt nem lehetséges;

2. *befolyásoló részesedés*:

a) az olyan közvetlen vagy közvetett tulajdon egy vállalkozásban, amely összességében a szavazati jogok legalább tíz százalékát biztosítja, vagy

b) olyan helyzet, mely a vállalkozásban jelentős befolyást tesz lehetővé, különösen, ha a vállalkozás döntéshozó, ügyvezető és felügyelő szervei és testülete tagjainak többségét a tulajdonos kinevezheti, vagy elmozdíthatja, vagy szerződés alapján döntő üzleti befolyást gyakorolhat arra a vállalkozásra, amelynek részvényese vagy tagja. A befolyásoló részesedés nagyságának megállapításakor a közvetlen és a közvetett tulajdont (összeadással) egybe kell számítani;

3. *belföldi, külföldi*: akit/amit a devizajogszabályok devizabelföldinek, illetve devizakülföldinek minősítenek;

4. *biztosítási ág*: a biztosítások kockázati ismérvek alapján elhatárolt két fő csoportja: a nem-élet- (1. számú melléklet) vagy az élet-típusú (2. számú melléklet) biztosítási ágak;

5. *biztosítási ágazat*: a biztosítások biztosítási ágon belüli azonos, illetve egymáshoz hasonló kockázatok alapján elhatárolt alcsoportja;

6. *biztosítási termék*: meghatározott biztosítási kockázatokra vagy kockázatcsoportokra kidolgozott feltétel- és teljesítési rendszer;

7. *biztosítottak érdekének védelme*: a biztosítási szolgáltatások anyagi biztonságának védelme, valamint a biztosítottak jogi biztonságának megóvása;

8. *együttbiztosítás*: díj ellenében szerződésben előre meghatározott biztosítási kockázatokkal összefüggő kár bekövetkezése vagy megadott feltétel elérése esetére több biztosító által közösen, írásban előre rögzített arányok mellett teljesítendő szolgáltatások nyújtása és a kötelezettségvállalás mértékének megfelelő tartalékok biztosítónként elkülönített képzése és kezelése;

9. *értékkövetés*: a biztosítás díjának és a biztosítási összegnek — a kárgyakoriságtól függetlenül — az árszínvonal változásához évente egy alkalommal történő hozzáigazítása;

10. *feltőkésítési szerződés*: amelyben az előre meghatározott egyszeri vagy rendszeres befizetések ellenében a kötelezett olyan kötelezettségeket vállal, amelyek időbeli tartama és összege egyértelműen meghatározott;

11. *induló tőke*:

a) a törvényhatálybalépése után alakuló biztosító egyesületek induló tőkéje a tagok által belépéskor befizetett — az alapszabályban rögzített mértékű — egyszeri hozzájárulások összege, amelyből a tagok csak az egyesület felszólításakor, illetve megszűnésekor részesedhetnek, az alapszabály szerinti mértékben,

b) a törvényhatálybalépése előtt alakult, biztosítási tevékenységet folytató egyesületek 1996. január 1-jei induló tőkéje,

ba) ha az egyesület éves beszámolóját a lakásszövetkezetek, a társasházak, a társadalmi szervezetek és az általuk alapított intézmények, az alapítványok, az ügyvédi irodák, a víziközmű-társulások, valamint a Munkavállalói Rész tulajdonosi Program keretében létrejött szervezetek éves beszámoló készítésének és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 157/1992. (XII. 4.) Korm. rendelet alapján készítette el, akkor az 1995. december 31-i mérlegében szereplő induló tőke,

bb) ha az egyesület éves beszámolóját a biztosítók éves beszámoló készítési kötelezettségének sajátosságairól szóló 182/1991. (XII. 30.) Korm. rendelet alapján készítette el, akkor az 1995. december 31-i mérlegében szereplő jegyzett tőke összege;

12. *jegyzett tőke, saját tőke:* a számvitelről szóló 1991. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Szm.) 26. §-ának (1)—(3) bekezdésében foglalt meghatározás szerint;

13. *kézbesítési megbízott:* belföldön bejegyzett ügyvéd, ügyvédi iroda vagy a kérelmező magyarországi tulajdonú biztosítója vagy biztosítási alkuszcége;

14. *kötvénykölcsön:* az életbiztosítási jogviszony alapján a biztosító által a visszavásárlási összeg erejéig kamatozó kölcsön formájában nyújtható — pénzügyi szolgáltatásnak nem minősülő — szolgáltatás, amelyet a felek legkésőbb a biztosítási esemény bekövetkeztekor vagy a szerződés megszűntekor számolnak el;

15. *közvetett tulajdon:* egy vállalkozás (a továbbiakban: eredeti vállalkozás) tulajdoni hányadainak, illetve szavazatainak a vállalkozásban tulajdoni részesedéssel, illetve szavazatokkal rendelkező más vállalkozás (a továbbiakban: köztes vállalkozás) tulajdoni hányadain, illetve szavazatainak keresztül történő — a 8. számú melléklet szerint figyelembe vett — birtoklása vagy gyakorlása;

16. *maradékjogok:* az életbiztosítási szerződés feltételeiben meghatározott azon jogok, amelyek a díjfizetés elmaradása, illetőleg a szerződésnek a biztosítási összeg kifizetése nélküli megszűnése esetében fennmaradnak;

17. *minimális biztonsági tőke:* a tevékenység megkezdésekor és folytatásakor felvállalt kockázatokból adódó kötelezettségek teljesítésére szolgáló tőkerész;

18. *mintafeltétel:* a biztosítók szakmai érdekképviselője által kidolgozott biztosítási szerződési feltétel;

19. *termékterv:* meghatározott veszélyközösségre kialakított, a biztosító által terjeszteni kívánt szolgáltatási rendszer alkalmazhatóságáról kidolgozott terv, amely tartalmi követelményeit a 3. számú melléklet tartalmazza;

20. *organizációs tőke:* a működéshez szükséges személyi és tárgyi feltételek biztosítására szolgáló tőkerész;

21. *segítségnyújtási tevékenység:* olyan személyek javára történő segítségnyújtás, akik bajba kerülnek, illetőleg segítségre szorulnak. Tartalma a biztosítási díj előzetes megfizetése fejében segítség azonnali hozzáférhetővé tétele a szerződésben meghatározott személy számára a szerződésben meghatározott esetekben és feltételekkel, amennyiben

é személy egy véletlenszerű eseményt követően bajba kerül, segítségre szorul. A segítségnyújtás pénzbeli vagy természetbeni teljesítésből állhat. A természetbeni szolgáltatások teljesítése történhet a szolgáltató saját személyzetének vagy felszerelésének igénybevételevel is. A segítségnyújtási tevékenységbe nem tartozik bele különösen a szerviz- vagy karbantartó szolgáltatás, a vevőszolgálati tevékenység;

22. *szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság:* a biztosító meghatározott vezetőinek és tulajdonosainak a biztosító irányítására, illetve tulajdonlására való alkalmasságot igazoló feltételek összessége;

23. *szavatoló tőke:* a biztosító saját tőkéjének azon része, amely arra szolgál, hogy a biztosító akkor is teljesíteni tudja kötelezettségeit, ha erre a beszedett díjak, illetve a biztosítástechnikai tartalékok nem nyújtanak fedezetet;

24. *technikai kamatláb:* az a kamatláb, amellyel a biztosító az élet- és betegségbiztosítási díj és díjtartalék, illetve a járadéktartalék megállapításakor kalkulál;

25. *többlethozam:* a matematikai tartalékok befektetése hozamának és a technikai kamatláb felhasználásával számított hozamnak a különbsége;

26. *vagyonbi biztosíték:* pénzintézetnél lekötött és elkülönítetten kezelt pénzösszeg (pénzbeli letét, illetve az állam vagy a pénzintézet által kibocsátott vagy garantált, a letétbe helyezéstől számított hat hónapnál hosszabb lejáratú, azonnal beváltható vagy értékesíthető, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírlét) vagy bankgarancia;

27. *veszélyközösség:* az azonos vagy hasonló kockázatnak kitett személyek csoportja;

28. *viszontbiztosítási tevékenység:* a biztosítási tevékenységet folytató által vállalt kockázat egy részének vagy egészének szerződésben előre meghatározott feltételek alapján, díjfizetés ellenében más biztosító által történő átvállalása;

29. *kártalanítási számla:* azon számla, amelyre a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással foglalkozó biztosítók kötelesek befizetést teljesíteni abból a célból, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással nem rendelkező üzembentartó, valamint — a jogszabályokban meghatározott esetekben — az ismeretlen üzembentartók által okozott károk megtérülhessenek;

30. *főiroda:* az a hely, ahol a külföldi székhelyű vállalkozás fő tevékenységét végzi, és ahol a központi ügyintézésrel kapcsolatos döntéshozatal történik, amennyiben az nem azonos a székhellyel;

31. *külföldi székhelyű biztosító:* az a külföldi vállalkozás, amely a székhely szerinti ország jogszabályai alapján biztosítási tevékenységre jogosult;

32. *külföldi székhelyű alkuszc:* az a külföldi vállalkozás, amely a székhely szerinti ország jogszabályai alapján biztosítási alkuszi tevékenységre jogosult;

33. *külföldi székhelyű szaktanácsadó*: az a külföldi vállalkozás, amely a székhely szerinti ország jogszabályai alapján biztosítási szaktanácsadói tevékenységre jogosult;

34. *ügymenetkiszervezése*: a biztosítási vagy a biztosításközvetítói tevékenység valamely részének a biztosító vagy a biztosításközvetítő megbízásából más jogalany által történő végzése;

35. *származtatott (derivatív) ügylet*: olyan ügylet, amelynek értéke az ügylet alapjául szolgáló pénzügyi eszköz, vagy referencia ráta (alaptermék) értékétől függ, abból származtatható, és amely önálló kereskedés tárgya lehet;

36. *aliügynök*: a biztosítási ügynök megbízásából, a biztosító javára eljáró személy. Közvetítói tevékenységének tartalmát a biztosítási ügynökkel kötött szerződése határozza meg;

37. *hirdetés*: a biztosítóra, biztosításközvetítőre vagy biztosítási szaktanácsadóra vonatkozó, bármely kereskedelmi módon, — így különösen sajtó vagy a posta útján, címke, kártya, matrica, szórólap, hanglemez, katalógus, árjegyzék vagy egyéb nyomtatott (nyomott) anyag szétosztásával, mozi-, televízió- vagy rádióműsor keretében — közzétett figyelemfelhívás, ideértve azt a hirdetést is, amely nem elsődlegesen hirdetésre irányuló cikkben, műsorban jelenik meg, ha a cikk, illetve a műsor részlet a biztosító kezdeményezésére vagy támogatásával jön létre;

38. *jelzáloghitel*: a biztosító részvénytársaság által életbiztosítási ügyfeleinek közokiratban foglalt szerződés alapján nyújtott olyan pénzkölcsön, amelynek fedezete — az adott ügyfél által megkötött, életbiztosítási szerződés alapján teljesítendő összeg mellett — Magyarország területén lévő ingatlanon — kivéve a termőföldet — alapított jelzálogjog. A jelzáloghitel összege nem haladhatja meg a biztosítási összeget.”

4. § A Bit. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A biztosítási tevékenység biztosítási szerződésen, jogszabályon vagy tagsági jogviszonyon alapuló kötelezettségvállalás, mely során a biztosító megszervezi az azonos vagy hasonló kockázatoknak kitett személyek közösségét (veszélyközösség), matematikai és statisztikai eszközökkel felméri a biztosítható kockázatokat, megállapítja és beszédi a kockázatvállalás ellenértékét (díját), meghatározott tartalékokat képez, a létrejött jogviszony alapján a kockázatot átvállalja, és teljesíti a szolgáltatásokat.

(2) Biztosítási tevékenységnek minősül a segítségnyújtási tevékenység (1. számú melléklet A. rész 18. ágazat) is.”

5. § (1) A Bit. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Biztosítási, biztosítási alkuszi, többes biztosítási ügynöki és biztosítási szaktanácsadói tevékenységet Magyarországon csak a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) engedélyével rendelkező,

belföldi székhelyű biztosító, biztosítási alkusz, többes biztosítási ügynök és biztosítási szaktanácsadó végezhet. Külföldi biztosító, biztosításközvetítő és biztosítási szaktanácsadó biztosítási, biztosításközvetítói és biztosítási szaktanácsadói tevékenységet Magyarországon csak magyarországi fióktelepen keresztül végezhet.”

(2) A Bit. 5. §-ának (4) bekezdése a következő *e)*—*g)* ponttal egészül ki:

(Biztosító a 4. § szerinti biztosítási és azzal közvetlenül összefüggő tevékenységen kívül más üzletszerű tevékenységet nem folytathat, kivéve:)

„*e)* a Hpt. 3. § (1) bekezdésének *h)* pontjában meghatározott pénzügyi szolgáltatások közvetítését,

f) az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Épt.) 4. § (1) bekezdés

a) pontjában meghatározott ügynöki tevékenységet,

g) jelzáloghitelezést.”

(3) A Bit. 5. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Belföldi biztosításközvetítő, illetve biztosítási szaktanácsadó külföldi biztosítóval a (6) bekezdésben meghatározottakon túl

a) külföldivel a belföldön lévő ingó és ingatlan vagyoniával összefüggő vagyon- és felelősségbiztosítási,

b) a belföldön tartózkodó külföldi természetes személy betegség-, baleset- és kockázati haláleseti biztosítási szerződések tekintetében köthet közvetítói és szaktanácsadói szerződést.”

(4) A Bit. 5. §-a (6) bekezdésének *e)* és *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Belföldi külföldi biztosítóval nem köthet biztosítási szerződést, kivéve)

„*e)* a belföldi biztosítóval külföldi biztosítóval kötött viszontbiztosítási, külföldi kockázatra együttbiztosítási, valamint kockázatmegosztási és segítségnyújtási szerződést,”

„*g)* ha a Magyarországon bejegyzett biztosítók valamely nem-életbiztosítási kockázatra nem vállalnak kötelezettséget és ezt a tényt a Felügyelet írásban igazolja.”

6. § A Bit. 5. §-a után a következő 5/A. §-sal egészül ki:

„5/A. § A biztosítási termék terjesztése során bármely személynek tilos olyan módszert alkalmazni:

a) amellyel más személyek terhére ígér különleges előnyöket arra az esetre, ha a biztosított vagy a szerződő fél más személyt azonos vagy hasonló biztosítási szerződés megkötésére bír rá, vagy

b) amely a biztosítottól vagy a szerződő féltől olyan befektetést igényelne, melyet részben vagy egészben olyan más személyekre hárít át, akiket hasonló vagy azonos biztosítási szerződésre kell rábírnai.”

7. § A Bit. 6. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egyes szervezeti formákra)

„*a*) biztosító részvénytársaság esetén a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLV. törvény (a továbbiakban: Gt.)” *(előírásait az e törvényben foglalt eltéréssel kell alkalmazni.)*

8. § A Bit. 7. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Felügyelet 71. § szerinti engedélye szükséges a biztosító részvényeinek megszerzéséhez, ha a megszerezni kívánt részesedés eléri, vagy meghaladja a jegyzett tőke tíz, húsz, harminchárom, ötven, hetvenöt százalékát. Az öt százalékot elérő vagy meghaladó, de a felügyeleti engedélyezés következő szintjét el nem érő részesedés megszerzését a részesedést szerzőnek a részesedés megszerzését követő harminc napon belül a Felügyelethez be kell jelentenie.”

9. § A Bit. 18. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Biztosító egyesület a tevékenységi engedélyt csak akkor kaphatja meg, ha az induló tőke pénzbeli hozzájárulási részét teljes egészében befizették.”

10. § A Bit. 19. §-ának (2)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A biztosító egyesület hitel-, illetve kezési biztosítási, valamint viszontbiztosításba vételi tevékenységet nem végezhet.

(3) A biztosító egyesület szolgáltatásait előre meghatározott szerződési feltételekben kell rögzíteni.

(4) A biztosító egyesület által nyújtható nyugdíjbiztosítás minimális tartalmi követelményeit a 7. számú melléklet tartalmazza.”

11. § A Bit. 20. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi rendelkezés számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) Felelősségbiztosítási szerződés esetén az (1) bekezdés *i*) pontjában foglaltak szerinti szolgáltatás-csökkentésre nincs lehetőség.”

12. § A Bit. 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § A tárgyévi nyereségnek az alapszabályban meghatározott részét az alapszabályban meghatározott módon és mértékben kell visszajuttatni a biztosítottaknak.”

13. § A Bit. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § (1) A Felügyelet a biztosító egyesület biztonságos működése érdekében legfeljebb 90%-os viszontbiztosításba adási kötelezettséget írhat elő.

(2) A biztosító egyesület az általa vállalt kockázatot nem adhatja teljes egészében viszontbiztosításba.”

14. § A Bit. 24. §-ának bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„A biztosító egyesület — az Et.-ben meghatározott eseteken túlmenően — megszűnik, ha”

15. § A Bit. 25. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Biztosító egyesület feloszlása esetén a tagok biztosítási jogviszonya a biztosító egyesület megszűnésének időpontjában szűnik meg.”

16. § A Bit. 26. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. § (1) Biztosító egyesületek egyesüléséhez vagy szétválásához a Felügyelet engedélye szükséges.

(2) Az egyesülésre vagy szétválásra vonatkozó engedély megtagadása előtt a Felügyeletnek ki kell kérni a Biztosításfelügyeleti Bizottság véleményét.”

17. § A Bit. 31. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Biztosításközvetítői tevékenységet biztosítási alkusz, valamint egyes és többes biztosítási ügynök végezhet. A biztosítási alkusz, valamint a többes biztosítási ügynök köteles megfelelő módon tájékoztatást adni az egyéni vagy társas vállalkozás, vagy az annak keretében tevékenykedő személyek vonatkozásában fennálló minden olyan közvetlen jogi, vagy gazdasági kapcsolatáról, amely eljárásuk pártatlanságát, a biztosítók közötti választás szabadságát befolyásolhatja. Ezt a tájékoztatást azon személyek részére kell teljesíteni, akik a biztosítási (viszontbiztosítási) szerződés létrejötte esetén a biztosított (viszontbiztosított) vagy a biztosítóval szerződő fél pozíciójába kerülnek.

(3) Az alkusz ügynöki tevékenységet, az ügynök alkuszi tevékenységet nem végezhet.

(4) Az alkusz ügynököt és alügynököt nem foglalkoztathat.

(5) A biztosítási ügynök köteles tájékoztatni a vele szerződéses kapcsolatban álló biztosítót, amennyiben más biztosítóval is ügynöki szerződése áll fenn.”

18. § (1) A Bit. 32. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az alkusz e tevékenységéért alapvetően attól a biztosítótól jogosult díjazásra (jutalék, költségtérítés), amely az alkusz közvetítésével létrejött szerződésben a biztosítási (viszontbiztosítási) kockázatot elvállalja. Az alkusz — különösen, ha megbízása kizárólag szaktanácsadásra, vagy olyan biztosítási szerződés közvetítésére vonatkozik, amelynek díja jutalékot (költségtérítést) nem tartalmaz — díjazásáról a megbízóval is megállapodhat.

(3) A biztosítási alkusz előkészíti a biztosítási szerződés megkötését. Tevékenysége kiterjedhet a megbízó képviselőjében a szerződés megkötésére, a megbízó igényeinek

érvényesítésében történő közreműködésre. A biztosító ez irányú meghatalmazása esetén jogosult a biztosítási díj átvételére, valamint a biztosító vagy a megbízója felhatalmazása alapján a kockázat felmérésében, a szerződésből eredő jogok és kötelezettségek teljesítésében és lebonyolításában való közreműködésre. A biztosítási alkuusz biztosítási szaktanácsot is adhat.”

(2) A Bit. 32. §-ának (4) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Ezen felelőssége kiterjed a nevében eljáró személyek tevékenységére is.”

19. § A Bit. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) Biztosítási alkuusz tevékenységet a Felügyelet engedélye alapján csak olyan részvénytársaság vagy legalább ötmillió forint törzstőkével rendelkező korlátolt felelősségű társaság, illetve külföldi székhelyű biztosítási alkuusz legalább ötmillió forint tőkével rendelkező magyarországi fióktelepe (a továbbiakban: biztosítási alkuusz fióktelep) végezhet, amely e tevékenységet kizárólagosan végzi. A biztosítási alkuusz a Felügyelet előzetes külön engedélye alapján — indokolt esetben — a biztosítással vagy a biztosítási alkuusz tevékenységgel közvetlenül összefüggő tevékenységet is folytathat. A biztosítási alkuusz fióktelep esetén az Fkt. rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A biztosítási alkuusz tevékenységet folytató gazdasági társaságnak és a biztosítási alkuusz fióktelepnek a 32. § (4) bekezdése szerinti felelőssége biztosítására mindenkor legalább káreseményenkénti ötvenmillió forint összegű — külön jogszabályban meghatározott minimális tartalmi követelményeknek eleget tevő — felelősségbiztosítással vagy ötvenmillió forint vagyoni biztosítékkal kell rendelkeznie. Az engedély megadásának feltétele, hogy a biztosítási alkuusz igazolja a Felügyeletnek a felelősségbiztosítási szerződés megkötését vagy a vagyoni biztosíték meglétét.

(3) Az (1) bekezdés szerinti gazdasági társaságnál és biztosítási alkuusz fióktelepnél az alkuusz tevékenység irányítója (biztosítás-szakmai vezető) csak az a személy lehet, aki

a) büntetlen előéletű,

b) felsőfokú végzettséggel rendelkezik, továbbá korábban biztosítónál, biztosítási alkuusz tevékenységet folytató gazdasági társaságnál, a Felügyeletnél, illetve központi közigazgatási szervnél vagy a megfelelő szakmai érdekképviseleti szervnél legalább három évig biztosítás-szakmai vezető beosztást töltött be, vagy biztosítási szaktanácsadóként működött, vagy e szerveknél összesen nyolc éves szakmai munkaviszonnyal vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonnyal rendelkezik; illetve középfokú végzettséggel rendelkezik és korábban biztosítónál vagy biztosítási alkuusznál legalább tízéves biztosítás-szakmai vezetői beosztást töltött be, és

c) kizárólag az adott gazdasági társaságnál vagy biztosítási alkuusz fióktelepnél folytatja az alkuusz tevékenységet,

d) biztosítóval nem áll munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban.

(4) A (3) bekezdés b) pontjában előírt szakmai gyakorlat befejezése nem eshet az engedély iránti kérelem benyújtását 10 évvel megelőző időpontnál korábbi időpontra.

(5) Biztosítási alkuusz csak a Felügyelet erre vonatkozó engedélye alapján alapíthat más biztosítási alkuusz tevékenységet folytató gazdasági társaságot, szerezhethet ilyen tevékenységet folytató társaságban befolyásoló részeseledést, létesíthet fiókot (irodát), telephelyet, illetve külföldön képviseletet.”

20. § (1) A Bit. 36. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosítási alkuusz engedélyét a Felügyelet akkor vonhatja vissza, ha)

„a) az e törvényben előírt engedélyezési és működési feltételek bármelyikének nem felel meg, így különösen ha nem gondoskodik a felelősségbiztosítási szerződése, illetve vagyoni biztosítéka folyamatos fenntartásáról;”

(2) A Bit. 36. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosítási alkuusz engedélyét a Felügyelet akkor vonhatja vissza, ha)

„f) a folyamatos vagy a rendkívüli ellenőrzés során bebizonyosodik, hogy a tevékenységére vonatkozó jogszabályokat ismételtelen vagy súlyosan megsértette.”

21. § A Bit. 37. §-a helyébe következő rendelkezés lép:

„37. § (1) A biztosítási ügynök — az alügynök kivételével — a biztosítóval kötött megbízási szerződés alapján, vagy a biztosítóval létesített munkaviszony keretében végzi a biztosításközvetítői tevékenységet.

(2) Biztosítási ügynöki tevékenység egyes vagy többes biztosítási ügynökként végezhető. Az egyes biztosítási ügynök tevékenységét egy biztosítóval fennálló jogviszony, a többes biztosítási ügynök tevékenységét két vagy több biztosítóval fennálló jogviszony alapján végzi. A többes biztosítási ügynök előkészíti a biztosítási szerződés megkötését. Tevékenysége kiterjedhet a szerződés megkötésén túl, a biztosító ez irányú meghatalmazása esetén a biztosítási díj átvételére, valamint a szerződésből eredő jogok és kötelezettségek teljesítésében és lebonyolításában való közreműködésre.

(3) Az ügynöknek megbízási díj (jutalék) csak a megkötött, illetve fenntartott biztosítási szerződés után jár.

(4) Az egyes biztosítási ügynök megbízotti minőségében való károkozásáért a biztosító felelős.

(5) Az alügynök tevékenységéért,

a) ha az alügynök egyes biztosítási ügynök megbízásából tevékenykedik, a biztosító felelős;

b) ha az alügynök többes biztosítási ügynök megbízásából tevékenykedik, a többes ügynök felelős.

(6) Az alügynök egyidejűleg nem állhat egyes és többes biztosítási ügynökkel szerződéses jogviszonyban.

(7) Az alügynököt az egyes biztosítási ügynök köteles bejelenteni a biztosítónak.

(8) A biztosítási ügynök a biztosításközvetítői tevékenységet a biztosító által kiállított igazolvány alapján folytathatja.

(9) A biztosítók az általuk foglalkoztatott egyes biztosítási ügynökökről nyilvántartást kötelesek vezetni. A nyilvántartás részletes szabályait a 11. számú melléklet tartalmazza.

(10) A biztosítási ügynökök képzettsége, valamint elnevezésük használata (42. §) tekintetében a biztosítók kötelesek szabályzatot alkotni.”

22. § A Bit. 37. §-át követően a következő 37/A. §-sal egészül ki:

„37/A. § (1) Többes biztosítási ügynöki tevékenység csak a Felügyelet engedélyével végezhető.

(2) A többes biztosítási ügynöki tevékenységet folytató természetes személy, gazdasági társaság és külföldi székhelyű többes ügynök magyarországi fióktelepe (a továbbiakban: többes ügynöki fióktelep) köteles e tevékenységére káreseményenként legalább 50 millió forint összegű — külön jogszabályban meghatározott minimális tartalmi követelményeknek eleget tevő — felelősségbiztosítással vagy 50 millió forint értékű vagyoni biztosítékkal rendelkeznie.

(3) Többes ügynökként, többes ügynöki tevékenységet folytató gazdasági társaságnál, illetve többes ügynöki fióktelepnél a többes ügynöki tevékenység irányítójaként csak az a személy járhat el, aki

a) büntetlen előéletű,

b) felsőfokú végzettséggel rendelkezik, továbbá korábban biztosítónál, biztosítási alkuszi tevékenységet folytató gazdasági társaságnál, a Felügyeletnél, illetve központi közigazgatási szervnél vagy a megfelelő szakmai érdekképviseleti szervnél legalább három évig biztosítás-szakmai vezető beosztást töltött be, vagy többes biztosítási ügynökként működött, vagy e szerveknél összesen nyolcéves szakmai munkaviszonnyal vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonnyal rendelkezik,

c) kizárólag az adott gazdasági társaságnál vagy többes ügynöki fióktelepnél folytatja a többes biztosítási ügynöki tevékenységet.

(4) A többes biztosítási ügynöki tevékenység megkezdéséhez szükséges engedély kiadását a Felügyelet akkor tagadhatja meg, ha a többes ügynök nem rendelkezik a (2) és (3) bekezdésben meghatározott feltételekkel.

(5) A többes biztosítási ügynök köteles a lebonyolított ügyletekről a 96—99. § szabályainak betartásával egyedi azonosításra alkalmas nyilvántartást vezetni. A nyilvántartás egyedi azonosításra nem alkalmas főbb adatait tartalmazó éves jelentést — amelyről külön jogszabály rendel-

kezik — a többes biztosítási ügynök köteles a tárgyévet követő év március 31-éig a Felügyeletnek megküldeni.

(6) A többes biztosítási ügynök tevékenységi engedélyét a Felügyelet akkor vonhatja vissza, ha

a) az e törvényben előírt engedélyezési és működési feltételek bármelyikének nem felel meg, így különösen, ha nem gondoskodik felelősségbiztosítási szerződése folyamatos fenntartásáról,

b) nyilvántartása, illetve éves beszámolója nem felel meg a valóságnak,

c) működése súlyosan vagy ismétlődően sérti a biztosítottak érdekét, vagy

d) a folyamatos vagy a rendkívüli ellenőrzés során bebizonyosodik, hogy a tevékenységére vonatkozó jogszabályokat ismételten vagy súlyosan megsértette.”

23. § A Bit. 38. §-ának (1) bekezdése az alábbi mondattal egészül ki:

„Vezérügynöki megbízást csak egyes biztosítási ügynök kaphat.”

24. § A Bit. 39. §-ának (3)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A biztosítási szaktanácsadói tevékenységet folytató természetes személy, gazdasági társaság és a külföldi székhelyű biztosítási szaktanácsadó magyarországi fióktelepe (a továbbiakban: biztosítási szaktanácsadói fióktelep) köteles e tevékenységére káreseményenként legalább ötvenmillió forint összegű — külön jogszabályban meghatározott minimális tartalmi követelményeknek eleget tevő — felelősségbiztosítással vagy ötvenmillió forint összegű vagyoni biztosítékkal rendelkezni. Az engedély megadásának feltétele, hogy a biztosítási szaktanácsadó igazolja a Felügyeletnek a felelősségbiztosítási szerződés megkötését vagy a vagyoni biztosíték meglétét.

(4) Biztosítási szaktanácsadóként, biztosítási szaktanácsadó tevékenységet folytató gazdasági társaságnál, illetve biztosítási szaktanácsadói fióktelepnél a biztosítási szaktanácsadói tevékenység irányítójaként csak az a személy járhat el, aki

a) büntetlen előéletű,

b) felsőfokú végzettséggel rendelkezik, továbbá korábban biztosítónál, biztosítási alkuszi tevékenységet folytató gazdasági társaságnál, a Felügyeletnél, illetve központi közigazgatási szervnél vagy a megfelelő szakmai érdekképviseleti szervnél legalább három évig biztosítás-szakmai vezető beosztást töltött be, vagy biztosítási szaktanácsadóként működött, vagy e szerveknél összesen nyolcéves szakmai munkaviszonnyal vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonnyal rendelkezik,

c) külön jogszabályban előírt tanácsadói szintű biztosítási képesítéssel rendelkezik.

(5) A biztosítási szaktanácsadói tevékenység megkezdéséhez szükséges engedélyt a Felügyelet akkor tagadhatja meg, ha a szaktanácsadó nem rendelkezik a (3) és (4) bekezdésben meghatározott feltételekkel.”

25. § A Bit. 40. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*d*) a folyamatos, illetve rendkívüli ellenőrzése során bebizonyosodik, hogy a tevékenységére vonatkozó jogszabályokat ismételten vagy súlyosan megsértette.”

26. § A Bit. 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § (1) Cégnevében, hirdetésében vagy bármely más módon a „biztosító”, „biztosítási alkusz”, „egyes biztosítási ügynök”, „többes biztosítási ügynök” vagy „biztosítási szaktanácsadó” elnevezést, annak bármely szösszetételben történő használatát csak az e törvényben előírtaknak megfelelően alapított és működtetett biztosító, biztosítási alkusz, egyes biztosítási ügynök, többes biztosítási ügynök vagy biztosítási szaktanácsadó szerepeltetheti. Ezen személyek cégnevükben kötelesek végzett tevékenységi formájukat (biztosító, biztosítási alkusz, egyes biztosítási ügynök, többes biztosítási ügynök, vezérügynök, biztosítási szaktanácsadó) szerepeltetni.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem vonatkoznak

a) a Felügyeletre, a biztosítók és a biztosítási alkuszok, a többes biztosítási ügynökök valamint a biztosítási szaktanácsadók szakmai érdekképviselői szervezeteire,

b) oktatási és tudományos szervezetekre, továbbá

c) a jogszabály által létrehozott szervezetekre, alapokra.

Abban a kérdésben, hogy valamely személy az (1) bekezdés alapján jogosult- vagy kötelezett-e az ott megjelölt elnevezés használatára, a Felügyelet határoz.”

27. § A Bit. a 42. §-t követően a következő alcímmel és a 42/A. §-sal egészül ki:

„*Hirdetésre vonatkozó szabályok*

42/A. § (1) Biztosító, biztosításközvetítő vagy biztosítási szaktanácsadó fiatalkorúak körében biztosításkötésre felhívó hirdetési tevékenységet csak nyilvánosan folytathat.

(2) A biztosító, biztosításközvetítő vagy biztosítási szaktanácsadó nem küldhet ügyfelének közvetlen postai úton reklámanyagot, ha ezt az ügyfél közvetlen rendelkezéssel kizárta.

(3) Hirdetést csak a Magyarországon bejegyzett és ilyen tevékenység végzésére engedéllyel rendelkező biztosító, biztosításközvetítő vagy biztosítási szaktanácsadó tehet közzé.”

28. § A Bit. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) A Felügyelet engedélye szükséges:

a) a biztosítási, illetve azzal közvetlenül összefüggő tevékenység megkezdéséhez (44—48. §) és megszüntetéséhez,

b) a biztosítási tevékenység módosításához (57. §),

c) a biztosítási állomány átruházáshoz (58. §),

d) a biztosító átalakulásához, egyesüléséhez, szétválásához,

e) a biztosítási alkuszi, illetve azzal közvetlenül összefüggő, többes biztosítási ügynöki és biztosítási szaktanácsadói tevékenység megkezdéséhez (32—33. §, 37. §, 37/A. §, 39. §),

f) a biztosító biztosítástechnikai tartalékainak és biztonsági tőkéjének e törvényben meghatározott mértéket meghaladó befektetéséhez,

g) a belföldi székhelyű biztosító által külföldön működő biztosító, biztosítási alkusz vagy biztosítási szaktanácsadó alapításához, vagy külföldi biztosítóban, biztosítási alkuszi vagy biztosítási szaktanácsadói tevékenységet folytató gazdasági társaságban részesedés megszerzéséhez, külföldi képviselő, fiók létesítéséhez,

h) a belföldi székhelyű biztosítási alkusz által külföldön működő biztosítási alkuszi vagy biztosítási szaktanácsadói tevékenységet folytató gazdasági társaság alapításához, továbbá abban vagy biztosítóban befolyásoló részesedés szerzéséhez, illetve külföldi tartós képviselő, fiók (iroda) létesítéséhez,

i) a 71. § (1) bekezdése szerinti részesedés megszerzéséhez,

j) a biztosítási alkusz által belföldön biztosítási alkuszi tevékenységet folytató gazdasági társaság alapításához vagy ilyen tevékenységet folytató társaságban befolyásoló részesedés szerzéséhez, fiók (iroda), telephely, illetve külföldön képviselő létesítéséhez,

k) a 10. számú melléklet II. pontjában felsorolt kiszervezhető feladatkörökön túli tevékenység kiszervezéséhez,

l) az élet és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére jogosult biztosító esetében valamely biztosítási ágban adódó szavatoló tőke hiány másik biztosítási ágból történő pótlásához,

m) a 33. § (3) bekezdésében, a 37/A. § (1) bekezdésében, a 39. § (4) bekezdésében, a 49. § (1) bekezdés *a*)—*d*) pontjában és a 49. § (3) bekezdésében meghatározott személyek alkalmazásához,

n) jelzaloghitelezési tevékenység megkezdéséhez, illetve megszüntetéséhez.

(2) A Felügyelet az engedélyezés tárgyában e törvény rendelkezései, a biztosításra vonatkozó egyéb jogszabályok alapján, továbbá a biztosítottak (szerződő felek, kedvezményezettek) érdekeire és a biztosító kötelezettségei teljesítésére tekintettel dönt.

(3) Az (1) bekezdés *d*) pontja szerinti esetekben a Felügyelet mindazon feltételek meglétét vizsgálja, amelyeket a tevékenység megkezdésének engedélyezése során.

(4) Az (1) bekezdés *g*) és *h*) pontjában, valamint — ha a biztosítási állományt külföldön bejegyzett biztosítótól veszik át — *c*) pontjában foglaltak engedélyezése során a Felügyelet vizsgálja azt is, hogy a devizajogszabályok rendelkezéseit megtartották-e. A kiadott felügyeleti engedély nem mentesíti azonban a kérelmezőt a tevékenység helye

szerinti ország előírásai által megkívánt egyéb engedélyek megszerzése alól.”

29. § (1) A Bit. 44. §-ának (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

„e) az alapító arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy az engedély kiadása érdekében szükséges összes lényeges tényt és adatot közölt a Felügyelettel.”

(2) A Bit. 44. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az engedély iránti kérelmet a Felügyelet elutasítja, ha a kérelmező

a) nem rendelkezik a tevékenység megkezdéséhez szükséges, 46. § szerinti tőkével, vagy az üzleti tervében foglaltak szerinti tevékenység folytatásához ezt meghaladóan szükséges gazdasági háttérrel,

b) befolyásoló részesedés szerzése esetén nem felel meg a 71. § (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek, illetve, ha a kérelmezővel szemben a 71. § (4) bekezdésében meghatározott kizáró okok valamelyike fennáll,

c) üzleti terve nem felel meg a 47. § rendelkezéseinek, illetve nem nyújt elegendő alapot a biztosítottak számára a biztosítási szolgáltatások teljesítésére,

d) nem rendelkezik az e törvény által előírt személyi és tárgyi feltételekkel,

e) az engedélyezési eljárásban megtévesztő vagy valótlan adatot közöl,

f) jelzáloghitelezési tevékenység esetén nem rendelkezik a külön jogszabályban előírt személyi és tárgyi feltételekkel.”

30. § A Bit. 46. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„46. § (1) A biztosító tevékenységének megkezdésekor a részvénytársaságnak legalább olyan nagyságú jegyzett tőkével, a szövetkezetnek részjegytőkével, az egyesületnek induló tőkével, illetve a biztosító fióktelepnek megfelelő tőkével kell rendelkeznie, amely elegendő

a) a működés megkezdéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételek biztosítására (organizációs tőkerész), valamint

b) a tevékenység megkezdésekor felvállalt kockázatokból adódó kötelezettségek teljesítésére (minimális biztonsági tőkerész).

(2) Az organizációs tőkerész minimális értéke

a) részvénytársaságnál és fióktelepnél százmillió forint,

b) biztosító szövetkezetnél ötvenmillió forint,

c) biztosító egyesületnél egymillió forint.

(3) A biztosító organizációs tőkéjét a tevékenységi engedély kiadásáig kizárólag a működés e törvényben meghatározott feltételeinek megteremtése érdekében lehet felhasználni.

(4) A minimális biztonsági tőkerész értékét biztosítási ágazatonként és szervezettípusonként kell megállapítani a 80—81. § előírásai szerint.”

31. § A Bit. 47. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„47. § (1) Az üzleti terv tartalmazza a biztosítási tevékenység terjedelmét, továbbá a biztosítási szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése szempontjából jelentőséggel bíró tényeket és adatokat, így különösen

a) a művelni kívánt biztosítási ág és ágazat, illetve az ágazaton belüli kockázati csoport megnevezését,

b) a működési terület meghatározását,

c) a tevékenység megkezdéséhez szükséges tőke nagyságát és összetételét,

d) az igazgatási, értékesítési és kárrendezési hálózat kiépítésének igényét, becsült költségeit és az ezek finanszírozására szolgáló pénzügyi eszközöket, a segítségnyújtási tevékenységet folytatni szándékozó biztosító esetén a tervezett segítségnyújtási szolgáltatások teljesítésére rendelkezésre álló pénzügyi és egyéb eszközöket,

e) előzetes mérlegtervet.

(2) Az üzleti tervnek tartalmaznia kell az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a biztosító első hároméves tevékenységére vonatkozó becslést

a) a működési költségekre, különös tekintettel a szerzési, igazgatási és kárrendezési költségekre,

b) a tervezett állomány darabszámára és állománydíjára termékenként,

c) a díjbevétel és a kárkifizetés termékenkénti várható alakulására,

d) a likviditási helyzet várható alakulására,

e) a biztosítási szerződésből eredő kötelezettségek és a minimális szavatoló tőke szükséglet fedezetéhez szükséges pénzügyi eszközökre.

(3) Az üzleti tervnek a (2) bekezdésben foglaltakon túl tartalmaznia kell a viszontbiztosításra vonatkozó terveket.

(4) Az (1)—(3) bekezdésekben foglaltakon kívül az üzleti tervnek tartalmaznia kell a devizajogszabály alapján külföldi pénznemben köthető, illetve kifizethető termék ismertetését is.”

32. § (1) A Bit. 48. §-a előtti alcím helyébe a következő alcím lép:

„A biztosítási szerződés minimális tartalmi követelményei”

(2) A Bit. 48. §-ának bevezető szövegrésze, valamint a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„48. § A biztosítási szerződésnek tartalmaznia kell:

a) a biztosítási esemény meghatározását, az alkalmazott kizárásokat,”

(3) A Bit. 48. §-ának g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosítási szerződésnek tartalmaznia kell:)

„g) a biztosítottak járó többlethozam jóváírásának rendjét,”

(4) A Bit 48. §-ának *j*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő *k*) és *l*) ponttal egészül ki:

(A biztosítási szerződésnek tartalmaznia kell:)

„*j*) életbiztosításnál, amennyiben maradékjog (így különösen visszavásárlási érték), illetve életbiztosítási kötvénykölcsön nyújtásra lehetőség van, azok részletes szabályait,

k) a befektetési egységhez kötött életbiztosítások befektetéseinek elhelyezéséről és értékéről való napi tájékoztatói lehetőség,

l) a személyes adatok kezelésére vonatkozó elvi és gyakorlati tudnivalókat.”

33. § A Bit. 49. §-ának (1)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A biztosító a biztosítási tevékenység folytatásához a (7) bekezdésben foglalt kivétellel

- a*) első számú vezető,
- b*) vezető biztosításmatematikust (aktuáriust),
- c*) vezető jogtanácsost,
- d*) számviteli rendért felelős vezető,
- e*) belső ellenőrzési vezető (belső ellenőrt)

köteles alkalmazni. A *b*)—*e*) pontban meghatározott személy — az igazgatóság engedélyével — legfeljebb két részvénytársaságnál tölthet be vezető pozíciót. A *b*)—*e*) pontokban meghatározott személy — azonos többségi tulajdonos esetén — legfeljebb három részvénytársaságnál tölthet be vezető pozíciót. Az igazgatóság engedélyét a kérelmező köteles a kérelem benyújtásával egyidejűleg a Felügyeletnek becsatolni. A Felügyelet engedélye szükséges az *a*)—*d*) pontban meghatározott vezetők alkalmazásához (választásához). A Felügyelet az engedély kiadását akkor tagadhatja meg, ha ezen vezetők nem felelnek meg az 50—53. §-okban foglalt követelményeknek, illetve, ha az igazgatóság engedélyét nem csatolták.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vezetők alkalmazásuk (választásuk) előtt kötelesek kérelmezni a Felügyelettől szakmai alkalmasságuk és üzleti megbízhatóságuk (55. §) megállapítását.

(3) Amennyiben a biztosító a 2. számú mellékletben meghatározott élet-típusú biztosítási ágba, vagy az 1. számú melléklet nem-életbiztosítási ág A. részének 1. és 2. számú ágazatába tartozó tevékenységet folytat, vezető orvost is köteles alkalmazni. A vezető orvos foglalkoztatásához a Felügyelet engedélye szükséges.

(4) A törvény 80. § (3) bekezdés *c*) pontja szerinti feltételeknek eleget tevő biztosító egyesület legalább az (1) bekezdés *a*) pontjában meghatározott első számú vezető köteles foglalkoztatni.

(5) A biztosító az (1) bekezdésben meghatározott vezetőinek megválasztását vagy alkalmazását, illetve a személyükben történt változást két munkanapon belül köteles a Felügyeletnek bejelenteni.

(6) A Felügyelet kezdeményezheti az (1) bekezdésben meghatározott vezetők felmentését, amennyiben a 126. §-ban vagy a 143. § (2) bekezdésében foglalt intézkedések valamelyikét elrendelte.

(7) A háromszázmillió forint éves díjbevételt el nem érő biztosító egyesület az (1) bekezdés *b*)—*d*) pontjában meghatározott vezetőket megbízási jogviszony keretében is foglalkoztathatja, vagy e tevékenység ellátásával más — az adott tevékenység ellátására az 51. § (1) bekezdés *a*) pontjában, 52. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontjában és 53. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontjában előírtaknak megfelelő személlyel rendelkező — szervezetet is megbízhat, belső ellenőrt pedig nem köteles alkalmazni. Ezen egyesület esetében a viszontbiztosítónál a Felügyelet részéről elfogadott és alkalmazott *b*)—*c*) pontokban meghatározott szakértők igénybevételét is elfogadja a Felügyelet.”

34. § A Bit. 50. §-ának bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„Biztosító első számú vezetőjeként (a biztosító munkaszervezetének irányítójaként) az választható, illetve alkalmazható, aki”

35. § (1) A Bit. 51. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A biztosító vezető biztosításmatematikusként (aktuáriusaként) az alkalmazható, aki]

„*a*) szakirányú egyetemi végzettséggel és külön jogszabályban meghatározott tanácsadói szintű biztosításmatematikusi (aktuáriusi) képesítéssel rendelkeznek;”

(2) A Bit. 51. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A biztosító vezető biztosításmatematikusa az éves beszámolóval együtt, ahhoz kapcsolódóan benyújtja a Felügyeletnek a biztosító éves külön aktuáriusi jelentését.”

36. § A Bit. 52. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosító vezető jogtanácsosa ellenőrzi és aláírásával igazolja, hogy a Felügyelethez engedélyezésre benyújtott vagy a bejelentési kötelezettség alapján megküldött okmányok a jogszabályoknak megfelelnek.”

37. § (1) A Bit. 53. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosító számviteli rendjéért felelős vezetője kizárólag az lehet, aki)

„*a*) szakirányú egyetemi vagy főiskolai végzettséggel;”

(2) A Bit. 53. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosító számviteli rendjéért felelős vezetője kizárólag az lehet, aki)

„*c*) legalább ötéves — biztosítónál, központi közigazgatási szervnél, a Felügyeleten vagy a biztosítók, biztosítási alkszok szakmai érdekvédelmi szervénél, biztosítási alkszki te-

vékenységet folytató gazdasági társaságnál szerzett vagy biztosítási szaktanácsadói — szakmai gyakorlattal rendelkezik,”

(3) A Bit. 53. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosító számviteli rendjéért felelős vezetője ellenőrzi és a biztosító első számú vezetője mellett aláírásával igazolja a Felügyeletnek beküldött, a 93. § (1) és (2) bekezdésében és a 108. § (1) bekezdésében meghatározott éves beszámoló, éves jelentés és negyedéves gyorsjelentés helytállóságát.”

38. § (1) A Bit. 54. §-a előtti alcím helyébe a következő alcím lép:

„A biztosító belső ellenőrzésének vezetője (belső ellenőre)”

(2) A Bit. 54. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosító és a háromszázmillió forint éves díjbevételt elérő vagy meghaladó biztosító egyesület köteles legalább egy belső ellenőrt alkalmazni. Az ilyen biztosítók — ha ugyanazon személyt alkalmaznak belső ellenőrként — kötelesek írásban megállapodni a tekintetben, hogy a belső ellenőr kölcsönös alkalmazása ellen nem emelnek kifogást. A megállapodást a Felügyeletnek harminc napon belül meg kell küldeni.”

(3) A Bit. 54. §-a (3) bekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„A biztosítónál működő belső ellenőrzési vezető (belső ellenőr) feladata kizárólag”

(4) A Bit. 54. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A belső ellenőrzés vezetőjének — a (3) bekezdésben foglaltakon túlmenően — a biztosító által a Felügyelet részére adott jelentések és adatszolgáltatások tartalmi helyességét és teljességét is — legalább negyedévente — ellenőrizni kell.

(5) A belső ellenőrzés vezetője jelentéseit mind a felügyelő bizottság, mind az igazgatóság részére köteles megküldeni. A belső ellenőrzés vezetője jelentéseit köteles magyar nyelven is elkészíteni és a felügyeleti átfogó illetve rendkívüli ellenőrzés alkalmával az ellenőrzést végzők rendelkezésére bocsátani.”

39. § A Bit. az 54. §-a után a következő alcímmel és 54/A. §-sal egészül ki:

„A biztosító vezető orvosa

54/A. § (1) A biztosító vezető orvosa kizárólag az lehet, aki

- a) orvosi diplomával,
- b) orvosi alapszakképzéssel,
- c) legalább hároméves biztosítási szakmai gyakorlattal rendelkezik,

d) büntetlen előéletű,

e) a biztosítóval tartós szerződéses jogviszonyban áll.

(2) A biztosító vezető orvosa felelős

a) a biztosítási termékek és szabályzatok orvosi szakszerűségéért,

b) a biztosító egészségi kockázat- és kárszakértői munkájának szakszerűségéért.”

40. § A Bit. 55. §-a előtti alcím és az 55. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„Szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság

55. § (1) A szakmai alkalmasságot és üzleti megbízhatóságot a kérelmezőnek kell bizonyítania.

(2) A szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság igazolásának módját a kérelmező megválaszthatja, azonban a Felügyelet egyéb, pontosan meghatározott iratok (okmányok) benyújtását írhatja elő.

(3) A szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság bizonyításának sikertelenségét a Felügyeletnek indokolt írásbeli határozattal kell megállapítania.

(4) Nem lehet szakmailag alkalmasnak és üzletileg megbízhatónak minősíteni azon személyt, aki

a) befolyásoló részesedéssel rendelkezik (vagy rendelkezett), illetőleg vezető állású személy (vagy az volt) egy olyan biztosítónál vagy pénzügyi intézményben,

1. amely esetében a fizetőképtelenséget csak a felügyeleti szerve által alkalmazott intézkedéssel lehetett elkerülni, vagy

2. amelyet fel kellett számolni, és akinek személyes felelősségét e helyzet kialakulásáért jogerős bírósági vagy hatósági határozat megállapította, vagy

b) súlyosan vagy ismételten megsértette e törvény vagy más, a biztosítási tevékenységre, banküzemre vagy a pénzügyi intézmény gazdálkodására vonatkozó jogszabály előírásait és emiatt vele szemben hatóság vagy bíróság öt évnél nem régebben kelt jogerős határozatában a kiszabható legmagasabb összegű bírságot alkalmazott.

(5) A Felügyelet a szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság fennállásának megállapítása érdekében az illetékes külföldi hatóságot közvetlenül megkeresheti.”

41. § A Bit. 56. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

„c) a biztosítói ügymenet kiszervezésére vonatkozó megállapodás megkötése, és

d) a biztosítási titok védelmét szolgáló (kézi és gépi) irattározás feltételeinek kialakítása.”

42. § A Bit. 57. §-a (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a biztosító a már engedélyezett biztosítási ágazaton vagy kockázati csoporton túl tevékenységét más ágazatra vagy más kockázati csoportra kívánja kiterjeszteni,

vagy működési területét kívánja módosítani, köteles ehhez a Felügyelet engedélyét kérni. Az engedélyezésre irányuló kérelemnek tartalmaznia kell

- a) a módosított alapszabályt,
- b) a módosított üzleti tervet, kivéve a 47. § (1) bekezdésének d) pontjában foglaltakat,
- c) a módosított tevékenységhez szükséges személyi és tárgyi feltételek igazolását,
- d) annak igazolását, hogy a tevékenység módosítása után a szükséges szavatoló tőkével rendelkezik.”

43. § (1) A Bit. 58. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az állományátruházás során a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) tartozásátvállalásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni azaz az eltéréssel, hogy az állományátruházáshoz nem szükséges a biztosítottak, szerződő felek hozzájárulása.”

(2) A Bit. 58. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szerződésállományt átvevő biztosító — az engedélyező határozat kézhezvételétől (amennyiben pedig biztosítók egyesüléséről van szó, úgy a cégbírósági, vagy megyei (fővárosi) bírósági nyilvántartásba való bejegyzéstől) számított harminc napon belül — írásban köteles az átadásról minden érintett szerződő felet értesíteni. A szerződő fél az értesítés kézhezvételétől számított harminc napon belül az átvevő biztosítóhoz intézett írásbeli nyilatkozatával a szerződését — harminc napra — felmondhatja.”

(3) A Bit. a következő alcímmel és 59/A. §-al egészül ki:

„*A jelzáloghitelezési tevékenység feltételei*”

„59/A. § (1) A jelzáloghitelezési tevékenység megkezdésére a biztosítási tevékenység módosítására vonatkozó (IV. fejezet) szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(2) A jelzáloghitelből eredő tőkekövetelés mértéke nem haladhatja meg a fedezetül szolgáló ingatlan hitelnyújtás alapját képező értékének (a továbbiakban: hitelbiztosítási érték) hatvan százalékát. A fedezetül szolgáló ingatlanra vonatkozó jelzálogjog érvényesíthetősége érdekében elidegenítési és terhelési tilalmat kell kikötni.

(3) A hitelbiztosítási érték megállapításának módszertani elveit a termőföldnek nem minősülő ingatlanok hitelbiztosítási értékének meghatározására vonatkozó módszertani elvekről szóló 25/1997. (VIII. 1.) PM rendelet határozza meg. Ennek alapján a biztosító hitelbiztosítási érték-megállapítási szabályzatot készít, amelyet a Felügyelet hagy jóvá.

(4) A biztosító engedményezés útján jelzálogjoggal biztosított követelést nem szerezhet.

(5) A biztosító a jelzáloghitelezési tevékenységéből adódó valamennyi hitelezési, kamat-, árfolyam- és befektetési veszteséget, értékvesztésként számolja el.

(6) A biztosítónak a jelzáloghitelezési tevékenységgel összefüggő egyedi kockázatokat, a kintlevőségeket és a fedezeteket külön jogszabályban meghatározott módon minősíteni és értékelni kell.

(7) A biztosító jelzáloghitelt kizárólag az életbiztosítási díjtartalék 5%-át meg nem haladó mértékig nyújthat.”

44. § A Bit. V. fejezete (60—65. §) helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„V. FEJEZET

BIZTOSÍTÁSI TERMÉKEK

A biztosítási termékek terjesztése

60. § (1) A biztosítási termékek terjesztése nem engedélyköteles.

(2) A termék terjesztésének megkezdéséig a 4. számú melléklet szerinti jellemzőket a Felügyelethez be kell nyújtani.

(3) A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási termék esetében jogszabály eltérő szabályokat is megállapíthat.

(4) Amennyiben a biztosítási termék közvetítése során a közvetítés körülményeiben a biztosító jogszabálysértést észlel (ideértve a biztosítási termék biztosítási alkusz igénybevitelével történő terjesztése során észlelt jogszabálysértést is), haladéktalanul köteles intézkedni a jogszabálysértés megszüntetése iránt.

A termékterv

61. § (1) A biztosítónak valamennyi terjeszteni kívánt termék esetében a 3. számú mellékletben foglaltak szerint terméktervet kell készíteni.

(2) A terméktervnek tartalmaznia kell az első számú vezető, a vezető jogtanácsos, a vezető biztosításmatematikus (aktuárius) és az érintett biztosítási ág vezetőjének aláírását.

62. § (1) Az életbiztosítási, baleset- és betegségbiztosítási (egészségbiztosítási) termék díjkalkulációjában, a tartalékolásnál és a járadékszámításoknál alkalmazható technikai kamatláb maximális mértékét a Felügyelet javaslatára — a biztosítók érdekképviselői szerveinek véleményét kikérve — a pénzügyminiszter rendeletben állapítja meg.

(2) Életbiztosítási ág matematikai tartalékai befektetési többlethozamának legalább nyolcvan százalékát a biztosítottaknak vissza kell juttatni. A visszajuttatás mértéke nem lehet alacsonyabb a biztosítási szerződésben foglaltaknál.

(3) A többlethozam visszajuttatásának mértékéről és módjáról a biztosító köteles a Felügyelet részére az aktuáriusi jelentésben tájékoztatást adni.

Az értékkövetés

63. § A pénzügyminiszter a Felügyelet előterjesztésére rendeletben szabályozza az értékkövetésnél alkalmazható módszereket.

A biztosítási termék terjesztésének felfüggesztése

64. § (1) Ha a Felügyelet a termék terjesztésének megkezdését követően megállapítja, hogy

a) a termék vagy a terjesztés körülményei jogszabálysértők, vagy nyilvánvalóan sértik a biztosítottak (szerződő felek, kedvezményezettek stb.) érdekeit,

b) a díjkalkuláció nem tesz eleget a biztosításmatematikai elveknek,

c) a biztosító nem vagy nem a 3. számú mellékletnek megfelelően készítette el a terméktervet,

a termék terjesztését felfüggeszti és a jogszabálysértés, érdeksérelem, hiba, illetve hiányosság megszüntetésére — határidő kitűzésével — kötelezi a biztosítót.

(2) Ha a Felügyelet a biztosítási termék terjesztését felfüggeszti, ezt két országos napilapban közzéteszi.

A biztosítási termék terjesztésének megtiltása

65. § (1) A termék terjesztését a Felügyelet megtiltja, ha a biztosító a 64. § (1) bekezdésben foglalt felszólításnak nem tesz eleget.

(2) Ha a Felügyelet a termék terjesztését megtiltotta, döntését köteles két országos napilapban közzétenni.”

45. § A Bit. 67. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik, és helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a biztosító és a biztosított között a biztosító szolgáltatásával kapcsolatban véleményeltérés keletkezik, a biztosító köteles írásban tájékoztatni a biztosítottat a (2) bekezdés a)–c) pontjában foglaltakról.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben foglaltak nem alkalmazandók

a) a tengeri hajók használatából eredő vagy az e használattal kapcsolatos peres ügyekre vagy kockázatokra vonatkozó jogvédelmi biztosításra,

b) a felelősségbiztosítást művelő biztosító azon tevékenységére, amelyet biztosítottja védelme vagy képviselője érdekében a felelősségbiztosítási szerződés alapján folytat, amennyiben ezt a tevékenységet a biztosító egyidejűleg saját érdekében is végzi,

c) a segítségnyújtási tevékenységet folytató biztosító által kifejtett jogvédelmi tevékenységre, amennyiben ezt a tevékenységet nem a biztosított lakóhelyén vagy szokásos tartózkodási helyén, hanem más országban gyakorolják, és ez egy olyan szerződés részét képezi, amely csak az utazás, vagy a lakóhelyétől vagy szokásos tartózkodási helyétől való távollét során bajba jutott személyeknek nyújtott segítségre vonatkozik. Ebben az esetben a szerződésben fel kell tüntetni, hogy a jogvédelmi szolgáltatás csak az előzőekben meghatározott körre korlátozódik és a segítségnyújtási szolgáltatáshoz kapcsolódik.”

46. § A Bit. 68. §-a a következő mondattal egészül ki:

„A biztosító az ügyfeleinek átadásra kerülő valamennyi dokumentumon köteles felhívni a figyelmet a jogvédelmi

biztosítási fedezet léteire, illetőleg a biztosító a biztosítási díj meghatározása során külön is köteles feltüntetni a jogvédelmi biztosítási fedezet díját.”

47. § A Bit. 69. §-át megelőző alcím, valamint a 69. § helyébe a következő alcím, illetve rendelkezés lép:

„Biztosítási szerződéskötési kötelezettség

69. § (1) A biztosítási szerződéskötési kötelezettség e törvény 9. számú mellékletében, illetve egyéb törvényben meghatározott esetekben írható elő.

(2) A biztosító köteles a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási termék eredményelszámolását és biztosítástechnikai tartalékainak állományadatait más biztosítási terméktől számvitelileg elkülöníteni.

(3) A biztosító és a rendőrhatalóság a gépjármű üzemben tartó kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási fedezetének meglétét a közúti közlekedési nyilvántartás és a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatala által kezelt kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási kötvénynyilvántartás adatai alapján ellenőrzi.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartás tartalmát a 13. számú melléklet határozza meg.”

48. § A Bit. 70. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„70. § (1) Az egyedi szerződés olyan biztosítási jogviszonyt hoz létre, amely a termékektől és a biztosítási szerződési feltételektől eltérően egyetlen szerződő sajátos biztosítási igényeinek megfelelően jön létre.

(2) Azon egyedi szerződések esetében, amelyeknél a biztosító éves díjbevétele a húszmillió forintot eléri vagy meghaladja, a biztosító köteles a 3. számú melléklet szerinti terméktervet elkészíteni és a 4. számú melléklet szerinti adatokat a Felügyeletnek bejelenteni.”

49. § A Bit. 71. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„71. § (1) Aki biztosító részvénytársaságban olyan mértékű részesedést kíván szerezni, amellyel eléri vagy meghaladja a befolyásoló részesedés mértékét vagy befolyásoló részesedését úgy kívánja módosítani, hogy tulajdoni részesedése vagy szavazati joga elérje vagy meghaladja a húsz, harminchárom, ötven vagy hetvenöt százalékos határértéket, köteles ehhez a Felügyelet előzetes engedélyét beszerezni.

(2) A kérelemnek tartalmaznia kell a biztosító megnevezését, a megszerezni kívánt részesedés — 3. § 2. és 17. pontját is figyelembe vevő — arányát, továbbá a (3) bekezdésben foglaltak megállapításához szükséges adatokat.

(3) A részesedésszerzés feltétele, hogy a befektető

a) a jegyzett tőke, illetve részjegyek értékének befizetéséhez megfelelő nagyságú tőkével,

b) szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal,

c) a kérelem benyújtását megelőző három év során megfelelő gazdasági eredménnyel rendelkezzen,

d) közvetlen részesedésszerzés esetén a részesedésszerzéshez szükséges tőke pénzbeli részét a Magyar Köztársaságban bejegyzett hitelintézetnél helyezze el,

e) külföldi székhelyű kérelmező esetében kézbesítési megbízottal rendelkezzen,

f) nyilatkozzék az arra vonatkozó okirati bizonyítékkal, hogy a megszerezni kívánt részesedéshez szükséges összeg törvényes jövedelméből származik,

g) nyilatkozzék arról, hogy milyen — az Szm. szerint — függő és jövőbeni kötelezettségei vannak, továbbá

h) teljes bizonyító erejű magánokiratban nyilatkozzék arra vonatkozóan, hogy hozzájárul az engedély iránti kérelem és az ahhoz mellékelte iratokban foglaltak valódiságának a Felügyelet által megkeresett szervek útján történő ellenőrzéséhez.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott részesedés megszerzésére irányuló szerződés megkötését a Felügyelet megtiltja, ha a kérelmező

a) büntetett előéletű, vagy jogi helyzete nem tisztázott,

b) tulajdonosi háttere nem tisztázott, vagy nem állapítható meg,

c) vagyoni, üzleti helyzete nem szilárd,

d) súlyosan vagy ismételten megsértette e törvény vagy más, a biztosítókra vonatkozó jogszabály előírásait,

e) nem rendelkezik szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal,

f) pénzügyi, gazdasági helyzete az ajánlat tárgyát képező részesedésszerzés nagyságához viszonyítva nem minősíthető megfelelőnek,

g) nem bizonyítható a részesedésszerzéshez felhasznált pénzeszközök eredetének törvényessége, vagy a pénzeszközök tulajdonosaként megjelölt személy adatainak valódisága.

(5) A Felügyelet a (4) bekezdésben meghatározott feltételek igazolása vagy ellenőrzése céljából a részesedést szerezni kívánó személy székhelye vagy lakóhelye szerinti illetékes hatósághoz fordulhat.”

50. § A Bit. a 71. § után a következő 71/A. és 71/B. §-sal egészül ki:

„71/A. § (1) A biztosító részvénytársaságban a 71. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű tulajdoni részaránytal vagy szavazati joggal rendelkező személy köteles a Felügyeletnek a szerződéskötést megelőzően tizenöt munkanappal bejelenteni, ha

a) befolyásoló részesedését meg kívánja szüntetni, vagy

b) tulajdoni részarányát, szavazati jogát vagy az előnyt biztosító szerződését úgy kívánja módosítani, hogy tulajdoni részesedése, szavazati joga a húsz, harminchárom, ötven vagy hetvenöt százalékos határérték alá csökkenjen.

(2) A bejelentésnek tartalmaznia kell a fennmaradó tulajdoni részesedést, a szavazati jog mértékét vagy a jelentős előnyt biztosító szerződés módosítását is.

71/B. § (1) A szerződés megkötését követő harminc napon belül írásban köteles értesíteni a Felügyeletet, aki biztosító részvénytársaságban

a) befolyásoló részesedést szerzett,

b) befolyásoló részesedését úgy módosította, hogy

— a tulajdoni részesedése vagy szavazati joga eléri a húsz, harminchárom, ötven vagy hetvenöt százalékos határértéket, vagy

— tulajdoni részesedése vagy szavazati joga már nem éri el a húsz, harminchárom, ötven vagy hetvenöt százalékos határértéket, vagy

c) a tulajdoni részesedéshez, illetőleg a szavazati joghoz kapcsolódó, jelentős előnyöket biztosító megállapodást kötött, vagy az ilyen megállapodást módosította.

(2) A biztosító részvénytársaság tizenöt munkanapon belül a Felügyeletet írásban tájékoztatja, ha tudomást szerez a 71. §-ban meghatározott arányú részesedés, szavazati jog megszerzéséről, elidegenítéséről, illetve módosulásáról.

(3) A biztosító részvénytársaság külön jogszabályban meghatározottak szerint — belső adatszolgáltatása keretében — köteles a Felügyeletnek megküldeni a 71. §-ban meghatározott arányú részesedéssel rendelkező részvényesei nevét, valamint a tőkerész nagyságát.”

51. § A Bit. 73. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosító vezetői, az igazgatóság és felügyelő bizottság tagjai, valamint érdemi ügyintézői kinevezésükkor (megválasztásukkor) kötelesek írásbeli nyilatkozatot tenni a biztosító részére arról, hogy ők vagy közeli hozzátartozójuk a biztosítónál, más biztosítónál, biztosítási alkuszai vagy többes biztosítási ügynöki tevékenységet folytató gazdasági társaságnál vagy biztosítási szaktanácsadással foglalkozó jogi személynél mekkora és milyen névértékű közvetlen vagy közvetett tulajdoni hányaddal vagy ezek által kibocsátott értékpapírral rendelkeznek.”

52. § (1) A Bit. 75. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztonságos üzletmenet érdekében a biztosítónak a mérleg fordulónapján fennálló, várható kötelezettségei teljesítésére, a károk ingadozására, valamint a várható biztosítási veszteségekre biztosítástechnikai tartalékokat kell képeznie.”

(2) A Bit. 75. §-a (2) bekezdésének *i*) pontja helyére a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a bekezdés a következő *j*) ponttal egészül ki:

(Biztosítástechnikai tartaléknak minősülnek)

„*i*) befektetési egységekhez kötött (unit-linked) életbiztosítások tartaléka;

j) egyéb biztosítástechnikai tartalékok.”

(3) A Bit. 75. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (6) bekezdésre módosul:

„(4) A nem-életbiztosítási ág esetében a biztosítástechnikai tartalékokat 98%-ban lehet viszontbiztosítással fedezni.

(5) Hitel- és kezesi biztosítást végző biztosító külön jogszabályban meghatározott módon a kockázat terjedelmével arányosan külön tartalékot képezhet.”

53. § A Bit. 77. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosítónak a biztosítási szerződésből eredő kötelezettségei mindenkor teljesíthetősége érdekében biztosítási áganként folyamatosan legalább annyi szavatoló tőkével kell rendelkeznie, mint az általa folytatott biztosítási tevékenység terjedelmének megfelelő minimális szavatoló tőke szükséglet.

(3) A biztosító minimális szavatoló tőke szükségletének számítási módját az 5. számú melléklet tartalmazza.”

54. § A Bit. 78. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„78. § (1) A szavatoló tőke megállapításakor a biztosító az alárendelt kölcsöntőke összegével növelt saját tőkéjét csökkenteni kell:

- a) az immateriális javak könyv szerinti értékével,
- b) a más biztosítóban való részesedés könyv szerinti értékével,
- c) a részvénytársaságnál a visszavásárolt saját részvények értékével.

(2) Az alárendelt kölcsöntőke összegének a szavatoló tőkébe történő beszámítását legalább a visszafizetési időpontot megelőző öt év során — évente, fokozatosan, egyenlő arányban — csökkenteni kell.

(3) Az alárendelt kölcsöntőke figyelembe vehető összege nem lehet nagyobb a minimális szavatoló tőke szükséglet 50%-ánál.

(4) Az 5. számú mellékletben meghatározott minimális szavatoló tőke szükséglet előzetes számítását a tárgyévét követő február 25-éig, a végleges számítását és fedezetének kimutatását az éves beszámolóval egyidejűleg kell elkészíteni, és a Felügyelet részére megküldeni.

(5) Ha a biztosító szavatoló tőkéje nem éri el a minimális szavatoló tőke szükséglet nagyságát, akkor a részvényesek és a tagok igényeinek kielégítését megelőzi a szavatoló tőke hiányának megszüntetése.

(6) Az élet és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére jogosult biztosító esetében valamely biztosítási ágban adódó szavatoló tőke hiány másik biztosítási ágból történő pótlását a Felügyelet engedélyezheti.”

55. § A Bit. 79. §-ának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A minimális szavatoló tőke szükséglet egyharmada képezi a biztosító biztonsági tőkéjét akkor, ha ez nagyobb,

mint a 80. §-ban meghatározott minimális biztonsági tőke értéke.”

56. § (1) A Bit. 80. § (1) bekezdése *b*) pontjának 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A részvénytársaság és a fióktelep minimális biztonsági tőkéje:

.....

b) a nem életbiztosítási ág (1. számú melléklet)]

„2., 1—8., 16. és 18—19. ágazatánál: kettőszázhuszmillió forint,”

(2) A Bit. 80. §-ának (3)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Az egyesület minimális biztonsági tőkéje:

a) életbiztosítási ágánál: százyolcvanmillió forint, de azon biztosító egyesületnél, melynél az alapszabály pótlólagos befizetésre vagy a szolgáltatások csökkentésére hívja fel tagjait, és

aa) a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás együttesen nem érte el a legutóbbi három évben az évi százötvenmillió forintot: harmincmillió forint;

ab) a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás együttesen nem érte el a legutóbbi három évben az évi háromszázmillió forintot, de meghaladta a százötvenmillió forintot: hatvanmillió forint;

ac) a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás együttesen nem érte el a legutóbbi három évben az évi négyszázötvenmillió forintot, de meghaladta a háromszázmillió forintot: kilencvenmillió forint;

ad) a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás együttesen nem érte el a legutóbbi három évben az évi hatszázmillió forintot, de meghaladta a négyszázötvenmillió forintot: százhuszmillió forint;

ae) a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás együttesen nem érte el a legutóbbi három évben az évi hétszázötvenmillió forintot, de meghaladta a hatszázmillió forintot: százötvenmillió forint;

b) nem-életbiztosítási ágánál — ha a biztosító egyesület nem felel meg a *c*) pontban felsorolt feltételeknek — a minimális biztonsági tőke az (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott értékek hetvenöt százaléka;

c) nem-életbiztosítási ágánál, azon biztosító egyesületnél, melyeknél az alapszabály pótlólagos befizetésre, illetve a szolgáltatások csökkentésére hívja fel tagjait, és üzleti tevékenységük csak az 1. számú melléklet A. részének 8., 9. vagy 18. pontjában szereplő kockázatokra terjed ki, és

ca) a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás a legutóbbi három évben együttesen nem érte el az évi ötvenmillió forintot: kettő és félmillió forint,

cb) a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás a legutóbbi három évben együttesen nem érte el az évi het-

venőtmillió forintot, de meghaladta az évi ötvenmillió forintot: ötmillió forint,

cd) a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás a legutóbbi három évben együttesen nem érte el az évi százmillió forintot, de meghaladta az évi hetvenötmillió forintot: tízmillió forint,

ce) a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás a legutóbbi három évben együttesen nem érte el az évi háromszázmillió forintot, de meghaladta az évi százmillió forintot: tizenötmillió forint.

(4) Amennyiben egy biztosító egyesület megfelel a (3) bekezdés *c*) pontjában foglaltaknak, de a biztosítási díjbevétel és a tagsági hozzájárulás összege a legutóbbi három évben együttesen meghaladja a háromszázmillió forintot, a (3) bekezdés *b*) pontjában foglaltakat kell alkalmazni.

(5) A (3) és (4) bekezdésben meghatározott összegnél — az egyesület kérelmére — a Felügyelet a mindenkor biztonsi tőke 80%-os mértékéig engedélyezheti a viszontbiztosítás arányának megfelelő beszámítást.”

57. § (1) A Bit. 82. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a biztosító szavatoló tőkéje kevesebb, mint az 5. számú mellékletben meghatározott minimális szavatoló tőke szükséglet, és a közgyűlés nem döntött a feltöltés egyévet meg nem haladó ütemezéséről, akkor a Felügyelet a biztosítót a szükséges minimális szavatoló tőke fedezetének pótlására vonatkozó szanalási terv készítésére kötelezi.”

(2) A Bit. 82. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A legfeljebb egyéves időtartamra terjedő szanalási tervnek tartalmaznia kell a hiány megszüntetésének módját és ütemét.”

(3) A Bit. 82. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szanalási terv elutasítása vagy megvalósulásának megghiúsulása esetén a Felügyelet a 126. §-ban és a 143. § (2) bekezdésében foglalt intézkedések megtételére jogosult.”

58. § A Bit. 83. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„83. § (1) A Felügyelet a biztosítót pénzügyi terv készítésére kötelezi, ha

a) a biztosító szavatoló tőkéje nem éri el a biztonsi tőke előírt nagyságát,

b) a biztosító biztosítástechnikai tartalékai nem érik el a szükséges mértéket, illetve, ha a biztosítástechnikai tartalékok fedezete nem kielégítő, vagy

c) a biztosító kötelezettségei kötvénykibocsátásból, hitellekből és egyéb, nem biztosítási szerződésből adódó kötelezettségeiből együttesen meghaladják saját tőkéjének 25%-át.

(2) A pénzügyi terv az (1) bekezdésben foglaltak megszüntetésére legfeljebb fél éves időszakokra terjedő intézkedéseket tartalmaz. A pénzügyi tervet a Felügyelet határozatának kézhezvételétől számított harminc napon belül kell a biztosítónak a Felügyelethez jóváhagyásra benyújtania.

(3) A Felügyelet a pénzügyi terv benyújtásától számított harminc napon belül köteles elbírálni, hogy a pénzügyi terv alkalmas-e az (1) bekezdésben foglaltak megszüntetésére. A határidő egy alkalommal harminc nappal meghosszabbítható.

(4) A pénzügyi terv elutasítása vagy a megvalósulásának megghiúsulása esetén a Felügyelet a 126. §-ban és a 143. § (2) bekezdésében foglalt intézkedések megtételére jogosult.”

59. § A Bit. 84. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A biztosítónak a biztosítástechnikai tartalékainak befektetése során be kell tartania a 12. számú mellékletben foglaltakat is.”

60. § (1) A Bit. 85. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosító részesedése más részvénytársaságban nem érheti el a részvénytársaság jegyzett tőkéjének hetvenöt százalékát, kivéve a más biztosítóban, hitelintézetben, pénzügyi vállalkozásban, befektetési vagy befektetés-kezelési vállalkozásban való részesedést.

(3) A biztosítástechnikai tartalékok és a biztonsi tőke befektetésénél a biztosító részesedése más vállalkozásban nem haladhatja meg az adott vállalkozás jegyzett tőkéjének huszonöt százalékát.”

(2) A Bit. 85. §-ának (5)—(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1)—(3) bekezdésekben előírt befektetési korlátozások nem vonatkoznak a biztosító saját tevékenysége kiszervezését szolgáló vállalkozásokra, amennyiben a vállalkozás a tevékenységének legalább hetvenöt százalékát biztosítók számára nyújtja.

(6) A biztosítónak más biztosítóban, hitelintézetben, pénzügyi vállalkozásban, befektetési vagy befektetés-kezelési vállalkozásban a befolyásoló részesedés minimális szintjénél kisebb részesedését — az ügylettől számított harminc napon belül — a Felügyeletnek be kell jelenteni.

(7) A biztosító matematikai tartalékait csak belföldi kibocsátású eszközökbe (belföldön elhelyezkedő ingatlanokba) fektetheti be, kivéve a külföldi székhelyű biztosító, illetve külföldi székhelyű biztosítási alkuszi tevékenységet folytató gazdasági társaság legalább tíz százalékot kitevő tulajdoni hányadának megszerzését.”

61. § A Bit. 86. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„86. § (1) A biztosító biztosítástechnikai tartalékai és biztonsi tőkéje a következő eszközökben tarthatók:

a) hitelviszonyt megtestesítő értékpapír

aa) egy évnél rövidebb lejáratú állampapír, illetve minden olyan egyéves és annál rövidebb lejáratú értékpapír, amelyben foglalt kötelezettség teljesítéséért a Magyar Állam készfizető kezességet vállal,

ab) egyéves vagy annál hosszabb lejáratú állampapír, illetve minden olyan egyéves vagy annál hosszabb lejáratú értékpapír, amelyben foglalt kötelezettség teljesítéséért a Magyar Állam készfizető kezességet vállal,

ac) egyéves vagy annál hosszabb lejáratú, elismert értékpapíripiacra bevezetett kötvény vagy más, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, ha a kibocsátója OECD tagország kormánya,

ad) magyarországi székhelyű gazdálkodó szervezet által forintban kibocsátott, hitelintézeti garanciával fedezett kötvény,

ae) magyarországi székhelyű gazdálkodó szervezet által forintban kibocsátott kötvény,

af) magyarországi székhelyű hitelintézet által forintban kibocsátott kötvény és más hitelviszonyt megtestesítő okirat,

ag) OECD tagországban székhellyel rendelkező külföldi vállalkozás által forintban vagy külföldi pénznemben kibocsátott, egyéves vagy annál hosszabb lejáratú, forgalomba hozott kötvény és más hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, amennyiben megfelel a devizajogszabályokban foglaltaknak,

ah) magyarországi helyi önkormányzat által kibocsátott kötvény,

ai) magyarországi nyugdíj- és egészségbiztosítási önkormányzat vagy jogutódja által kibocsátott kötvény,

aj) közüzemek által kibocsátott kötvény,

ak) az MNB által belföldön, forintban kibocsátott belföldi értékpapír;

b) lekötött betét

ba) magyarországi székhelyű hitelintézeti betétszámlán egy évnél rövidebb futamidőre lekötött pénzösszeg vagy

bb) magyarországi székhelyű hitelintézeti betétszámlán egyéves vagy annál hosszabb futamidőre lekötött pénzösszeg;

c) gazdálkodó szervezet által kibocsátott részvény

ca) magyarországi székhelyű gazdálkodó szervezet által forintban kibocsátott, tőzsdére bevezetett „A” kategóriájú részvény,

cb) magyarországi székhelyű gazdálkodó szervezet által forintban kibocsátott, tőzsdére bevezetett „B” kategóriájú részvény,

cc) magyarországi székhelyű gazdálkodó szervezet által forintban kibocsátott, elismert értékpapíripiacra bevezetett részvény,

cd) OECD tagországban székhellyel rendelkező külföldi vállalkozás által forintban vagy külföldi pénznemben kibocsátott és elismert értékpapíripiacra bevezetett részvény, amennyiben megfelel a devizajogszabályokban foglaltaknak,

ce) magyarországi székhelyű biztosító, hitelintézet, befektetési vállalkozás, valamint a 85. § (5) bekezdésében meghatározott és részvénytársasági formában működő vállalkozás részvényei,

cf) magyarországi székhelyű gazdálkodó szervezet által forintban kibocsátott, tőzsdén nem jegyzett részvény;

d) befektetési jegyek

da) Magyarországon bejegyzett zártvégű befektetési alap által forintban kibocsátott befektetési jegy,

db) Magyarországon bejegyzett nyíltvégű befektetési alap által forintban kibocsátott befektetési jegy,

dc) OECD tagországban bejegyzett befektetési alap által külföldi pénznemben kibocsátott és elismert értékpapíripiacra bevezetett befektetési jegy, amennyiben megfelel a devizajogszabályokban foglaltaknak,

dd) Magyarországon bejegyzett zártvégű ingatlanalap által forintban kibocsátott befektetési jegy;

de) Magyarországon bejegyzett nyíltvégű ingatlanalap által forintban kibocsátott befektetési jegy;

e) ingatlan;

f) biztosítottak nyújtott életbiztosítási kötvénykölcson;

g) Magyarországon bejegyzett jelzáloghitelintézet által kibocsátott jelzáloglevél;

h) származtatott ügyletek;

i) a nem biztosításüzemi célt szolgáló korlátolt felelősségű társaság üzletresze;

j) készpénz, magyarországi székhelyű hitelintézeti számlán elhelyezett pénzösszeg;

k) jelzáloghitel.

(2) A biztosító biztosítástechnikai tartalékai és biztonsági tőkéje fedezetét nem képezheti kötelezettséggel vagy jelzáloggal terhelt, illetve korlátozott rendelkezési jogú eszköz.”

62. § A Bit. 87. §-ának helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„87. § (1) A matematikai tartalék és a biztonsági tőke fedezetül szolgáló pénzeszközök összegének legalább harminc százalékát a 86. § (1) bekezdés *aa)*, *ab)* és *ak)* pontjában meghatározott eszközökbe kell befektetni.

(2) A matematikai tartalék és a biztonsági tőke fedezetül szolgáló pénzeszközök összegének legfeljebb harminc százaléka lehet a 86. § (1) bekezdés *ad)* pontjában meghatározott eszközökben.

(3) A biztosítónál a matematikai tartalék és biztonsági tőke pénzeszközeinek

a) legfeljebb huszonöt százaléka lehet a 86. § (1) bekezdés *b)* és *g)*,

b) legfeljebb húsz százaléka lehet együttesen a 86. § (1) bekezdés *dd)*, *de)*, *e)* és *k)* pontja szerinti,

c) legfeljebb tizenöt százaléka lehet a 86. § (1) bekezdés *ad)* és *ca)* pontja szerinti,

d) legfeljebb tíz-tíz százaléka lehet a 86. § (1) bekezdés *ae)*, *af)*, *ah)*, *ai)* *aj)* és *cb)* pontja szerinti, illetve

e) legfeljebb öt-öt százaléka lehet együttesen a 86. § (1) bekezdés *cc*), *cd*), *cf*), *da*) és *db*) pontjai szerinti, illetve *dc*) és *i*) pontjai szerinti befektetésekben.

(4) A 86. § (1) bekezdés *h*) pontja szerinti származtatott ügyletek a 86. § (1) bekezdés *a*) és *c*) pontja szerinti befektetési típusokra köthetők.

(5) A 86. § (1) bekezdés *h*) pontja szerinti származtatott ügyletre vonatkozó szerződést csak fedezeti céllal köthet a biztosító. Fedezeti ügylet csak a biztosító tulajdonában lévő és maradó eszközre köthető. Egy eszköz egy kockázata csak egy ügylet köthető.”

63. § A Bit. 88. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„88. § (1) A matematikai tartalékon kívüli biztosítástechnikai tartalékok pénzeszközeinek befektetéseinek elsődlegesen a likviditás szempontját kell szem előtt tartani. A befektetendő tartalék legalább negyven százalékát készpénzben és a tőzsdén forgalmazott állampapírban, illetve a magyar állampapír esetében az elsődleges forgalmazói rendszerbe tartozó értékpapírban kell tartani, illetőleg a 86. § (1) bekezdés *a*) és *c*) pontja szerinti befektetési lehetőségek egy évet meg nem haladó lekötést igénylő formáiban kell elhelyezni.

(2) Nem vonatkoznak az (1) bekezdés rendelkezései a befektetési egységhez kötött életbiztosítások tartalékaira, melyeket a biztosító fennálló kötelezettségeinek megfelelő szerkezetben kell befektetni.

(3) A befektetési egységhez kötött életbiztosítások esetében a biztosító köteles lehetővé tenni, hogy a szerződő tájékozódhasson a befektetés elhelyezéséről, azaz a szerződő befektetései fedezetül szolgáló befektetési formák egymáshoz viszonyított arányáról, az egyes befektetési formák típusáról, valamint a szerződő befektetései aktuális értékéről.”

64. § A Bit. 88. §-a után a következő 88/A. §-sal egészül ki:

„88/A. § (1) A biztosító befektetési céllal megszerzett ingatlanának értékét csak az összes biztosítástechnikai tartalék 10%-áig veheti figyelembe fedezetként. E szabályt kell alkalmazni több egymáshoz közel eső olyan ingatlanra is, amelyek egy befektetésnek minősülnek.

(2) A biztosító az összes biztosítástechnikai tartaléka 5%-át meghaladó mértékben nem fektethet be ugyanazon vállalkozás által kibocsátott részvénybe, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírba vagy egyéb pénz- és tőkepiaci eszközébe.

(3) A biztosító által egy adósnak nyújtott kölcsön nem haladhatja meg a biztonságtechnikai tartalék 5%-át.

(4) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott mérték legfeljebb 10%-ig növelhető, ha a befektetések és a kölcsön együttes összege sem haladja meg a bruttó biztosítástechnikai tartalékok 40%-át.

(5) A biztosító a biztosítástechnikai tartalékának 3%-át meghaladó részét nem tarthatja készpénzben.”

65. § A Bit. 89. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a biztosító hitelviszonyból származó kötelezettségeinek értéke meghaladja a jegyzett tőkájének (részjegytőkájének, induló tőkájének) öt százalékát, akkor annak főbb jellemzőit köteles a Felügyeletnek haladéktalanul bejelenteni.

(2) A biztosító köteles a matematikai tartalék nagyságáról és annak befektetéséről év közben negyedévenként jelentést készíteni, és azt a tárgynegyedévet követő hónap 15. munkanapjáig, a negyedik negyedévre vonatkozó jelentést pedig a tárgyévet követő év február 25-ig a Felügyelet részére megküldeni.”

66. § A Bit. 90. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A biztosító köteles azon ingatlanairól, illetve gazdasági társaságban való részesedéseiről nyilvántartást vezetni, amelyek biztosításüzemi működését szolgálják.”

67. § A Bit. 91. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosító az üzleti tevékenységre vonatkozó nyilvántartásait — a számvitelre vonatkozó jogszabályok előírásai szerint — ellenőrzésre mindenkor alkalmas módon, magyar nyelven köteles vezetni.”

68. § A Bit. 92. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a § a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A biztosító köteles éves beszámolójának tervezetét a Felügyeletnek a közgyűlés — egyszemélyes részvénytársaság esetén a részvényes — döntését megelőző harminc nappal megküldeni.

(3) Ha a Felügyelet részére a (2) bekezdés szerint megküldött éves beszámoló tervezetét (mellékelve ahhoz a könyvvizsgálói jelentést is) a biztosító igazgatósága a közgyűlés, illetve annak elfogadása előtt megváltoztatta, a biztosító igazgatósága köteles erről a közgyűlés — egyszemélyes részvénytársaság esetén a részvényes — írásbeli döntésének időpontját megelőzően legalább öt munkanappal a Felügyeletet írásban tájékoztatni, a változtatást részletesen bemutatni, dokumentumokkal, könyvvizsgálói észrevételekkel alátámasztani és indokolni.

(4) A Felügyelet a (2) és (3) bekezdés szerint megküldött éves beszámoló tervezetre jogosult észrevételt tenni, legkésőbb a közgyűlés — egyszemélyes részvénytársaság esetén a részvényes — írásbeli döntésének időpontját megelőző munkanappal. Ez esetben a Felügyelet észrevételeit az

éves beszámoló előtt a könyvvizsgálóval, a közgyűléssel és a részvényessel ismertetni kell.”

69. § A Bit. 93. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosító köteles a közgyűlés által elfogadott — a könyvvizsgálói záradékot tartalmazó, a cégbíróságnál letétbe helyezettel egyező — éves beszámolót, az üzleti jelentést, a közgyűlés jegyzőkönyvét és a hozott határozatokat a mérleg fordulónapjától számított 120 napon belül a Felügyelet és az MNB részére megküldeni.

(2) Amennyiben a biztosító konszolidált éves beszámoló készítésére kötelezett, úgy az (1) bekezdés szerinti iratokat mellékelve, a mérleg fordulónapjától számított 180 napon belül kell a Felügyelet és az MNB részére ezt megküldeni.”

70. § (1) A Bit. 94. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosítónak — a háromszázmillió forint éves díjbevételt el nem érő biztosító egyesület kivételével — könyvvizsgálót kell választania.”

(2) A Bit. 94. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosító könyvvizsgálói feladatok ellátására csak olyan bejegyzett könyvvizsgálót választhat, aki]

„*a*) biztosítási és az 51. § (1) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő aktuáriusi szakértelemmel rendelkezik, ez utóbbi hiánya esetén az e feltételnek megfelelő aktuáriust köteles foglalkoztatni;”

(3) A Bit. 94. §-a (2) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosító könyvvizsgálói feladatok ellátására csak olyan bejegyzett könyvvizsgálót választhat, aki)

„*d*) legalább a vizsgált biztosítónként káreseményenkénti százmillió forintos, más biztosítónál megkötött felelősségbiztosítással vagy azzal azonos összegű vagyoni biztosítékkal rendelkezik.”

(4) A Bit. 94. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A biztosító természetes személy könyvvizsgálójának megbízása legfeljebb öt évig tarthat, és az nem hosszabbítható meg. A könyvvizsgálói társaság által alkalmazott vagy megbízott könyvvizsgáló legfeljebb öt évig láthat el könyvvizsgálói feladatokat ugyanannál a biztosítónál.”

71. § A Bit. 95. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„95. § (1) A könyvvizsgáló köteles a biztosító első számú vezetőjét haladéktalanul tájékoztatni, ha e törvény vagy a biztosítási tevékenységre vonatkozó jogszabályok megsértését észleli, így különösen, ha a biztosítástechnikai tartalom mértéke vagy eszközfedezete nem kielégítő.

(2) A könyvvizsgáló a vizsgálatának eredményéről a biztosítóval egyidejűleg a Felügyeletet — írásban — haladéktalanul tájékoztatja, ha olyan tényeket állapított meg, amelyek alapján

a) a könyvvizsgálói záradék korlátozása vagy megtagadása válhat szükségessé,

b) bűncselekmény elkövetésére vagy a biztosító belső szabályzatának súlyos megsértésére, illetőleg az előzőekben említettek súlyos veszélyére utaló körülményeket észlel,

c) e törvény vagy más jogszabályokban foglalt előírások súlyos megsértésére utaló körülményeket észlel,

d) a biztosító kötelezettségének teljesítését, a rábízott vagyoni értékek megőrzését nem látja biztosítottnak,

e) a biztosító belső ellenőrzési rendszereinek súlyos hiányosságát vagy elégtelenségét állapítja meg, vagy

f) jelentős véleménykülönbség alakul ki közte és a biztosító vezetője között a biztosító fizetőképességét, jövedelmét, adatszolgáltatását vagy könyvvezetését érintő, a biztosító működését lényegesen érintő kérdésekben.

(3) Az első számú vezető köteles az (1) bekezdésben meghatározottokról a Felügyeletet tájékoztatni.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltakon túl a könyvvizsgáló

a) a Felügyelet kérésére köteles tájékoztatást adni,

b) kérésére a Felügyelet köteles konzultációt tartani.

(5) A biztosító könyvvizsgálója az éves könyvvizsgálói jelentésében köteles arra is kitérni, hogy a biztosítástechnikai tartalmak mértéke elégséges-e, és a biztosítónak a 90. § szerinti eszköznyilvántartásában szereplő eszközök értéke eléri-e a matematikai tartalék és a biztonsági tőke nagyságát.

(6) A biztosító könyvvizsgálója köteles a biztosító biztosítástechnikai tartalékait tartalékfajtánként és ágazonként elkülönítetten is értékelni.

(7) A biztosító köteles könyvvizsgálójának lemondásáról vagy választása időtartamának lejártáról a Felügyeletet két munkanapon belül tájékoztatni, és két hónapon belül új könyvvizsgálót választani. A könyvvizsgáló megválasztását a Felügyeletnek egy hónapon belül be kell jelenteni. A Felügyelet határozat formájában, indokolással jogosult a biztosítót más könyvvizsgáló megbízására felszólítani, és a biztosító ennek három hónapon belül köteles eleget tenni.”

72. § A Bit. 95. §-a után a következő alcímmel és 95/A. §-sal egészül ki:

„A felügyelő bizottság elnökének bejelentéskötelezettsége”

95/A. § A felügyelő bizottság elnöke — a bizottsági ülést követő 10 napon belül — a Felügyeletnek megküldi azon jegyzőkönyveket, előterjesztéseket, illetőleg jelentéseket, amelyek a felügyelő bizottság által tárgyalt olyan napirendi pontokra vonatkoznak, amelyek tárgya a biztosító belső

szabályzatainak súlyos megsértése vagy az irányításban, vezetésben észlelt súlyos szabálytalanság.”

73. § A Bit. 96. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„96. § (1) Biztosítási titok minden olyan — államtitoknak nem minősülő —, a biztosító, a biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök, a biztosítási szaktanácsadó rendelkezésére álló adat, amely a biztosító, a biztosítási alkusz, a biztosítási szaktanácsadó egyes ügyfeleinek (ideértve a károsultat is) személyi körülményeire, vagyoni helyzetére, illetve gazdálkodására vagy a biztosítóval kötött szerződéseire vonatkozik. Ha a biztosítási szerződés bármilyen okból nem jött létre, a biztosítónak az ezzel kapcsolatosan rendelkezésére álló valamennyi adatot törölnie kell.

(2) A biztosítási titok tekintetében, időbeli korlátozás nélkül — ha törvény másként nem rendelkezik — titoktartási kötelezettség terheli a biztosító, a biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök, a biztosítási szaktanácsadó tulajdonosait, vezetőit, alkalmazottait és mindazokat, akik ahhoz a biztosítóval kapcsolatos tevékenységük során bármilyen módon hozzájutottak.”

74. § A Bit. 97. §-ának (2) bekezdése a következő h) és i) ponttal egészül ki:

(A titoktartási kötelezettség nem áll fenn)

„h) a feladatkörében eljáró gyámhatósággal,

i) az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 108. § (2) bekezdésében foglalt egészségügyi hatósággal”
(szemben.)

75. § A Bit. a 97. §-a után a következő 97/A. §-sal egészül ki:

„97/A. § Nem jelenti a biztosítási titok sérelmét a biztosító által a külföldi biztosítóhoz vagy külföldi adatfeldolgozó szervezethez (külföldi adatkezelő) történő adattovábbítás abban az esetben, ha a biztosító ügyfele (adat-alany) ahhoz írásban hozzájárult, és a külföldi adatkezelőnél a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő adatkezelés feltételei minden egyes adatra nézve teljesülnek, valamint a külföldi adatkezelő székhelye szerinti állam rendelkezik a magyar jogszabályok által támasztott követelményeket kielégítő adatvédelmi jogszabállyal.”

76. § A Bit. 99. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosító, a biztosítási alkusz és a biztosítási ügynök a feladatai ellátásához az alábbi adatokat jogosult kezelni:

- a) a biztosított (szerződő, kedvezményezett és károsult) személyi adatait,
- b) a biztosított vagyontárgyat és annak értékét,
- c) a biztosítási összeget,

d) élet-, baleset-, betegség- és felelősségbiztosítási szerződés esetén az egészségi állapottal összefüggő adatokat,

e) a kifizetett biztosítási összeg mértékét és a kifizetés idejét,

f) a biztosítási szerződéssel, létrejöttével, nyilvántartásával, a szolgáltatással összefüggő összes lényeges tényt és körülményt.”

77. § A Bit. 100. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosítók egymás közötti adatszolgáltatása a 99. § (1) bekezdésében foglaltak körére terjedhet ki.”

78. § A Bit. 101. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„101. § A biztosító köteles a biztosított (szerződő, kedvezményezett) kérésére a biztosító által vezetett nyilvántartásokban tárolt saját adatairól tájékoztatást adni, valamint a biztosított (szerződő, kedvezményezett, károsult) által kezdeményezett adathelyesbítéseket nyilvántartásában átvezetni.”

79. § A Bit. 102. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„102. § (1) A biztosítónak a szerződés megkötése előtt írásban, közérthető módon, egyértelmű és részletes tájékoztatást kell adnia a szerződést kötni kívánó ügyfélnek a biztosító főbb adatairól (a társaság neve, jogi formája, címe) és a biztosítási szerződés jellemzőiről. A biztosítási szerződésre vonatkozó tájékoztatás fontosabb jellemzőit a 6. számú melléklet tartalmazza.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatónak figyelemfelhívásra alkalmas módon kell tartalmaznia a biztosító mentesülésének a szabályait, a biztosító szolgáltatása korlátozásának a feltételeit, a biztosítási szerződésben alkalmazott kizárásokat, valamint minden, a szokásos szerződési gyakorlattól, a szerződésre vonatkozó rendelkezésektől lényegesen vagy valamely korábban a felek között alkalmazott kikötéstől eltérő feltételt.

(3) A biztosító a szerződés megkötése előtt köteles beszerezni az ügyfél arra vonatkozó külön írásbeli nyilatkozatát, hogy az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatást megkapta. E nyilatkozatnak tartalmaznia kell azt is, hogy az ügyfél a szerződés megkötése előtt milyen más írásbeli dokumentumot kapott meg.

(4) Ha a biztosító elfogadó nyilatkozatát bélyeg, igazoló jegy vagy pecsét tanúsítja, a biztosító köteles a biztosítás megkötésének helyén az (1) bekezdésben meghatározottakat tartalmazó tájékoztatót kifüggeszteni.

(5) A biztosítási szerződés megkötését követően a biztosító évente legalább egyszer köteles írásban tájékoztatni ügyfelét az életbiztosítási szerződése szolgáltatási értékéről, aktuális visszavásárlási értékéről és a visszajáró több-lethozam jóváírásának mértékéről.”

80. § A Bit. Nyolcadik részének címe helyébe a következő cím lép:

„A BIZTOSÍTÁSI RENDSZER FELÜGYELETE”

81. § A Bit. 106. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„106. § (1) A Felügyelet feladata, hogy — mint szakmai felügyeletet gyakorló szerv — e törvény előírásainak megfelelően

- a) elősegítse a biztosítottak (szerződők, kedvezményezettek, károsultak) érdekeinek megóvását,
- b) ellenőrizze és értékelje e törvény, illetve az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályok, a Ptk. és az Szmt. rendelkezéseinek teljesítését,
- c) elbírálja az engedélykérelmeket,
- d) nyilvántartsa a biztosítási tevékenységgel összefüggő adatokat, így különösen a 43. §-ban és a 138—139. §-ban foglaltakat.

(2) A Felügyelet e törvény előírásainak megfelelően ellenőrzi és értékeli

- a) a biztosító pénzügyi helyzetét, a minimális szavatoló tőke szükséglet és a biztonsági tőke fedezet előírt mértékeinek meglétét, a biztosító mindenkori fizetőképességét,
- b) a biztosítástechnikai tartalékok képzését és felhasználását,
- c) a biztonsági tőke és a biztosítástechnikai tartalékok befektetési szabályainak betartását, az előírás szerű fedezet meglétét,
- d) a személyi feltételekben bekövetkezett változások szabályszerűségét,
- e) az üzletmenethez szükséges tárgyi feltételek a biztosító által meghatározott üzletpolitikának való megfelelést,
- f) a terméktervekben foglaltak megvalósulását, a díjkalkulációk szakmai elfogadhatóságát, a biztosítási szerződési feltételeket és azok érvényesítésének jogszerűségét,
- g) a biztosítottak (szerződők, kedvezményezettek, károsultak) biztosító általi pontos, közérthető és időbeni tájékoztatásának a megvalósítását,
- h) a kártalanítási számlát kezelő szervnek a számla kezelésével kapcsolatos tevékenységét.

(3) A Felügyelet az engedély nélküli biztosítási, biztosítási alkuszi, többes biztosítási ügynöki, illetőleg biztosítási szaktanácsadói tevékenységet folytató személyt felszólítja a helyzet tisztázásához szükséges szerződés, okirat, jelentés, kimutatás, könyvvizsgálati jelentés bemutatására, továbbá helyszíni ellenőrzést rendelhet el minden olyan helyen, ahol a rendelkezésére álló adat alapján ilyen tevékenység folyt, illetőleg folyik.

(4) Engedély nélküli biztosítási, biztosítási alkuszi, többes biztosítási ügynöki, illetőleg biztosítási szaktanácsadói tevékenység megállapítása esetén a Felügyelet

- a) büncselekmény gyanúja esetén büntetőeljárást kezdeményez az illetékes nyomozóhatóságnál,
- b) azonnali hatállyal megtiltja az engedély nélküli biztosítási, biztosítási alkuszi, többes biztosítási ügynöki, illetőleg biztosítási szaktanácsadói tevékenység végzését, továbbá
- c) felügyeleti intézkedést hoz.”

82. § A Bit. 107. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„107. § (1) A Felügyelet biztosítókat érintő ellenőrzésének típusai:

- a) a folyamatos ellenőrzés,
- b) az átfogó ellenőrzés,
- c) a rendkívüli ellenőrzés,
- d) a felügyeleti biztos kirendelése.

(2) A Felügyelet a biztosítási alkuszokat, a többes biztosítási ügynököket és a biztosítási szaktanácsadókat érintő ellenőrzésére az (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározottak keretében kerülhet sor.

(3) A Felügyelet az ellenőrzés lefolytatására külső szakértőt is megbízhat. A Felügyelet által megbízólevéllel ellátott külső szakértő eljárása során hivatalos személynek minősül.

(4) A biztosító, a biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök, a biztosítási szaktanácsadó az ellenőrzés során a Felügyelet felhívására köteles nyilvántartásait, szabályzatait, az egyes ügyletekhez kapcsolódó dokumentációit, igazgatósági, felügyelő bizottsági, és közgyűlési előterjesztéseit, valamint azok jegyzőkönyveit, továbbá a könyvvizsgáló írásos észrevételeit magyar nyelven a Felügyelet rendelkezésére bocsátani. A belső ellenőrzés jelentéseit, jegyzőkönyveit az átfogó és rendkívüli ellenőrzés során köteles magyar nyelven a Felügyelet rendelkezésére bocsátani.

(5) Az (1) bekezdés a)—c) pontjaiban meghatározott ellenőrzések lefolytatásának szükséges időtartamát a Felügyelet elnöke határozza meg, mely ellenőrzési típusonként 9 hónapnál nem lehet hosszabb.”

83. § A Bit. 108. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„108. § (1) A Felügyelet részére a biztosító köteles

- a) az éves beszámolón kívül évente egy alkalommal a biztosító tevékenységét értékelő belső, nyilvánosságra nem kerülő jelentést,
- b) negyedévenként a biztosító tevékenységének legfontosabb jellemzőire vonatkozó — a nagykockázatokat és a nagykárokat is felölelő — gyorsjelentést megküldeni.

(2) A Felügyelet folyamatosan ellenőrzi, hogy a biztosító, a biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök és a biztosítási szaktanácsadó tevékenysége megfelel-e

- a) az e törvényben és e törvény felhatalmazása alapján kiadott, a biztosítási tevékenységre illetve szerződésekre vonatkozó jogszabályokban foglaltaknak,
- b) a Felügyelet által kiadott határozatoknak.

(3) A biztosító — külön jogszabályban meghatározott rendszerességgel — köteles eszközeit (befektetett pénzügyi eszközeit, követeléseit, értékpapírjait, illetve pénzeszközeit és készleteit), vállalt kötelezettségeit, valamint egyéb kiszervezéseit értékelni és minősíteni.

(4) A segítségnyújtási tevékenységet folytató biztosító éves beszámolójában és negyedéves gyorsjelentésében köteles ismertetni az általa vállalt segítségnyújtási szolgálta-

tások teljesítéséhez rendelkezésére álló pénzügyi és egyéb eszközöket.

(5) A biztosítási alkuszt köteles a cégbíróságnál letétbe helyezettel egyező éves beszámolót a Felügyeletnek a tárgyévét követő év május 31-éig megküldeni.”

84. § A Bit. 109. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„109. § A Felügyelet a folyamatos ellenőrzés keretében a 108. §-ban foglaltak vizsgálata érdekében jogosult bármely adatot, beszámolót, bizonylatot, vizsgálati anyagot, számviteli nyilvántartást, dokumentumot, okmányt (a továbbiakban együtt: irat) a helyszínen megtekinteni vagy bekérni, szóban vagy írásban bármilyen információt megkérni.”

85. § A Bit. 110. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„110. § (1) A Felügyelet — szakmai felügyeleti jogkörében eljárva — kétfévente átfogó ellenőrzést köteles tartani a biztosítónál.

(2) Az átfogó ellenőrzés kiterjed a biztosító teljes üzletmenetére, az e törvény alapján kiadott felügyeleti határozatoknak megfelelő működésre és az e törvényben valamint az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban, a Ptk.-ban és az Szmt.-ben foglalt szabályok betartására.”

86. § A Bit. 113. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A megállapításokat a biztosítóval az ellenőrzés lezárását követő 30 napon belül írásban kell közölni.”

87. § (1) A Bit. 114. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Felügyelet rendkívüli ellenőrzést akkor rendelhet el, ha)

„b) megalapozott gyanú merül fel arra, hogy a biztosítási szolgáltatások teljesítésének biztonsága, a biztosítottak érdeke veszélyben van.”

(2) A Bit. 114. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Felügyelet elnöke a rendkívüli ellenőrzés időtartama alatt három munkanapon belül jogosult az érintett biztosító első számú vezetőjét, a biztosítási alkuszt, a többes biztosítási ügynöki tevékenység irányítóját vagy a biztosítási szaktanácsadói tevékenység irányítóját, illetve a biztosítási szaktanácsadót, annak akadályoztatása esetén teljes jogkörrel felruházott helyettesét személyes meghallgatás céljából a Felügyelet székhelyére berendelni.”

88. § A Bit. 115. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„115. § (1) Rendkívüli ellenőrzést lehetőség szerint munkaidőben a biztosítónál, a biztosítási alkusznál, a többes biztosítási ügynöknél és a biztosítási szaktanácsadónál vagy a Felügyelet székhelyén kell lefolytatni, kivéve, ha fennáll annak a veszélye, hogy a vizsgálat alá vont iratokat

megsemmisítik, vagy az üzleti tevékenység körülményét megváltoztatják.

(2) A rendkívüli ellenőrzést végző személyt megbízólevéllel kell ellátni, amelyben az ellenőrzés tárgyát meg kell jelölni, és amelyet a biztosító első számú vezetőjének, illetve a biztosító ellenőrzés alá vont szervezeti egysége — fiók, kirendeltség stb. — vezetőjének, a biztosítási alkuszt, a többes biztosítási ügynöki tevékenység irányítójának vagy a biztosítási szaktanácsadói tevékenység irányítójának, illetve a biztosítási szaktanácsadónak be kell mutatni.

(3) A rendkívüli ellenőrzést végző személy az ellenőrzéssel összefüggően a biztosító, a biztosítási alkuszt, a többes biztosítási ügynök és a biztosítási szaktanácsadó bármely dolgozójától, illetve a biztosítási szaktanácsadótól szóban vagy írásban az ellenőrzéssel összefüggésben bármilyen információt kérhet, a biztosító, a biztosítási alkuszt, a többes biztosítási ügynök és a biztosítási szaktanácsadó minden iratába betekinthet, azokról másolatot készíthet.”

89. § (1) A Bit. 116. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felügyeleti biztost lehet kirendelni a 143. § (1) bekezdésében meghatározott szükséghelyzetben.

(2) A felügyeleti biztost a Felügyelet elnöke rendeli ki, és hívja vissza. A felügyeleti biztos legfeljebb hat hónapra rendelhető ki, de ez az időtartam a felszámoló kijelöléséig meghosszabbítható [146. § (3) bekezdés].”

(2) A Bit. 116. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A felügyeleti biztosnak kirendelések irásában nyilatkoznia kell arról, hogy ő maga vagy közeli hozzátartozója valamely biztosítónál, biztosítási alkusznál, többes biztosítási ügynöknél, biztosítási szaktanácsadói tevékenységet folytató társaságnál milyen és mekkora név-, illetve forgalmi értéket képviselő tulajdoni hányaddal rendelkezik.”

90. § A Bit. 121. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a Felügyelet az (1) bekezdés b) pontja alapján adatot ad át, erről negyvennyolc órán belül tájékoztatnia kell az érintett biztosító első számú vezetőjét vagy az alkuszt tevékenység irányítóját.”

91. § A Bit. 122. §-a után a következő 122/A. §-sal egészül ki:

„122/A. § (1) Külföldi székhelyű kérelmező csak kézbesítési megbízottja útján fordulhat a Felügyelethez.

(2) A Felügyelethez idegen nyelven benyújtott dokumentumhoz mellékelni kell annak hivatalos magyar nyelvű fordítását.”

92. § A Bit. 123. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„123. § (1) A Felügyelet a hozzá beérkezett engedélykérelmeket beérkezésüktől — hiánypótlás esetén az e tör-

vény rendelkezéseinek megfelelő engedélykérelem beérkezésétől — számított kilencven napon belül köteles elbírálni.

(2) A Felügyelet elnöke az (1) bekezdésben meghatározott határidőt egy alkalommal legfeljebb kilencven nappal meghosszabbíthatja.

(3) A bíróság a tárgyaláson a Felügyelet által benyújtott és a határozat megalapozásához szükséges biztosítási títokot tartalmazó iratot zárt tárgyalás keretében ismertetheti. A bíróság az ilyen iratokról másolatokat nem adhat ki, az eljárás jogerős befejezése után az iratokat a Felügyeletnek visszaküldi.”

93. § (1) A Bit. 124. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Felügyelet a hozzá beérkezett, e törvény hatálya alá tartozó tevékenység folytatóját érintő írásos bejelentéseket köteles az érintettnek érdemi ügyintézésre továbbítani.

(2) Az érintett köteles a Felügyelettől továbbított írásos bejelentést harminc napon belül érdemben kivizsgálni, és annak eredményéről az ügyfelet és a Felügyeletet tájékoztatni.”

(2) A Bit. 124. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Amennyiben a tájékoztatás alapján a Felügyelet az e törvényben foglaltaktól, a biztosítási tevékenységet szabályozó egyéb jogszabályoktól vagy a biztosítási feltételektől való rendszeres, illetve súlyos eltérést tapasztal, a 126. §-ban meghatározott intézkedések megtételére jogosult.”

94. § A Bit 126. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„126. § A Felügyelet a biztosító, a biztosítási alkusz, a biztosítási ügynök, valamint a biztosítási szaktanácsadó kötelezettségének teljesítése, a biztosítottak (szerződő felek, kedvezményezettek) érdekeinek megóvása, valamint annak érdekében, hogy a biztosítási tevékenység e törvénynek, a biztosítási tevékenységre vonatkozó más jogszabályoknak és a Felügyelet engedélyeinek megfelelően, a következő határozatokat hozhatja:

a) az e törvényben, a biztosítási tevékenységre vonatkozó más jogszabályban, továbbá a felügyeleti engedélyekben meghatározott feltételeknek való megfelelésre — határidő kitűzésével — kötelezhet,

b) felügyeleti bírság (128—130. §) megfizetésére kötelezhet,

c) határidő megjelölésével előírhatja e törvény szerinti szanalási terv, illetve pénzügyi terv benyújtását,

d) felfüggesztheti valamely termék terjesztését,

e) megtilthatja egyes biztosítási termékek terjesztését,

f) korlátozhatja, illetve megtilthatja a biztosítónak a biztosítástechnikai tartalékai és a szavatoló tőke feletti szabad rendelkezési jogát,

g) a kiadott tevékenységi engedélyt részben vagy egészben felfüggesztheti,

h) a kiadott tevékenységi engedélyt visszavonhatja.”

95. § (1) A Bit. 127. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő c) és d) pontokkal egészül ki:

(A biztosítási tevékenység folytatására adott engedély egészben vagy részben való visszavonására csak akkor kerülhet sor, ha a biztosító)

„b) a biztosítási tevékenységre vonatkozó jogszabályokat ismételtelen vagy súlyosan megsérti, és a 126. §-ban meghatározott intézkedések nem vezettek eredményre,

c) a biztosítási tevékenységi engedély megszerzéséhez előírt feltételeknek már nem felel meg,

d) tevékenységi engedélyét a Felügyelet megtévesztésével vagy más, jogszabályt sértő módon szerezte meg.”

(2) A Bit. 127. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A biztosító, a biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök és a biztosítási szaktanácsadó tevékenységi engedélyének teljes vagy részleges visszavonása előtt ki kell kérni az érintett szakmai érdekképviseleti szervezet véleményét.”

96. § (1) A Bit. 128. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Felügyelet a biztosítót, a biztosító első számú vezetőjét, a biztosítási alkuszt, a többes biztosítási ügynököt és a biztosítási szaktanácsadót, illetve a biztosítási alkuszi, a többes biztosítási ügynöki tevékenység irányítóját és a biztosítási szaktanácsadói tevékenység irányítóját felügyeleti bírság megfizetésére kötelezheti, ha az

a) megsérti e törvény vagy egyéb, a biztosítási tevékenységre vonatkozó jogszabály előírásait,

b) a felügyeleti határozatban előírtakat nem vagy nem határidőben teljesíti, vagy

c) a Felügyelet által elrendelt adatszolgáltatási vagy meghallgatási kötelezettségének nem tesz eleget.”

(2) A Bit. 128. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem lehet bírságot kiszabni a mulasztásnak vagy kötelezettségzegésnek a Felügyelet tudomására jutásától számított két éven, illetve az elkövetéstől számított öt éven túl, vagy ha a mulasztás vagy kötelezettségzegés bűncselekményt valósít meg.”

97. § (1) A Bit. 129. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosító, a biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök és a biztosítási szaktanácsadó terhére kiszabható bírság összege százezer forinttól tízmillió forintig terjedhet.

(3) A biztosító első számú vezetőjének, a biztosítási alkuszi, a többes biztosítási ügynöki és a biztosítási szaktanácsadói tevékenység irányítójának a terhére kiszabható bírság összege százezer forinttól egymillió forintig terjed-

het. A biztosító egyesület első számú vezetőjének terhére kiszabható bírság összege negyvenezer forinttól egymillió forintig terjedhet.”

(2) A Bit. 129. §-a (4) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az (1) bekezdés alkalmazása szempontjából az e törvényben foglalt kötelezettségek súlyos megsértésének számít különösen)

„*b*) jogszabálysértő termék terjesztése,”

(3) A Bit. 129. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az e törvényben vagy az e törvény alapján kiadott egyéb jogszabályokban meghatározott határidő, vagy a felügyeleti határozatban meghatározott határidő nem teljesítése esetén a késedelem minden napja után napi ötvenezer forint bírság szabható ki.”

98. § A Bit. 131. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„131. § (1) A Felügyelet az általa kiadott biztosítási tevékenységre vonatkozó engedélyről, annak módosításáról vagy visszavonásáról szóló határozatát haladéktalanul megküldi a pénzügyminiszternek, az MNB-nek, a cégbíróságnak, az egyesületek nyilvántartását végző fővárosi (megyei) bíróságnak, a Gazdasági Versenyhivatalnak és a biztosítók szakmai érdekképviselői szervezeteinek.

(2) A Felügyelet az általa kiadott biztosítási alkuszi, többes biztosítási ügynöki és biztosítási szaktanácsadói engedélyekről, azok módosításáról vagy visszavonásáról szóló határozatot haladéktalanul megküldi a cégbíróságnak és az érintett szakmai érdekképviselői szervezeteknek.

(3) A Felügyelet ellenőrzésének általános tapasztalatait és a biztosítók, biztosítási alkuszok, többes biztosítási ügynökök és biztosítási szaktanácsadók tevékenységét évente értékeli. A részletes írásos beszámolót a Felügyelet a pénzügyminiszternek, a beszámoló főbb, összefoglaló jellegű megállapítását az MNB-nek, a Gazdasági Versenyhivatalnak és a biztosítók, biztosítási alkuszok, többes biztosítási ügynökök és biztosítási szaktanácsadók illetékes szakmai érdekképviselői szervezeteinek megküldi.”

99. § (1) A Bit. 132. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosító, a biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök és a biztosítási szaktanácsadó és a képviselő felügyeleti díjat köteles fizetni az egyéb költségek terhére.”

(2) A Bit. 132. §-a (3) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A felügyeleti díj mértékét)

„*a*) a biztosítási alkusz és a többes biztosítási ügynök,”
(esetén a pénzügyminiszter rendeletben határozza meg.)

(3) A Bit. 132. §-a (3) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A felügyeleti díj mértékét)

„*c*) a kizárólag viszontbiztosítási tevékenységet folytató biztosító részvénytársaság, valamint”

(esetén a pénzügyminiszter rendeletben határozza meg.)

100. § A Bit. 133. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Bizottság ülésein a Felügyelet elnöke vagy az általa megbízott személy állandó meghívottként, tanácskozási joggal vesz részt.”

101. § A Bit. 134. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„134. § (1) A Felügyelet elnökének előzetesen ki kell kérnie a Bizottság véleményét

a) a biztosító, a biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök és a biztosítási szaktanácsadó tevékenységi engedély iránti kérelmének elutasításáról, valamint a biztosító, a biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök és a biztosítási szaktanácsadó tevékenységi engedélyének visszavonásáról,

b) a biztosítási tevékenység módosítása iránti kérelem elutasításáról,

c) az állományátruházási engedélyiránti kérelem elutasításáról,

d) a részesedésszerzés iránti kérelem elutasításáról,

e) a felügyeleti bírság címén befolyt pénzüsszegek felhasználási elveiről,

f) a 126. § *d*), *f*) és *g*) pontjaiban meghatározott intézkedések alkalmazásáról,

g) a 143. § (1) bekezdése szerinti szükséghelyzetben hozott intézkedésekről,

h) a biztosítók egyesülésére és szétválására vonatkozó engedély megtagadása előtt,

i) a 10. számú melléklet II. pontjában meghatározott feladatkörökön túli tevékenységre vonatkozó egyéb kiegészítési szerződés elutasítása előtt.

(2) A Felügyelet elnöke tizenöt napon belül köteles tájékoztatni a Bizottságot, ha a 126. § *e*) és *h*) pontja szerinti intézkedéssel élt.

(3) A Felügyelet elnöke harminc napon belül köteles tájékoztatni a Bizottságot, ha

a) a biztosítót szanalási terv készítésére kötelezte,

b) a biztosítót pénzügyi terv készítésére kötelezte,

c) rendkívüli ellenőrzést rendelt el,

d) felügyeleti biztost rendelt ki,

e) a biztosító első számú vezetőjét felügyeleti bírsággal sújtotta.

(4) A jogorvoslati kérelemre tekintet nélkül azonnal végrehajtandó határozatairól a Felügyelet a határozat

meghozatalát követő tizenöt napon belül köteles tájékoztatni a Bizottságot.

(5) Az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározottakat nem kell figyelembe venni, ha az engedély visszavonása az engedély jogosultjának kérelmére történik.”

102. § A Bit. 136. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A biztosítási tevékenységre vonatkozó jogszabályok tervezetét a 133. § (2) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott személy köteles véleményezésre megküldeni a Bizottság részére.”

103. § A Bit. VII. Fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„**BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK**”

104. § A Bit. 138. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„138. § (1) A biztosító köteles a Felügyeletnek két munkanapon belül bejelenteni, ha

a) fizetési kötelezettségét pénzügyi fedezet hiányában nem képes teljesíteni,

b) biztosítástechnikai tartalékai nem érik el a szükséges mértéket, és a biztosítástechnikai tartalékok fedezete nem kielégítő,

c) a biztonsági tőkéje és a szavatoló tőkéje nem éri el az előírt mértéket,

d) más vállalkozásban saját jegyzett tőkéjének, részjegytőkéjének vagy induló tőkéjének tíz százalékát meghaladó tulajdoni hányadot szerez,

e) a 49. § (1) bekezdésében meghatározott vezetők személyében változás történt,

f) székhelyének címe megváltozott,

g) tevékenységét szünetelteti,

h) könyvvizsgálója tevékenységét megszünteti,

i) hitelviszonyból származó kötelezettségeinek értéke meghaladja a jegyzett tőkéjének (részjegy-tőkéjének, induló tőkéjének) 5%-át,

j) a biztosítói ügymenet kiszervezésére szerződést kötött.

(2) A biztosító köteles a Felügyeletnek harminc napon belül bejelenteni:

a) a jegyzett tőkéjének felemelését vagy leszállítását, valamint az induló tőkéjének felemelését,

b) a biztosítóban 5%-ot meghaladó, de a 71. § (1) bekezdése szerint engedélykötelesnek nem minősülő részesedés megszerzését,

c) az 54. § (2) bekezdés szerinti, a belső ellenőr személyére vonatkozó megállapodást,

d) új hálózati egység megnyitását, illetve hálózati egység megszüntetését,

e) a vállalt nagykockázatokat,

f) a nagykárokat,

g) a viszontbiztosítási partnereinek nevét,

h) külföldi állandó képviselőtének megnyitását, annak áthelyezését vagy megszüntetését, illetve a képviselőtet el-látó kiküldötték személyében történő változást,

i) az alapszabály módosítását,

j) a vezérügynök személyét,

k) a biztosítási alkusszal, a többes biztosítási ügynökkel, a biztosítási szaktanácsadóval és a biztosító könyvvizsgálójával kötött felelősségbiztosítási szerződés megszűnését,

l) a 70. § (2) bekezdésében meghatározott egyedi szerződések 4. számú melléklet szerinti adatait.

(3) A biztosító köteles a Felügyeletnek a biztosítási termék terjesztésének megkezdéséig megküldeni a 4. számú melléklet szerinti adatokat.

(4) A Felügyelet a (3) bekezdésben foglaltak alapján hozzá beérkezett adatokat minden évben az első negyedéves tájékoztatójában közzéteszi.

(5) A biztosítók a megkötést követő harminc napon belül kötelesek bejelenteni a Felügyeletnek a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 17. és 18. §-ában, illetőleg a biztosítási megállapodások egyes csoportjainak a versenykorlátozás tilalma alól történő mentesítéséről szóló 50/1997. (III. 19.) Korm. rendeletben meghatározott megállapodást.

(6) Aki a biztosító részvénytársaságban fennálló tulajdonosi részarányát csökkenteni kívánja, köteles a szerződés megkötése előtt 15 nappal a Felügyeletet értesíteni a tervezett szerződésről.

(7) A biztosító részvénytársaság a tudomásszerzést követően 15 munkanappal köteles a Felügyeletnek bejelenteni a tulajdoni viszonyaiban történt változásokat.”

105. § A Bit. 139. § (1) bekezdésének bevezető szövegrésze és *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosítási alkusz, a többes biztosítási ügynök és a biztosítási szaktanácsadó köteles a Felügyeletnek két munkanapon belül bejelenteni

a) a biztosítási alkuszi, többes biztosítási ügynöki tevékenységet irányító személyében, a vezető szaktanácsadó személyében történt változást, továbbá a felelősségbiztosítási szerződés megszűnését,”

106. § (1) A Bit. 143. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*Ha a biztosító*)

„*c)* biztonsági tőkéjének fedezete nem elegendő, illetve az előírt mérték alá csökkent, vagy”

(*a Felügyelet a felszámolás elkerülése, valamint a biztosítot-tak érdekében szükségintézkedést tehet.*)

(2) A Bit. 143. §-a (2) bekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„Szükséghelyzetben a Felügyelet — a 126. §-ban meghatározottakon túlmenően — a következő intézkedéseket teheti:”

107. § A Bit. 161. §-ának (5) bekezdésében „a munkáltató által átvállalt” szövegrész helyébe a „nyújtott” szövegrész lép.

108. § (1) A Bit. 168. §-ának (1) bekezdése a következő d)—g) pontokkal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy)

„d) a Lloyd’s szervezeti formájára, alapítására és működésére vonatkozó külön szabályokat,

e) a biztosítási alkuszi, a többes biztosítási ügynöki és biztosítási szaktanácsadói felelősségbiztosítási szerződés minimális tartalmi követelményeit,

f) a biztosító egyesületek összeolvadásának részletes szabályait,

g) a jelzáloghitelezési tevékenység megkezdéséhez és folytatásához szükséges személyi és tárgyi feltételeket”

(rendeletben szabályozza.)

(2) A Bit. 168. §-a (2) bekezdésének a) pontjában a „módozatok” szövegrész helyébe a „termékek” szövegrész lép.

(3) A Bit. 168. §-a (2) bekezdésének d) pontja helyére a következő rendelkezés lép:

„d) a biztosítási alkuszi, a többes biztosítási ügynöki jelentés szabályait,”

(4) A Bit. 168. §-ának (2) bekezdése a következő k)—o) pontokkal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy)

„k) az aktuáriusi jelentés tartalmi követelményeit,

l) a biztosító eszközei, kötelezettségei és egyéb kiszervezései értékelésének és minősítésének rendszerességét,

m) a befektetési egységhez kötött életbiztosítások esetén az ügyfeleknek történő adatszolgáltatás formáját és tartalmát,

n) a biztosítási pénzügyi szakképesítéseket, ezek megszerzésének követelményeit és azon munkaköröket, amelyek betöltése ezen szakképesítések megszerzéséhez, mint feltételhez kötődik,

o) a jelzáloghitelezési tevékenységgel kapcsolatos kockázatok megállapításának, elemzésének, értékelésének, behatárolásának, kezelésének, csökkentésének és a kockázatvállalás ellenőrzésének részletes szabályait”

(rendeletben szabályozza;)

109. § (1) A Bit. 50. §-ának d) pontjában, az 51. §-a (1) bekezdésének e) pontjában, az 52. §-a (1) bekezdésének f) pontjában és az 53. §-a (1) bekezdésének f) pont-

jában a „jó üzleti hírnévvel” szövegrész helyébe a „szakmai alkalmassággal és üzleti megbízhatósággal” szövegrész lép.

(2) A Bit. 7. §-a (2) bekezdésének c) pontjában „a számvitelről szóló 1991. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Szt.)” szövegrész, valamint a Bit. 9. §-ának (2) bekezdésében, a 41. §-ában és a 91. §-ának (2) bekezdésében „az Szt.” szövegrész helyébe „az Szm.” szövegrész lép.

(3) A Bit. 57. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „47. § (1) bekezdésének d) pontjában” szövegrész helyébe a „47. §-a (1) bekezdésének c) pontjában” szövegrész, valamint a Bit. 160. §-a (1) bekezdésének a) pontjában „a 33. § (4) bekezdése,” szövegrész helyébe „a 33. §-ának (5) bekezdése” szövegrész lép.

110. § (1) A Bit.

a) 2. számú mellékletének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Befektetési egységekhez kötött életbiztosítás.”

b) 6. számú mellékletének 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosítási szerződésre vonatkozó írásos tájékoztatásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:)

„8. a biztosító mentesülésének feltételeit, az alkalmazott kizárásokat;”

c) A Bit. 7. számú mellékletének címe és bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„A biztosító egyesület nyugdíjbiztosítási szerződéseinek minimális tartalmi követelményei

A biztosító egyesület által nyújtható nyugdíjbiztosításnak — a 48. §-ban rögzítettek kivételével — legalább az alábbi feltételeket kell tartalmaznia:”

(2) A Bit. 1., 5., 8. és 9. számú melléklete e törvény 1—4. számú melléklete szerint módosul.

(3) A Bit. 3. és 4. számú melléklete helyébe e törvény 5. és 6. számú melléklete lép.

(4) A Bit. az e törvény 7—11. számú mellékletében szereplő 10—14. számú melléklettel egészül ki.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

111. § (1) E törvény — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — 2001. január 1. napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezései a folyamatban lévő ügyekben akkor alkalmazhatóak, ha azok az ügyfélre, kérelmezőre kedvezőbb szabályt tartalmaznak.

(2) E törvény 118. §-ának (4) bekezdése és a 119. §-a 2000. június 30-án lép hatályba.

Átmeneti rendelkezések

112. § Az e törvény hatálybalépésekor az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére jogosult biztosító a két biztosítási ág szavatoló tőkéjét köteles legkésőbb 2001. január 1. napjáig szétválasztani.

113. § (1) Az e törvény hatálybalépése napján a hatálybalépést megelőzően hatályos szabályok szerint terjesztett, vagy már nem terjesztett, de még meg nem szűnt szerződéssel rendelkező biztosítási termékek a Bit. e törvénnyel módosított 1. és 2. számú mellékletében szereplő új ágazati és kockázati csoportok szerinti besorolását a biztosítónak legkésőbb 2000. december 31. napjáig kell elvégeznie, és azt a Felügyelet részére megküldenie.

(2) A Bit. 62. §-ának (2) bekezdésében meghatározott feltételnek meg nem felelő életbiztosítási termékek legfeljebb 2000. december 31. napjáig terjeszthetők.

114. § (1) A Bit. — e törvény 21. §-ával megállapított — 37. §-ának (9) bekezdésében foglalt nyilvántartási kötelezettségnek a biztosító legkésőbb 2001. július 1. napjáig köteles eleget tenni.

(2) A Bit. — e törvény 24. §-ával módosított — 39. §-a (4) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott személyi feltételeknek meg nem felelő biztosítási szaktanácsadó vagy a biztosítási szaktanácsadói tevékenység irányítója e tevékenységét legkésőbb 2000. december 31. napjáig folytathatja.

(3) A Bit. — e törvény 26. §-ával módosított — 42. §-ának (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelő elnevezéseket legkésőbb 2000. december 31. napjától kell alkalmazni.

(4) A Bit. — az e törvény 33. §-ával módosított — 49. §-a (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek meg nem felelő személyek legkésőbb 2000. december 31. napjáig kötelesek az igazgatóság engedélyét a Felügyelet részére megküldeni.

(5) A Bit. — az e törvény 33. §-ával megállapított — 49. §-ának (3) bekezdésében meghatározott, a vezető orvos alkalmazásához szükséges engedélyt a biztosító legkésőbb 2000. december 31. napjáig köteles beszerezni, azzal, hogy a Bit. — e törvény 39. §-ával megállapított — 54/A. §-a (1) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott feltételeknek meg nem felelő személy vezető orvosként legfeljebb 2003. december 31. napjáig foglalkoztatható.

115. § (1) A Bit. — e törvény 70. §-ának (2) és (3) bekezdésével módosított — 94. §-a (2) bekezdésének *a)* és *d)* pontjában meghatározottaknak meg nem felelő könyvvizsgáló legkésőbb 2000. december 31. napjáig foglalkoztatható.

(2) A Bit. — e törvény 70. §-ának (4) bekezdésével megállapított — 94. §-ának (3) bekezdésében meghatáro-

zott öt éves időtartamot e törvény hatályba lépésének napjától kell figyelembe venni.

(3) A Bit. — e törvény 79. §-ával megállapított — 102. §-ának (5) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettségnek első ízben 2001. július 1. napjáig kell eleget tenni.

116. § A biztosító egyesületek a Bit. — e törvény 56. §-ának (2) bekezdésével módosított — 80. § (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontjában meghatározott biztonsági tőke teljes összegét legkésőbb 2002. december 31. napjáig kötelesek elérni, úgy, hogy annak egyharmadát legkésőbb 2001. december 31. napjáig, még fennálló kétharmadát legkésőbb 2002. december 31. napjáig kell biztosítani. A Bit. — e törvény 56. §-ának (2) bekezdésével módosított — 80. § (3) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott biztonsági tőke teljes összegét 2004. december 31-ig kell biztosítani.

117. § Az e törvény hatálybalépése napján már működő biztosítási alkusz, többes biztosítási ügynök, illetve biztosítási szaktanácsadó a Bit. — e törvény 19. §-ával, 22. §-ával és 24. §-ával megállapított — 33. §-ának (2) bekezdésében, 37/A. §-ának (1) bekezdésében, illetve 39. §-ának (3) bekezdésében meghatározott mértékű felelősségbiztosítási szerződés vagy vagyoni biztosíték igazolása hiányában tevékenységét legkésőbb 2000. december 31. napjáig folytathatja. E szabályt kell alkalmazni abban az esetben is, ha a biztosítási alkusz, többes biztosítási ügynök, biztosítási szaktanácsadó tevékenységét — a 111. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével — e törvény hatálybalépését megelőzően benyújtott kérelem alapján engedélyezték.

Hatályukat veszítő és módosító jogszabályok

118. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Bit. 5. §-a (8) bekezdésének utolsó mondata, 27. §-a, 28. §-a, 36. §-a (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontja, 36. §-ának (3) bekezdése, a 74. §-a és az előtte álló alcím, 105. §-ának (4) bekezdése, 132. §-a (3) bekezdésének *d)* pontja, 137. §-a, valamint 164. §-a hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg
a) a Bit. 45. §-ának (2) bekezdésében az „életbiztosítási kockázatokkal együtt, egy szerződésben történő együttes”,
b) a Bit. 46. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában az „és folytatásakor”
szövegrész hatályát veszti.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a jelzálog-hitelintézettről és a jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvény 32. §-a;

b) a Bit. módosításáról szóló 1997. évi CXLVIII. törvény 3. §-a, 4. §-ának (1) bekezdése, 7. §-a, 9. §-a, 12. §-a, 13. §-ának (1) bekezdése, 14. §-a és 15. §-a;

c) a Magyar Köztársaság 1999. évi költségvetéséről szóló 1998. évi XC. törvény 98. §-ának (1) bekezdése.

(4) 2000. június 30-án hatályát veszti:

a) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról szóló 1997. évi CLVIII. törvény 37. §-a, 60. §-ának (1)—(3) és (9) bekezdése;

b) a Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény 65—66. §-a.

119. § Az értékpapírok fogalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény 64. §-át követően a következő 64/A. §-sal egészül ki:

„64/A. § Külföldi kollektív befektetési értékpapír (Dtv. 3. § 26. pont) belföldi forgalomba hozatala és forgalmazása esetén a Bat. 9. §-ában, 11. § (2)—(4) bekezdésében, 12—13. §-ában, 23. § (1) bekezdésében, 24—28. §-ában, 43. § (1) bekezdés *b)*—*h)* pontjában, 44. §-ában és 49. §-ában foglaltakat is alkalmazni kell. A 11. § (3) bekezdése és a 24—28. §-ok alkalmazásában, ha a törvény alapkezelőt említ, az alatt a devizabelföldi forgalmazót is érteni kell.”

120. § (1) A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról szóló 1997. évi CLVIII. törvény 61. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény 36. §-ának (2) bekezdése 2001. január 1-jén lép hatályba.”

(2) Az értékpapírok forgalombahozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény módosításáról szóló 1997. évi CLI. törvény 46. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény 9. §-ának (2) bekezdése, 20—22. §-a, 24—26. §-a, 45. §-ának (1)—(3) és (5)—(6) bekezdése 2001. január 1-jén lép hatályba.”

Az Európai Közösségek jogszabályaihoz való közelítés

121. § E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Közösségek következő jogszabályaival részben összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

1. A Tanács 1973. július 24-i, 73/239/EGK számú első irányelve az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó jogszabályok és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról;

2. A Tanács 1979. március 5-i, 79/267/EGK számú első irányelve a közvetlen életbiztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó jogszabályok és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról;

3. A Tanács 1992. június 18-i, 92/49/EGK számú irányelve az életbiztosítástól különböző közvetlen biztosításról szóló törvények, rendeletek és határozatok összehangolásáról és a 73/239/EGK számú és a 88/357/EGK számú irányelvek módosításáról (harmadik nem életbiztosítási irányelv);

4. A Tanács 1992. november 10-i, 92/96/EGK számú irányelve a közvetlen életbiztosítási szerződésekkel kapcsolatos törvények, rendeletek és határozatok összehangolásáról és a 79/267/EGK számú és a 90/619/EGK számú irányelvek módosításáról (harmadik életbiztosítási irányelv);

5. A Tanács 1987. június 22-i, 87/344/EGK számú irányelve a jogvédelmi biztosításra vonatkozó jogszabályok és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról;

6. A Tanács 1984. december 10-i, 84/641/EGK számú irányelve a 73/239/EGK számú, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó jogszabályok és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló első irányelv módosításáról, különös tekintettel a turistákat érintő segítségnyújtásra;

7. A Tanács 1976. december 13-i, 77/92/EGK számú irányelve az ISIC 630 csoportba tartozó biztosítási ügynökök és biztosítási alkuszok tevékenységével összefüggő szabad letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának megkönnyítését biztosító intézkedésekről, különösképpen az ilyen tevékenységekkel összefüggő átmeneti intézkedésekről;

8. A Bizottság 1991. december 18-i, 92/48/EGK számú ajánlása a biztosításközvetítőkről;

9. A Tanács 1991. december 19-i, 91/674/EGK számú irányelve a biztosítótársaságok éves és összevont (konszolidált) mérlegéről.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

*1. számú melléklet
a 2000. évi XCVIII. törvényhez*

A Bit. 1. számú mellékletének módosítása

1. A Bit. 1. számú melléklete A. részének 17. és 18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg az A. rész a következő 19. ponttal egészül ki:

„17. Jogvédelem

A jogvédelmi biztosítás a jogi eljárási költségek viselésére és a biztosítási fedezetből fakadó más szolgáltatások

nyújtására vonatkozó kötelezettség díj ellenében történő elvállalása, így különösen

— a biztosított által elszenvedett kár peren kívüli egyezséggel vagy polgári, illetve büntető eljárás során történő megtérülésének biztosítása,

— a biztosított polgári, büntető-, államigazgatási vagy egyéb eljárásban, illetve a biztosítottal szemben támasztott kártérítési igény esetében való védelme vagy képviselete.

18. Segítségnyújtás

19. Temetési biztosítás”

2. A Bit. 1. számú melléklete B. részének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ha az engedély egyszerre érvényes)

„a) az 1. és 2. ágazatokra, akkor a „Baleset és Betegség” vagy „Egészségbiztosítás”,

(elnevezést kell használni.)

3. A Bit. 1. számú melléklet C. része 3. pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A jogvédelmi biztosítást ugyancsak kiegészítő kockázatnak lehet tekinteni az 1. pontban jelzett feltételek teljesülése esetén, amennyiben a jogvédelmi biztosítás a tengeri hajók használatából eredő vagy e használattal kapcsolatban lévő peres ügyekre vagy kockázatokra vonatkozik.”

2. számú melléklet

a 2000. évi XCVIII. törvényhez

A Bit. 5. számú mellékletének módosítása

1. A Bit. 5. számú mellékletének címe helyébe a következő cím lép:

**„A MINIMÁLIS SZAVATOLÓ TÖKE
SZÜKSÉGLET SZÁMÍTÁSA”**

2. A Bit. 5. számú melléklet A) részének címe helyébe a következő cím lép:

„A) Nem-életbiztosítási ág”

3. A Bit. 5. számú melléklet A) I. Eredmény számítása részében a „Bruttó kárfelhasználás” meghatározása helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő „Saját kárfelhasználás” meghatározással egészül ki:

„Bruttó kárfelhasználás = a direkt és a viszontbiztosításba vett üzletek kárfizetéseinek és a bruttó függőkártartalék változásának együttes összege a viszontbiztosítói kár- és tartalékrészesedés levonása nélkül az utolsó üzleti évben.

Saját kárfelhasználás = a direkt és a viszontbiztosításba vett üzletek kárfizetéseinek és a bruttó függőkártartalék változásának együttes összege a viszontbiztosítói kár- és tartalékrészesedés levonásával az utolsó üzleti évben.”

4. A Bit. 5. számú mellékletének A) II. Eredmény számítása (Kárindex) része a következő meghatározással egészül ki:

„A *d* mutató értéke megegyezik az I. eredmény számításánál alkalmazott *c* mutató értékével.”

5. A Bit. 5. számú melléklet B) részének címe helyébe a következő cím lép:

„B) Életbiztosítási ág”

6. A Bit. 5. számú melléklet B) II. Az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó, nem-életbiztosítási kockázatok minimális szavatoló tőke szükséglete című részben a „Bruttó kárfelhasználás” meghatározása helyébe a következő rendelkezés lép:

„A *c* mutató definíciója megegyezik az A) Bevételi Index számításánál alkalmazott meghatározással.”

7. A Bit. 5. számú melléklet B) részének III. címében az „alapkhoz” szövegrész helyébe az „egységekhez” szövegrész lép.

8. A Bit. 5. számú melléklet B) részében a „II. Eredmény: *acd*” sor utáni „III. A befektetési alapokhoz kapcsolódó életbiztosítások minimális szavatoló tőke szükséglete” címben az „alapkhoz” szövegrész helyébe az „egységekhez” szövegrész lép.

9. A Bit. 5. számú mellékletének „Az életbiztosítási ág összes minimális szavatoló tőke szükséglete” cím utáni szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az életbiztosítási kockázatok minimális szavatoló tőke szükséglete (I.) + az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő biztosítások minimális szavatoló tőke szükséglete (II.) + a befektetési egységekhez kapcsolódó életbiztosítások minimális szavatoló tőke szükséglete (III.)

Amennyiben a biztosító egyesület díjbevétele nem haladja meg a 150 millió forintot, abban az esetben a minimális szavatoló tőke szükséglet számításánál a viszontbiztosítói viszonyszám meghatározásakor a teljes (50%-nál, illetve 15%-nál nagyobb) viszontbiztosítást is figyelembe vehet.”

10. A Bit. 5. számú melléklete az „ÖSSZEFOGLALÓ TÁBLÁZAT” részének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A biztosító összes minimális szavatoló tőke szükséglete (Az élet ág és a nem-élet ág minimális szavatoló tőke szükségletének összege.)”

3. számú melléklet
a 2000. évi XCVIII. törvényhez

A Bit. 8. számú mellékletének módosítása

A Bit. 8. számú mellékletének 1. és 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. A közvetett tulajdon arányának megállapításához a köztes vállalkozásban fennálló tulajdoni hányadot meg kell szorozni a köztes vállalkozásnak az eredeti vállalkozásban fennálló tulajdoni vagy szavazati hányadával.

2. A köztes vállalkozáson keresztül fennálló közvetett tulajdont a számítás szempontjából nem kell figyelembe venni akkor, ha a köztes vállalkozásban a közvetlen és a köztes tulajdon együttes aránya nem éri el a befolyásoló részesedés mértékét.”

4. számú melléklet
a 2000. évi XCVIII. törvényhez

A Bit. 9. számú mellékletének módosítása

1. A Bit. 9. számú mellékletének címe helyébe a következő cím lép:

„Egyéb törvényben nem szabályozott szerződéskötési kötelezettségek”

2. A Bit. 9. számú mellékletének 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 9—13. ponttal egészül ki:

- „8. Gázszolgáltatási és gázértékesítési tevékenység;
9. Egyéni vagy társas vállalkozó által egészségügyi vállalkozás folytatása;
10. Orvosi magángyakorlat folytatása;
11. Orvosbiológiai beavatkozás;
12. Értékpapír előállítás;
13. Gépjárműverseny rendezése.”

5. számú melléklet
a 2000. évi XCVIII. törvényhez

„3. számú melléklet
az 1995. évi XCVI. törvényhez

A biztosítási termékterv

A biztosítási termékekhez olyan terméktervet kell készíteni, amely a következőket tartalmazza:

1. A biztosítási szerződési feltételeket

2. A díjkalkulációt

A díjkalkulációnak a következők egyértelmű és részletes leírását kell tartalmaznia:

- 2.1. Az életbiztosítási ághoz tartozó kockázatot tartalmazó termék esetén
 - 2.1.1. az alkalmazott halandósági táblázatokat,
 - 2.1.2. a díj számításának módját, a díjtáblázatokat,
 - 2.1.3. az életbiztosítási díjtartalék számítási módszerét,
 - 2.1.4. a díjmentes leszállítás számításának módját,
 - 2.1.5. a visszavásárlási összeg meghatározásának módját,
 - 2.1.6. a befektetési hozam számítását, a többlet hozam számítását és visszajuttatásának mértékét és módját;
- 2.2. A nem-életbiztosítási ághoz tartozó kockázatot tartalmazó termék esetén
 - 2.2.1. kár- és kockázateloszlásokat vagy egyéb statisztikákat,
 - 2.2.2. a díjkalkulációs elv leírását,
 - 2.2.3. a díjszámítás elemeinek és tervezett paramétereinek megadását, beleértve a díjtáblázatokat is.
- 2.3. Az esetleges értékkövetés módszerét.

A 2.2. alponthoz tartozó díjkalkulációnak tartalmaznia kell a kalkuláció utólagos ellenőrzését szolgáló adatgyűjtésbe vont adatok körét is.

3. Kiegészítő adatokat

A kiegészítő adatoknak három évre előre becsülve — évenkénti bontásban — a következőket kell tartalmazniuk:

- 3.1. a tervezett állomány darabszámot és állománydíjat,
- 3.2. a termék várható költségfelhasználását: a szerzési, a kárrendezési, az igazgatási költségeket,
- 3.3. a várható díjbevételt,
- 3.4. a várható kárkifizetést.”

6. számú melléklet
a 2000. évi XCVIII. törvényhez

„4. számú melléklet
az 1995. évi XCVI. törvényhez

A biztosítási termékek terjesztésének megkezdéséig a Felügyeletnek benyújtandó adatok

A Felügyeletnek a termék terjesztésének megkezdéséig be kell nyújtani:

1. a termék nevét, megjelölését (pl. jelzőszámát),
2. a termék ágazati besorolását,
3. a termék kockázati csoportját,
4. a terjesztés megkezdésének tervezett időpontját,
5. a termék rövid leírását, így különösen
 - nem-életbiztosítási ágba tartozó termék esetén a biztosítható vagyontárgyak körét és a biztosítási eseményt,
 - életbiztosítási ágba tartozó termék esetén a biztosítási eseményt.”

7. számú melléklet
a 2000. évi XCVIII. törvényhez

„10. számú melléklet
az 1995. évi XCVI. törvényhez

A biztosítói ügymenet kiszervezésének szabályai

- I. Az ügymenet kiszervezésének feltétele, hogy az irányítási és ellenőrzési jog megmaradjon a biztosítónál.
- II. A biztosító által ki nem szervezhető feladatok:
 1. a biztosító szervezeti kialakításával kapcsolatos feladatok;
 2. a kockázat elvállalása;
 3. ügyfélszolgálati tevékenység;
 4. belső ellenőrzési tevékenység;
 5. mérlegelemzés és szavatoló tőke számítás;
 6. személyzeti ügyekben való döntés;
 7. viszontbiztosítási szerződés megkötése.
- III. A Felügyelet külön engedélyével kiszervezhető tevékenységek:
 1. aktuáriusi feladatok;
 2. elektronikus adatfeldolgozás.
- IV. A Felügyelet külön engedélye nélkül kiszervezhető feladatkörök:
 1. a biztosító szervezetének kialakításával kapcsolatos előkészítő feladatok;
 2. kárrendezéssel kapcsolatos feladatok;
 3. könyvvitel;
 4. személyzeti ügykezelés, bérszámfejtés, társadalombiztosítási feladatok;
 5. vagyonbefektetés és kezelés;
 6. peres képviselet, cégügyek;
 7. marketingtevékenység;
 8. ajánlatok és szerződések kidolgozása;
 9. a biztosító épületeinek üzemeltetésével kapcsolatos tevékenység;
 10. értékesítési tevékenység.
- V. További feltétele a II/2. és II/3. pontban foglalt tevékenység kiszervezésének, hogy a szerződő (biztosított, kedvezményezett), illetve károsult aláírásával hozzájáruljon ahhoz, hogy a biztosítási titoknak minősülő adatait a biztosító az általa megjelölt szervezetnek átadhassa.
- VI. A III. pontban felsorolt kiszervezhető feladatkörökön túl — indokolt esetben — egyéb kiszervezési szerződést is engedélyezhet a Felügyelet.
- VII. Az ügymenet kiszervezési szerződésben a biztosító köteles előírni, hogy bármely típusú felügyeleti ellenőrzés esetén a vele szerződő fél köteles a felügyeleti ellenőrzést végző személyeknek az ügymenet kiszervezéssel kapcsolatos valamennyi adatot, dokumentumot, információt (elektronikus adathordozón is) megadni (szükség esetén a helyszínen is).”

8. számú melléklet
a 2000. évi XCVIII. törvényhez

„11. számú melléklet
az 1995. évi CXVI. törvényhez

Az ügynöknyilvántartás részletes szabályai

1. Az ügynöknyilvántartás az alábbi adatokat tartalmazhatja:
 - a) személyes adatok (név, születési hely és idő, anyja neve és lakhelye, iskolai végzettsége stb.),
 - b) biztosítóval fennálló jogviszony kezdete és vége, a jogviszony megnevezése,
 - c) jutalék elszámolások,
 - d) az ügynöki tevékenység terjedelme (biztosításközvetítői, nyugdíjpénztári, jelzálog- hitelintézeti, pénzügyintézeti szolgáltatási tevékenység stb.),
 - e) a jogviszony megszüntetésének oka, körülményei.
2. Az ügynök írásbeli hozzájárulása kell ahhoz, hogy az 1. pontban meghatározott adatokat a biztosítók egymásnak átadhassák.”

9. számú melléklet
a 2000. évi XCVIII. törvényhez

„12. számú melléklet
az 1995. évi XCVI. törvényhez

Megfeleltetési szabályok

Azt a pénznemet, amelyben a biztosító kötelezettségeit teljesíteni köteles, a mindenkori devizajogszabályoknak megfelelően a következő rendelkezések alapján kell meghatározni:

1. Ha szerződésben meghatározott fedezetet egy meghatározott pénznemben fejezték ki, akkor a deviza megfeleltetési szabályok szempontjából a biztosítók kötelezettségeit ebben a pénznemben fennállónak kell tekinteni.
2. A biztosító biztosítástechnikai tartalékai fedezetül szolgáló eszközöket az 1. pontban meghatározott pénznemben fennálló követelésekbe kell fektetni.
3. A biztosító mentesülhet a 2. pontban előírt kötelezettség alól, amennyiben annak végrehajtása azt eredményezi, hogy az adott pénznemben köteles lenne a más pénznemekben lévő eszközeinek 7% -át meg nem haladó eszközt tartani.
4. A biztosítónak lehetősége van arra, hogy egy bizonyos pénznemben fennálló kötelezettségei 20%-át meg nem haladó összeget ne a 2. pont szerinti eszközökben tartson. A különböző pénznemekben tartott eszközök összege azonban nem lehet kisebb a különböző pénznemekben lévő összes kötelezettség összegénél.”

*10. számú melléklet
a 2000. évi XCVIII. törvényhez*

*„13. számú melléklet
az 1995. évi XCVI. törvényhez*

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási kötvénynyilvántartás minimális szabályai

A Belügyminisztérium központi gépjármű-nyilvántartása tartalmazza a biztosított üzembentartó, a jármű és a szerződés alább felsorolt adatait:

- a szerződő (biztosított) nevét, lakcímét (telephelyét),
- a gépjármű forgalmi rendszámát és alvázszámát,
- rendszámváltozás esetén annak időpontját és a korábbi rendszámot,
- a biztosító nevét, a kötvény azonosítóját (kötvényszám),
- a kockázatviselés kezdetének időpontját, megszűnése esetén annak dátumát és a megszűnés okát.

A nyilvántartásból adatot kaphat: a gépjármű-felelősségbiztosítást művelő biztosítók, a Kártalanítási Számla kezelője, a nemzeti iroda, a Felügyelet, a rendőrhatalóság, a szerződő (biztosított) és a károsult.

A biztosító a saját kötvényadatait korlátozás nélkül, míg más biztosítóval kötött szerződés adatait a szerződőre (biztosított) vonatkozó adatok kivételével kaphatja meg. A szerződő (biztosított) csak saját adatait, míg a károsult csupán a biztosító nevét és a kötvényazonosítót ismerheti meg.”

2000. évi XCIX. törvény

**a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról
szóló 1997. évi CXXI. törvény,
valamint a hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény
módosításáról***

I. Rész

*A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló
1997. évi CXXI. törvény módosítása*

1. § (1) A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 1997. évi CXXI. törvény (a továbbiakban: Btv.) 2. §-ának 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„1. *Házikerti szőlő*: az az egy személy használatában lévő szőlőterület, amely az 1500 négyzetmétert nem haladja meg.”

(2) A Btv. 2. §-ának 5. pontja a következő mondattal egészül ki:

„A termőrefordítás ideje a negyedik, ha a termőrefordulást rendkívüli időjárás késlelteti, az ötödik vegetációs időszak vége.”

(3) A Btv. 2. § 7. b) pontja a következő mondattal egészül ki:

„A katasztert a megyei földművelésügyi hivatal vezeti.”

(4) A Btv. 2. § 9—11. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában)

„9. *Szőlőfajták hasznosításuk szerint*:

a) *Borszőlő fajta*: olyan szőlő, amelynek termését rendszerint borkészítésre használják.

b) *Csemegeszőlő fajta*: olyan szőlő, amelynek termését rendszerint közvetlen étkezésre használják.

c) *Alanyszőlő fajta*: olyan szőlő, amelyet vegetatív szaporítóanyag előállítás, illetve oltványkészítés céljából termesztnek.

10. a) *Ajánlott fajta*: borszőlő esetében a meghatározott termőhely szőlőtermelésének hasznosítási irányát meghatározó, különösen borainak sajátos jellegét megalapozó, minőségi bor készítésére alkalmas, államilag elismert fajta. Csemegeszőlő esetében olyan államilag elismert fajta, amely iránt jelentős piaci kereslet mutatkozik. Alanyszőlő esetében olyan államilag elismert, vagy állami elismerésre bejelentett fajta, amely a termesztési tapasztalatok szerint értékei alapján megfelel a köztermesztés igényeinek.

b) *Engedélyezett fajta*: borszőlő esetében a meghatározott termőhely ökológiai adottságait jól hasznosító, de a termőhely jellegét nem meghatározó, az évszázadok többségében minőségi bor készítésére alkalmas, államilag elismert, illetve állami elismerésre bejelentett vagy kipróbálásra ajánlott fajta. Csemegeszőlő esetében olyan államilag elismert, illetve állami elismerésre bejelentett vagy kipróbálásra ajánlott fajta, amely iránt a piaci kereslet visszafogott, illetve termesztési értékei még nem kellően ismertek.

c) *Ideiglenesen engedélyezett fajta*: bor- és csemegeszőlő esetében már nem telepíthető, de meglévő ültetvényben még termesztendő fajta. Ideiglenesen engedélyezett fajta direkttermő szőlő nem lehet. Alanyszőlő esetében olyan fajta, amelynek termesztési értékei nem kielégítőek.

11. *Szőlőfajta Használati Bizottság*: a szőlőfajták termőhelyi vizsgálatáért, a vizsgálatok megszervezéséért és a bor készítésére szánt szőlőfajták esetében a megyei fajtahasználat meghatározásáért felelős testület. A Bizottság tagjait a miniszter nevezi ki, a tagok kétharmadát a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa jelöli.”

(5) A Btv. 2. §-a a következő 23—28. pontokkal egészül ki:

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. június 13-i ülésnapján fogadta el.

(E törvény alkalmazásában)

„23. *Tartósított must:* az a must, amely megengedett fizikai vagy kémiai módszerrel erjedésmentesen tárolható.

24. *Térfogatban számított tényleges alkoholtartalom:* a termékben jelen lévő tiszta alkohol térfogatának aránya a termék teljes térfogatához viszonyítva, 20 °C hőmérsékleten.

25. *Térfogatban számított potenciális alkoholtartalom:* megmutatja, hogy 20 °C fokos hőmérsékleten hány egységnyi térfogatú tiszta alkohol keletkezhet 100 egységnyi térfogatú termékben található cukor teljes kiejedése által.

26. *Térfogatban számított összes alkoholtartalom:* a térfogatban számított tényleges és potenciális alkoholtartalom összege.

27. *Térfogatban számított természetes alkoholtartalom:* az alkoholtartalom-növelés előtt jellemző térfogatban számított összes alkoholtartalom.

28. *Védett eredetű bor:* az a meghatározott termőhelyről származó minőségi vagy különleges minőségű bor, amelyet a termőhelyre ajánlott szőlőfajtából, eredetvédett termőhely legfeljebb 60 hl/ha-os termésű ültetvényének legalább 17, illetve 19 tömegszázalékos (MM^o) természetes eredetű cukrot tartalmazó terméséből készítettek, és a termőhelyre jellemző tulajdonságokkal rendelkezik. A védett eredetű bor termelésének szakmai szabályait — a hegyközség rendtartásában foglalt előírások alapján — a miniszter rendlettel adja ki.”

2. § (1) A Btv. 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szőlőtermesztés termőhelyei:

a) szőlőalanyok esetében az ország ökológiai szempontból alkalmas összes területe;

b) csemegeszőlő esetében külön fajtahasználati előírások nélkül, borszőlő esetében meghatározott fajtahasználat mellett az egyes megyék ökológiai szempontból alkalmas területei;

c) a megyéken belül borvidékek (ezen belül körzetek és alkörzetek) és bortermőhelyek.”

(2) A Btv. 3. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Csemege- és borszőlő esetében ökológiailag alkalmas terület az a termőhely, amelyet a szőlő termőhelyi kataszter osztályba sorol.”

3. § A Btv. 4. §-ának (3)—(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A szőlő termőhelyi kataszterének osztályozása szempontjából

a) I. osztály: szőlőtermesztésre kiválóan alkalmas;

b) II. osztály: szőlőtermesztésre alkalmas;

c) III. osztály: szőlőtermesztésre szakmai megkötések (fajta, művelésmód) mellett alkalmas.

(4) A szőlő termőhelyi kataszterét a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) adja ki. Kiegészítő vagy módosító termőhelyvizsgálatokat a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Szőlészeti és Borászati Kutató Intézetétől (a továbbiakban: SZBKI) kell kérni. A termőhelyi kataszter kiegészítéséről, módosításáról a hegyközség kezdeményezésére, az SZBKI véleményének kikérésével a minisztérium határozatban dönt.

(5) A hegyközség kezdeményezése alapján a borvidék ültetvényterületeiből eredetvédett termőhelyek határolhatók le, a természetközeli fajták, a termesztési és borászati technológia egyidejű meghatározásával. A kérelem tárgyában a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter a hegyközségi tanács és a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa véleményének kikérésével dönt. A döntés során csak jóváhagyó vagy elutasító határozatot lehet hozni.”

4. § A Btv. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Árutermő szőlőültetvény létesítésére és pótlására a termőhelyeken felhasználható szőlőfajtákat a külön jogszabályban meghatározott Nemzeti Fajtajegyzék tartalmazza. A Nemzeti Fajtajegyzék alapján az egyes megyék fajtahasználatát (ajánlott, engedélyezett és ideiglenesen engedélyezett fajták köre) a Szőlőfajta Használati Bizottság határozza meg. A megyei fajtalistában szereplő fajtákból a hegyközségi tanácsok állítják össze a borvidéki és bortermőhelyi fajtalistát, az illetékes hegyközségek javaslata alapján.”

5. § A Btv. 7. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A hegyközség a hegyközségi rendtartásban, nem hegyközségi településen az önkormányzat rendeletben az ingatlan határától meghatározott ültetési távolságot írhat elő.”

6. § A Btv. 12. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az engedélyes köteles a telepítést az ültetést követő, a kivágást annak megtörténte után 15 napon belül az engedélyező hatóságnak ellenőrzés, illetve nyilvántartás céljából bejelenteni. A telepítés, illetve a kivágás megtörténtéről az engedélyező hatóság nyilvántartást vezet, és az illetékes FM Hivatalnak folyamatosan részletes jelentést küld. Az FM Hivatal évente egy alkalommal, a tárgyévét követő év január 31-éig a Központi Statisztikai Hivatalnak összesítő jelentést küld.”

7. § A Btv. 14. §-a a következő (7)—(8) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) *Palackozott bor:* az a bor, amelyet eredeti zárással, közfogyasztás céljára hoznak forgalomba, legfeljebb 2 literes egységben.

(8) *Nem palackozott kiszerezésű bor:* az a közfogyasztásra szánt bor, amelyet 2 liternél nagyobb de legfeljebb 25 literes edénybe töltenek forgalomba hozatal céljából.”

8. § A Btv. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § E törvény a must és a bor előállítására és kezelésére szabályozza: a kékderítés, a házasítás, a must és a bor cukortartalma kialakításának, savtartalma növelésé-

nek szabályait, továbbá az ízesített bor, az ízesített boralapú ital, az ízesített boralapú koktél, a likőrbor, továbbá a pezsgő, a habzóbor, a gyöngyözőbor és a széndioxiddal dúsított gyöngyözőbor előállításának szabályait.”

9. § (1) A Btv. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Házasítás (vágás) két- vagy többféle földrajzi eredetű, szőlőfajtájú vagy évjáratú mustnak vagy bornak összekeverése.”

(2) A Btv. 19. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Tilos egymással házasítani természetes bort, ízesített bort, ízesített boralapú italt, ízesített boralapú koktét, likőrbort, pezsgőt, habzóbor, gyöngyözőbort és széndioxiddal dúsított gyöngyözőbort; tilos továbbá a fehérbort rozé, siller és vörösborral házasítani.”

(3) A Btv. 19. §-a a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Védett eredetű bor házasítása csak az adott bor elfogadott termékleírásában foglaltaknak megfelelően végezhető el.”

10. § A Btv. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bor cukortartalmának kialakítására — a (2)—(4) bekezdésben foglalt megkötésekkel — felhasználható a must, a tartósított must, a töményített must és a sűrített must.”

11. § A Btv. 22. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Olyan must vagy bor felhasználásával, amelynek savtartalmát növelték, különleges minőségű bor nem készíthető.”

12. § A Btv. 23. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„*Ízesített bor, ízesített boralapú ital, ízesített boralapú koktél előállítása*

23. § (1) Az ízesített bor szeszezett mustból, asztali borból, meghatározott termőhelyről származó minőségi borból, likőrborból, pezsgőből, habzóborból, gyöngyözőborból és széndioxiddal dúsított gyöngyözőborból alkohol hozzáadásával készül. Az ízesített bor készítése során szőlőmust és erjedő must felhasználható. Az ízesített bor édesíthető és karamellel színezhető. Az ízesítéshez természetes aromaanyagok, természetes aromakivonatok, fűszernövények, fűszerek és ízhordozó élelmiszerek használhatók. Az ízesített bor tényleges alkoholtartalma 14,5 térfogatszázalék és 22 térfogatszázalék között lehet. Összes alkoholtartalma legalább 17,5 térfogatszázalék, száraz megjelölés esetén legalább 16 térfogatszázalék, extra száraz megjelölés esetén legalább 15 térfogatszázalék. Az ízesített borban felhasznált bor vagy friss szőlőből származó

szeszezett must részarányának legalább 75 százalékot el kell érnie.

(2) Ürmösbor az a természetes borból készült ízesített bor, amelyet élelmiszer előállítás céljára alkalmazható növényi eredetű aromaanyagok, vagy ezekből készített szeszes kivonatok felhasználásával állítottak elő.

(3) Fűszerezett bor (vermut) az a természetes bor felhasználásával készült ízesített bor, amelynek cukortartalmát karamellizált cukor, répacukor, szőlőmust, finomított szőlőmustsűrítmény és sűrített must, jellemző illat-, íz- és zamatanyagait élelmiszer előállítás céljára alkalmazható növényi eredetű drogok felhasználásával alakították ki.

(4) Az ízesített boralapú ital újborból, asztali borból, meghatározott termőhelyről származó minőségi borból, pezsgőből, habzóborból, gyöngyözőborból és széndioxiddal dúsított gyöngyözőborból, alkohol hozzáadása nélkül készül. Az ízesített bor készítése során szőlőmust és erjedő must felhasználható, az ízesített bor édesíthető. Az ízesítéshez természetes aromaanyagok, aromakivonatok, természetazonos aromaanyagok, fűszernövények, fűszerek és ízhordozó élelmiszerek használhatók. Az ízesített boralapú ital tényleges alkoholtartalma 7 térfogatszázalék és 14,5 térfogatszázalék között lehet. Az ízesített boralapú italban felhasznált bor részarányának legalább 50 százalékot el kell érnie.

(5) Az ízesített boralapú koktél borból és szőlőmustból alkohol hozzáadása nélkül készül. Az ízesített boralapú koktél édesíthető és színezhető. Az ízesítéshez természetes aromaanyagok, aromakivonatok, természetazonos aromaanyagok, fűszernövények, fűszerek és ízhordozó élelmiszerek használhatók. Az ízesített boralapú koktél tényleges alkoholtartalma kevesebb, mint 7 térfogatszázalék. Az ízesített boralapú italban felhasznált bor vagy must részarányának legalább 50 százalékot el kell érnie.”

13. § A Btv. a következő alcímmel és 23/A. §-sal egészül ki:

„*Likőrbor előállítása*

23/A. § Likőrbor erjedő mustból, borból vagy ezek keverékéből készül, cukortartalmát sűrített must vagy erjedő must és magas fokú, szőlészeti termékekből származó párlat vagy közép fokú borpárlat hozzáadásával, szesztartalmát magas fokú, szőlészeti termékekből származó párlat vagy közép fokú borpárlat hozzáadásával alakítják ki. Tényleges alkoholtartalma legalább 15 térfogatszázalék, és legfeljebb 22 térfogatszázalék, összes alkoholtartalma legalább 17,5 térfogatszázalék. A likőrboroknak az adott közgazgatási területen telepítésre engedélyezett szőlőfajtából kell származnia.”

14. § A Btv. 24. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ízesített bor, ízesített boralapú ital, ízesített boralapú koktél, valamint likőrbor engedély alapján állítható elő.”

15. § A Btv. 25. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „25. § (1) Gyöngyözőbor az a legalább 7 térfogatszázalék tényleges alkoholtartalmú termék, amely legalább 9 térfogatszázalék összes alkoholtartalmú borból készül, és amelyben 20 °C hőmérsékleten zárt tárolóedényekben tárolva legalább 1 bar és legfeljebb 2,5 bar túlnyomás uralkodik, amely kizárólag erjedésből származó, oldott széndioxidra vezethető vissza.

(2) Széndioxid hozzáadásával készült gyöngyözőbor az a borból készült termék, amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 7 térfogatszázalék, összes alkoholtartalma legalább 9 térfogatszázalék, és amelyben 20 °C hőmérsékleten zárt tárolóedényekben tárolva legalább 1 bar és legfeljebb 2,5 bar túlnyomás uralkodik, amely teljes mértékben vagy részben hozzáadott, oldott széndioxidra vezethető vissza.

(3) A habzóbor olyan asztali borból készült termék, amelyhez részben vagy teljesen széndioxidot adtak hozzá, és amelyben 20 °C hőmérsékleten zárt tárolóedényekben tárolva legalább 3 bar, oldott széndioxidra visszavezethető túlnyomás uralkodik.

(4) Pezsgő az a termék, amely friss szőlőből, szőlőmustból vagy borból készül, széndioxid-tartalma kizárólag erjedésből származik, és amelyben 20 °C hőmérsékleten zárt tárolóedényekben tárolva legalább 3 bar, oldott széndioxidra visszavezethető túlnyomás uralkodik.”

16. § A Btv. 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ízesített bor, ízesített boralapú ital, ízesített boralapú koktél előállítására cukrot borban feloldva lehet felhasználni. Pezsgő, habzóbor, gyöngyözőbor és széndioxidral dúsított gyöngyözőbor előállítására cukrot borban feloldva vagy minimum 500 g/l cukortartalmú cukorszirupként lehet felhasználni. A cukorszirup a cukornak ivóvízben való feloldásával kizárólag a felhasználó üzemből állítható elő.”

17. § A Btv. 28. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ízesített bor, az ízesített boralapú ital, az ízesített boralapú koktél és a likőrbor előállításához az engedélyt az OBI adja ki. Az OBI a kiadott engedélyekről nyilvántartást vezet.”

18. § A Btv. 37. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A bor továbbfeldolgozása esetén szükséges származási bizonyítványt — a szőlőre, illetőleg a borra kiadott származási bizonyítványok alapján — a feldolgozás helye szerint illetékes hegybíró adja ki.”

19. § A Btv. 43. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A borok és borpárlatok közfogyasztásra csak akkor hozhatók forgalomba, ha azokat tételesen az OBI e tör-

vény, valamint külön jogszabály alapján előzetesen megvizsgálta, minőségét megállapította és megfelelőnek minősítette. A meghatározott termőhelyről származó minőségi borok érzékszervi minősítésében külön jogszabály szerint részt vesznek a termelők és a felvásárlók képviselői. Az OBI a minősítésről határozatban dönt. A határozatokat az OBI havonta tájékoztatás és ellenőrzés céljából a hegyközségi tanácsoknak megküldi.

(4) A bor közraktárban történő elhelyezésének, bértároltatásának, agrárpiaci célú készletezésének, valamint más agrárpiaci támogatás igénybevételének feltétele, hogy a letevő, illetve a támogatást igénybevevő rendelkezzen a borra vonatkozó OBI minősítéssel.”

20. § A Btv. 49. §-ának (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ez alól kivételt képez a tételenként legfeljebb 8 literes minta, ami kereskedelmi forgalomba nem kerül.”

21. § (1) A Btv. 51. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A palackozás és a palackozáson kívüli egyéb kiszerezés (letöltés) feltételeit külön jogszabály határozza meg.”

(2) A Btv. 51. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Palackozott asztali borok címkéjén fel kell tüntetni:

- a) az asztali bor vagy tájbor megjelölést;
- b) a betöltött bor névleges térfogatát;
- c) a bor tényleges alkoholtartalmát;
- d) a cukortartalomnak megfelelő jelölést;
- e) a palackozó cég nevét és székhelyét, vagy az OBI-nál nyilvántartott azonosító számát;
- f) a palackozás időpontját vagy a tételszámot, 2002. január 1-jétől pedig csak a tételszámot;
- g) az OBI forgalomba hozatali engedély számát;
- h) külkereskedelmi forgalomba hozatal esetén a Magyarországra utaló jelölést;
- i) ha a bor nem Magyarországon szüretelt szőlőből származik, a termelő országra utaló jelölést;
- j) import termék esetén a forgalmazó magyar nyelvű megnevezését.

Az e), f), g), j) pontok kivételével a jelöléseket, megnevezéseket egy látómezőben kell feltüntetni.”

(3) A Btv. 51. § (3) bekezdésének a bevezető mondata helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő b) és j) ponttal egészül ki, és a bekezdés eredeti b)—h) pontjainak megjelölése c)—i) pontokra változik:

- „(3) Palackozott asztali borok címkéjén fel lehet tüntetni:
 „b) tájbor esetében a tájbortermő-vidék nevét;”
 „j) a bor színére utaló jelölést.”

(4) A Btv. 51. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Meghatározott termőhelyről származó minőségi vagy különleges minőségű borok, valamint a védett eredetű borok címkéjén vagy kiegészítő címkéjén fel kell tüntetni a (2) bekezdésben — a g) pont kivételével — meghatározott adatokon túl a meghatározott termőhelyről származó borra vonatkozó kötelezően előírt megnevezéseket, szőlőfajtát, termőhelyet, évszámot és a bor minőségi megjelölését, továbbá fel lehet tüntetni a (3) bekezdésben meghatározott adatokat, valamint legalább ötéves érlelési idő után a muzeális bor elnevezést és az országos vagy nemzetközi borversenyeken elért díjakat. A címkéken kötelezően fel kell tüntetni a palackozás időpontját vagy a tételszámot, vagy az OBI forgalomba hozatali engedély számát. 2002. január 1-jétől a tételszám használata kötelező.

(5) Tilos olyan adatok, jelölések, ábrák vagy rajzok feltüntetése, amelyek más adatokkal összetéveszthetők, vagy a fogyasztó megtévesztésére alkalmasak.”

(5) A Btv. 51. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Meghatározott termőhelyű minőségi bor címkéjén fel lehet tüntetni a borvidéki régió elnevezést, helyettesítve a borvidéki megnevezését.

(7) A palackozott borok címketervét jóváhagyás céljából az OBI-nak be kell mutatni.”

22. § (1) A Btv. 53. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„53. § (1) A származási helyre utaló elnevezést a tájbor, a meghatározott termőhelyről származó minőségi bor és a különleges minőségű bor, valamint a védett eredetű bor esetében fel kell tüntetni. Meghatározott termőhelyről származó minőségi és különleges minőségű bor, valamint védett eredetű bor megnevezésében alkalmazható a borvidék, a borvidéki körzet, a védett eredetű termőhely, továbbá a melléklet I—II. pontjaiban felsorolt települések, valamint ezek határában levő hegyek, dűlők neve. Nem alkalmazható a borvidék határán — a hegy kivételével — túlterjedő terület neve.

(2) Asztali bor származási helyének megjelölésére nem alkalmazható a borvidék, illetve a mellékletben felsorolt települések vagy azok határán belüli dűlők és egyéb földrajzi helyek neve, de alkalmazható a földrajzi, gazdaságföldrajzi vagy közigazgatási egység borvidékre, bortermőhelyre nem utaló neve.

(3) Szőlőfajtára utaló elnevezés csak a Borvidéki Fajtalistában felsorolt, valamint a 7. § (3) bekezdés hatálya alá eső fajták esetében alkalmazható az egyes minőségi kategóriákra vonatkozó rendelkezések szerint. A meghatározott termőhelyről származó minőségi bor és a különleges minőségű bor, valamint védett eredetű bor elnevezésében a szőlőfajta nevét — a (5) bekezdésben említett kivétellel és a 60. § (1) bekezdése c) pontjában felsorolt borok kivételével — fel kell tüntetni. Természetes bor elnevezésében legfeljebb két szőlőfajta neve szerepelhet, ha a két fajta

külön-külön legalább 15% -ban, együttesen pedig 100% -ban alkotórésze a bornak, valamint — a minőségi és a különleges minőségű bor és védett eredetű bor esetében — mindkét fajta minőségi kategóriára a 29. §-ban előírt fogalom meghatározásnak megfelel. Tilos szőlőfajtára utaló elnevezést alkalmazni az ízesített bor, az ízesített boralapú ital, az ízesített boralapú koktél és a likőrborok esetében.

(4) Több szőlőfajta felhasználásával készült minőségi vagy különleges minőségű bor, valamint védett eredetű bor esetében a szőlőfajták neve helyett feltüntethető a „küvé” vagy „cuvée” kifejezés. A küvé fajtaösszetételére vonatkozó adatokat (szőlőfajták megnevezése,%-os részaránya) a forgalomba hozatali engedélyhez csatolni kell. A fogyasztók tájékoztatása érdekében a küvét alkotó szőlőfajták nevét a címkén csökkenő részarányuk sorrendjében fel lehet tüntetni.

(5) A szőlőfajta neve helyett alkalmazható a sajátos színárnyalatú borok elnevezésében „Siller” kifejezés, valamint az eгри borvidéken és a szekszárdi borvidéken termelt vörösborok elnevezésében a „Bikavér” kifejezés. Az itt említett kifejezések nem alkalmazhatók az asztali borok elnevezésében.

(6) Az asztali bor elnevezésben használható a minőségi kategóriára, a bor színére utaló kifejezés külön-külön vagy együttesen, a termőhely vagy a fajta mellett, vagy azok mellőzésével. A természetes bor, az ízesített bor, az ízesített boralapú ital, az ízesített boralapú koktél, a likőrbor, a pezsgő, a habzóbor, a gyöngyözőbor és a széndioxiddal dúsított gyöngyözőbor elnevezésében márkanév, továbbá a pezsgő, az ízesített bor, az ízesített boralapú ital, az ízesített boralapú koktél és a likőrbor elnevezésében az előállító neve is alkalmazható.

(7) A természetes borok elnevezésében fel kell tüntetni a minőségi kategóriát.

(8) A meghatározott termőhelyről származó minőségi és különleges minőségű bor, valamint védett eredetű bor jelölésében fel kell tüntetni az évszámot. A forgalomba hozott asztali és tájbor jelölésében az évszám feltüntethető.

(9) Egri Bikavér bort és Szekszárdi Bikavér bort beföldön közfogyasztás céljára kizárólag palackozva szabad forgalomba hozni. A palackozási kötelezettség nem vonatkozik az eгри borvidék és a szekszárdi borvidék területén a termelők által forgalomba hozott saját termésű Egri Bikavér és Szekszárdi Bikavér borokra.”

23. § A Btv. 60. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A tokaj-hegyaljai borvidékre jellemző borok a következők:)

„a) meghatározott termőhelyről származó minőségi borok a tokaji furmint, a tokaji hárslevelű, a tokaji sárgamuskotály, a tokaji zéta;

b) meghatározott termőhelyről származó különleges minőségű borok a tokaji furmint, a tokaji hárslevelű, a tokaji sárgamuskotály, a tokaji zéta;”

24. § (1) A Btv. 63. § (2) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„E rendelkezés alól a hegyközségi tanács egyetértésével a minisztérium különleges esetekben felmentést adhat.”

(2) A Btv. 63. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a § eredeti (3) bekezdésének jelölése (4) bekezdésre változik:

„(3) A (2) bekezdésben meghatározott palackba az (1) bekezdésben meghatározott boron kívül más bor nem palackozható.”

25. § (1) A Btv. 66. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ellenőrző hatóság képviselői külön engedély és előzetes bejelentés nélkül jogosultak az ültetvényekben, illetve minden olyan telephelyen, amely a must és a bor előállítására, elhelyezésére, kezelésére, átvételére és forgalomba hozatalára szolgál, vagy arra alkalmas, hatósági ellenőrzést folytatni, mintát venni, a jogszabály által előírt nyilvántartásokat, jelentéseket, feljegyzéseket, a számadásokat és az egyéb iratokat megtekinteni, azokról másolatot igényelni vagy készíteni. Az ellenőrző hatóság képviselői az illetékes társszervek közreműködésével a szállítást végző jármű rakományát is ellenőrizhetik.”

(2) A Btv. 66. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ellenőrző hatóság megkeresése alapján a hatósági ellenőrzésben a vámhatóság, a rendőrség és a fogyasztóvédelmi főfelügyelőség a rá vonatkozó szabályok szerint közreműködik.”

26. § A Btv. 68. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az *OBI* ellenőrzi)

„a) a szőlőcefre, a must és a bor származását, eredetét, minőségét (összetételi és érzékszervi tulajdonságok, térfogat, csomagolás és jelölés), a telephely, objektum működésének jogszerűségét, továbbá a szállítás és a tárolás körülményeit,”

27. § A Btv. 69. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„69. § (1) A hegyközség eljár a szőlő telepítésének és kivágásának engedélyezése, az ültetvény művelése, valamint a szőlő, az asztali bor és a meghatározott termőhelyről származó minőségi bor, valamint a védett eredetű bor származási bizonyítványának kiadása ügyében.”

28. § A Btv. 72. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a vizsgált termék az előírt, illetőleg a jelölésében foglalt jellemzőket nem elégíti ki, az ital előállítását, kereskedelmi ellenőrzés esetén az ellenőrzöttet, bizonyítottság esetén a hiba okozóját a hatóság a vizsgálat költségeinek megtérítésére kötelezi. A határozatban megállapított költségek adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül-

nek. A költségek megtérítésének és felhasználásának módjáról külön jogszabály rendelkezik.”

29. § A Btv. 73. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az *OBI* az ellenőrzés eredményeként)

„c) alapanyagot, adalékanyagot, készterméket közfogyasztásra alkalmatlannak, csökkent minőségűnek nyilváníthat, felhasználását, forgalomba hozatalát korlátozhatja, feltételhez kötheti, megtilthatja és ennek érvényesítése céljából zárolhatja;”

30. § A Btv. 76. §-ának (4) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A minőségvédelmi bírság adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.”

31. § A Btv. 83. § (1) bekezdésének felvezető szövege és f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő h)—i) pontokkal egészül ki:

„83. § (1) Felhatalmazást kap a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, hogy rendeletben megállapítsa:”

„f) a palackozás és a palackozáson kívüli egyéb kiszerelés feltételeit;”

„h) a megyei fajtahasználat megalapozását szolgáló szőlő-fajtakísérletek rendszerét, a vizsgálatok módját, és a Szőlőfajta Használati Bizottság összetételét, feladatkörét; i) a meghatározott termőhelyről származó minőségi borok érzékszervi minősítésének rendjét.”

32. § (1) A Btv. mellékletének

- a) I. 3. b) pontja Kóka,
- b) I. 4. b) pontja Bajót, Lábatlan, Nyergesújfalú, Süttő,
- c) I. 7. c) pontja Csabrendek, Sümegprága,
- d) I. 8. a) pontja Alcsútdoboz, Felcsút, Gyúró, Martonvásár, Tordas,
- e) I. 14. a) pontja Iványbattyán,
- f) I. 14. b) pontja Máriakéménd, Nagynyárad,
- g) I. 15. pontja Medina,
- h) I. 17. pontja Aszaló, Megyaszó, Szikszó,
- i) I. 21. a) pontja Bérbaltavár,
- j) I. 21. c) pontja Dobri,
- k) I. 22. a) pontja Gyöng, Sárszentlőrinc,
- l) I. 22. b) Kisdorog, Kismányok, Kisvejke, Nagymányok, Tevel, Závod,
- m) I. 22. c) pontja Igar, Nagyszékely, Tolnanémedi településsel egészül ki.

(2) A Btv. mellékletének I. 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. Soproni borvidék

a) Soproni körzet: Fertőboz, Fertőendred, Fertőrákos, Fertőszentmiklós, Fertőszéplak, Harka, Hidegség, Kópháza, Nagycenk, Sopron;

b) Kőszegi körzet: Csepreg, Kőszeg, Vaskeresztes településeknek a szőlőkataszter szerint I. és II. osztályú határrészei.”

(3) A Btv. mellékletének I. 13. pontjának megnevezése Balatonboglári borvidékre változik.

(4) A Btv. mellékletének I. 21. *a)* és *b)* pontja összevonásra kerül Balatonmelléki körzet elnevezéssel, a *c)* pont jelölés *b)* pontra változik.

(5) A Btv. mellékletének II. pontja kiegészül a következő szövegrésszel:

(Bortermőhelyek)

„Borsod-Abaúj-Zemplén megyében Edelény,”

(településeknek a szőlőkataszter szerint I. és II. osztályú határrészei.)

(6) A Btv. mellékletének II. pontja kiegészül Somogy megyében Csurgó, Zala megyében Bak, Galambok, Kallósd, Magyarszerdahely, Miháld, Pölöske, Sand, Söjtör és Tótszentmárton településekkel. A Btv. mellékletének II. pontjából Fejér megyében Igar, Vas megyében Bérbaltavár, Csepreg, Kőszeg és Vaskeresztes, Veszprém megyében Csabrendek település kimarad.

II. Rész

A hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény módosítása

33. § A hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény (a továbbiakban: Htv.) 16. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A választmány jár el a 41. § szerinti rendtartási ügyekben.”

34. § (1) A Htv. 17. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A hegybíró)

„*b)* eljár a névjegyzékbe való felvétellel, illetve törléssel kapcsolatos ügyekben, vezeti a hegyközségi névjegyzéket,”

(2) A Htv. 17. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Hegybíróvá csak olyan büntetlen előéletű, magyar állampolgárságú személy választható, aki a szőlészet és borászat területén szakmai felkészültséggel és gyakorlati jártassággal rendelkezik. 1999. január 1. napjától csak olyan személy lehet hegybíró, aki a közigazgatási alapvizsgát letette, vagy vállalja, hogy megválasztása esetén a vizsgát a hegyközség által meghatározott határidőn — de legkésőbb egy éven — belül leteszi. A határidő elmulasztása, vagy sikertelen vizsga esetén a hegybíró megbízatása megszűnik.”

35. § A Htv. 31. §-ának *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A tag kötelezettsége, hogy)

„*f)* a 42. § (2) bekezdése szerinti ár alatt történő értékesítés vagy vásárlás esetén a különbözetet a hegyközségnek befizesse.”

36. § (1) A Htv. 32. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A bortermőhelyi hegyközség a működési területéhez földrajzilag legközelebb fekvő hegyközségi tanácshoz tartozik.”

(2) A Htv. 32. §-a a következő (4)—(6) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A hasonló hagyományokkal és természeti adottságokkal rendelkező, vagy egymással földrajzilag egységet képező borvidékek önkéntes társulással eredetvédelmi célból borvidéki régiót alakíthatnak.

(5) A meghatározott termőhelyű vagy védett eredetű minőségi vagy különleges minőségű borok termelésére kevésbé alkalmas bortermőhelyekből a hegyközségi tanácsok a (4) bekezdésben foglaltak szerint tájbortermő-vidéket alakíthatnak ki.

(6) A tanácsok a társulás működésének feltételeit a társulási megállapodásban határozzák meg.”

37. § A Htv. 42. §-ának (2) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Termőhelyi védőár alatt történő értékesítés esetén mind a termelő, mind a felvásárló köteles a különbözetet a hegyközségnek befizetni.”

38. § (1) A Htv. 45. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Szőlő művelési ágban nyilvántartott termőföld esetében a művelési ág megváltoztatásához a hegyközség engedélye szükséges. Engedély nélküli kivágás esetén a művelési ág változás az ingatlan-nyilvántartásba nem vezethető át. A művelési ág változására egyebekben a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 42. §-ában foglaltakat kell azal az eltéréssel alkalmazni, hogy a földhivatal a művelési ág visszaállításáról a hegyközség megkeresése alapján határoz.”

(2) A Htv. 45. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A szőlő termőhelyi kataszterébe felvett területeken erdőt, gyümölcsöst telepíteni csak a hegyközség előzetes hozzájárulásával lehet.

(5) A hegyközség a szőlőkataszterbe tartozó területekre a tulajdonosok képviseletében jogosult vadászati jogot kérni, valamint a földtulajdonosokat a vad védelméről és a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvénynek a jegyzőre vonatkozó szabályai szerint képviselni.”

39. § A Htv. 53. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kivetett járulékot és annak esedékességét a taggal írásban, a határozat reá vonatkozó részének kézbesítésével kell közölni.”

40. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba. A törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Btv. 24. § (2) és (3) bekezdése, továbbá 44. §-ának (2) bekezdése *b*) pontjában a „legalább 85%-ban”, a „100%-ban”, valamint a „2002. január 1-jétől a származásnak 100%-ban az elnevezésének, jelölésének kell megfelelnie” szövegrész hatályát veszti.

(2) 2000. augusztus 1-jével a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény módosításáról szóló 2000. évi XXXII. törvény 98. §-ának (16) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(16) A Jöt. 54/E. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az egyszerűsített adóraktári engedélyre jogosult személy az előállított szőlőbort)

„*b*) adóraktárnak továbbfeldolgozási céllal, kizárólag hordós kiszerezésben, és/vagy közvetlenül végső fogyasztó részére, pincéjéből 2 litert meg nem haladó kiszerezésben (a továbbiakban: palackos kiszerezés), 2 liternél nagyobb, de 25 litert meg nem haladó kiszerezésben (a továbbiakban: kannás kiszerezés), vagy helyben kimérve, és/vagy jövedéki engedélyes kereskedőnek és nem jövedéki engedélyes kereskedőnek kannás vagy palackos kiszerezésben, és/vagy külföldre”

(értékesítheti.)”

41. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető

1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban — 7. § és 15. §-ában — a Tanács borpiaci rendtartásról szóló 1493/1999/EK. rendeletével részben összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Központi Kárrendezési Iroda közleménye

A Magyar Közlöny 2000. évi 48. számában a 2860. oldalon megjelent, a Szigetvári Á. G. használatában lévő II/1. földalapba tartozó termőföldterületre

Nagypeterden, 2000. július 4-én, 10 órára

meghirdetett termőföldárverés elmarad.

A meghirdetett földrészletekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárás eredményétől függően kerülhet sor az árverés ismételt meghirdetésére.

Központi Kárrendezési Iroda

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszóló előfizetésiüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2000. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezésé követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

A 2000. évi lapárak

Magyar Közlöny	42 336 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	13 776 Ft/év
Beliügyi Közlöny	11 088 Ft/év	Pénzügyi Szemle	10 080 Ft/év
Cégek Közlöny	44 688 Ft/év	Ifjúsági és Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	10 752 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 728 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Úgyészségi Közlöny	3 024 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Magyar Közigazgatás	4 032 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Élet és Tudomány	4 704 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	10 416 Ft/év	Ludové Noviny	1 008 Ft/év
Kulturális Közlöny	8 400 Ft/év	Neue Zeitung	2 016 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Természet Világa	2 688 Ft/év
Szociális és Munkaügyi Közlöny	7 728 Ft/év	Valóság	3 024 Ft/év
Oktatási Közlöny	10 416 Ft/év		
Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 016 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6., 1394 Bp. 62. Pf. 357. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék, fax: 318-6668. Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2000. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	36 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-én az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.huc címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 42 336 Ft. Egy példány ára: 110 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 55 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

00.1150 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.